

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

Dergimiz vesilesiyle sizlerle yeniden birlikte olmanın bahtiyarlığını bizlere yaşatan Rabbimizi hamdolsun.

Türkiye ve Dünya gündemini birileri oluşturursun Müslümanlar olarak bizler kendi gündemlerimizi oluşturmalı, yapacaklarımızı, dinimizin emrettiği çizgide planlamalı ve planlarımızı eyleme dönüştürmeliyiz. Günümüz Müslümanları olarak yapmamız gereken o kadar çok şey var ki... Elbette bizim olmayan, başkaları tarafından oluşturulan gündemleri de takip etmeli gereken tavırları almalı, duruşumuzu belirlemeli ama asla bizim dışımızdakilerin belirlediği bu gündemlerin peşine takılıp gitmemeliyiz.

Bu gündemlerden biri de Türkiye'deki Kürt Sorunu/Güneydoğu Sorununa ilişkin başlayan çözüm süreci. Bu sorun Müslümanların veya İslam'ın ortaya çıkardığı bir sorun değil. Dolaşısıyla bu çözüm sürecini bizim bu zeminde tartışmamız, bir şeyler söylememiz de çok anlamlı değil. Ama bizim bu konuyla ilgili söyleyeceğimiz asıl söz şudur: Rabbimiz bizi bir dişi ve bir erkekten yaratmıştır. Hepimizin annesi Havva, hepimizin babası Adem'dir ve ancak inananlar kardeşler, inananlar aynı ailedendir; üstünlük ise ancak takvadır. İlkeleri bunlar olan bir toplumda ne huzursuzluk çıkar ne de bu sorunlara ilişkin çözüm süreci başlatılmak ihtiyacı doğar.

Dünya gündeminde ise Müslümanlar açısından bakıldığında kan ve gözyaşından başka bir şey yok. Suriye, Arakan, Filistin...

Bundan üç yıl önceydi. Bir grup insan/aktivist/Müslümanın içerisinde yer aldığı, Gazze'deki abluka ve ambargo altında yaşayan mazlum halka yardım götürün filonun gemilerinden Mavi Marmara Gemisine terörist İsrail askerlerinin yaptığı korsanca saldırıda dokuz Müslüman şehid edildi, onlarca Müslüman yaralandı. **Kafasından vurularak yaralanan Uğur Süleyman Söylemez kardeşimiz hâlâ komada. Rabbim kardeşimize bu sıkıntıları çektirenleri kahretsin, kendisine de acil şifalar diliyoruz. Ailesine Rabbimiz sabırlar versin. Ama şehidlerimiz boşuna şehid olmadı, gazilerimiz boşuna gazi olmadı. Onların akan kanları bu davanın çözüm sürecine önemli katkılar da sağladı. Allah (c.c) onlardan Razi olsun.**

Dergimizin bu ayki sayısında da yine içeriği dopdolu yazılarımız sizlerin ilgisine ve bilgisine sunuldu. Süleyman Arslantaş'ın "İslam ve İktidar", Celal SANCAR'ın BBC'den aktardığı "Amerika'daki ilk İngiliz yerleşimciler yamyamlığa yönelmiş.", Erdal Bayraktar'ın "Ümmet Perspektifi Olmadan...", Necdet Yüksel'in "Barış'ın Dili Savaş'ın Sesini Kesebilecek mi?", Hayriye Bican'ın "Kime Emanet" başlıklı yazılarını ilgiyle okuyacağınızı ve Dergimizin sahibi İbrahim Hakkı Toprak ile Genel Yayın Yönetmeni Ali Kaçar'ın, Irak'ın Süleymaniye şehrinde, Yegirtu-i İslam-i Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği) dış ilişkiler sorumlusu Dr. Müsenna ile gerçekleştirdiği röportaj'ın Irak Kürdistan'ında İslami davet çalışmalarının tarihi seyrini anlamaya katkısı olacağını ümid ediyoruz.

Sizleri dergimizle baş başa bırakıyor ve Rabbimize emanet olun diyoruz.

Yıl: 16 Sayı: 168

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

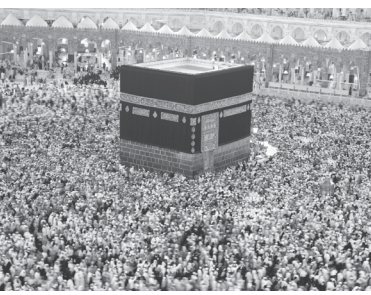
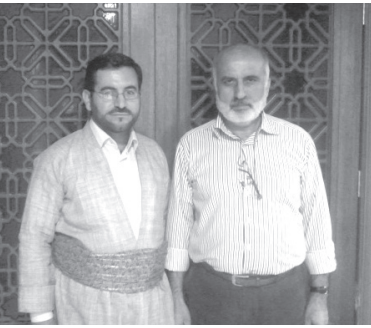
Baskı Tarihi:
10.05.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdersisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

İslam ve İktidar

Süleyman ARSLANTAŞ

7

Amerika'daki İlk İngiliz Yerleşimciler Yamyamlığa Yönelmiş

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR

9

Ümmet Perspektifi Olmadan

Erdal BAYRAKTAR

12

Barış'ın Dili Savaş'ın Sesini Kesebilecek mi?

Necdet YÜKSEL

14

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 3

Muhammed İMAMOĞLU

20

Kime Emanet

Hayriye BİCAN

22

Yegirtu-i İslam-i Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği)

Dış İlişkiler Sorumlusu Dr. Müsenna ile Röportaj

Genç Birikim

28

Şeytan Patentli İdeolojiler ve Coğrafyamızdaki Afetleri

Mustafa GÜLDAĞI

34

Umreye-Hacca Gidecek Olanların Okuması Gereken Kitaplar

Fatih PALA

36

Geçen Ayın (Nisan 2013) İslam Dünyası Gündemi

Ahmet TAYYAR

44

Panel: Kur'an'da Dört Terim

Genç Birikim

48

Ne Kadar Dindarız?

Cefai DEMİREL

50

Haddi Bilmek

Bekir TOK

53

Zaman Yolcusu

Cihad BATMAZ

56

Müslümanlar'ı İslam'a Davet

Sinan OĞUZ

58

Kulluk

Serkan ÇAYCI

60

Haşim (Peygamber Efendimizin Büyük Dedesi)

Mehmet SILAY

62

Kur'an'ın Dört Temel Terimi Okumaları - 3: İbadet

Fatih PALA

64

Temizlenmek Güzeldir!

Gülümser ADEMOĞLU

İslam ve İktidar

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Son yıllarda İslam coğrafyasının birçok yerinde Müslümanlar iktidarla tanıştılar. Hilafet döneminin sona ermesinin ardından (1924) hem İslam'ın hem de Müslümanların iktidarı gündem dışı idi.. Osmanlı sonrası İslam coğrafyası yaşam mücadelesi, hayatta kalma gayreti ile öne çıkıyordu. Dolayısı ile ne kendilerinin ne de İslam'ın iktidarını düşünecek mecalleri kalmamıştı. Zaten Osmanlı'yı yıkan irade ve onun ardındaki güç, -ki bu güç önemli ölçüde İngiltere idi.- Türkiye başta olmak üzere neredeyse tüm Ortadoğu'daki ülkelerde en azından bir dönem de olsa Müslümanların iktidardan uzak durmalarını, tarihlerini, tarihle bağlantılarını, din algılarını, bilhassa petrolün, enerji kaynaklarının yoğun olduğu yerlere ilgi duymamalarını, hatta biraz daha ileri giderek ifade etmek gerekirse birbirlerini tanımamalarını tavsiye ediyordu. "Ne Arap'ın yüzü ne Şam'ın şekeri" bu minval üzere söylenmiş bir sözdür.

Osmanlı sonrası Ortadoğu'da ve İslam coğrafyasında Kur'an'ın öngördüğü İslam, yerini milli reflekslere, indi yorum ve anlayışlara bırakmıştı. Hemen hemen tüm İslam coğrafyasında hâkim olan zihniyet, var olan ya da emperyal güçlerin takdir ettikleri kadarı ile topraklarını korumak ve bunu korumak için de din dâhil hemen her şeyi millileştirmek gibi bir gayret ortaya koydular. Nitekim Osmanlı bakiyesi Türkiye Cumhuriyeti'nde Atatürkçülük ve Türkçülüğün öne çıkması bu nedenledir. Belki de bu iki anlayışın öne çıkması masum ve günün şartları gereği görülebilir. Ama olay hiç de öyle değil. Zira asırlardır bir ilke uğruna ve

aidiyet gereği birbirlerine yakınlık kurmuş, hıssım olmuş çeşitli ırk ve anlayışlara sahip İslam coğrafyası sakinleri bir anda karşı kutuplar haline gelmiş ve sanki hiç tarihte bir arada bulunmamışlar, ortak kaderleri olmamış gibi anlayış ve davranışlar sergilemeye başlamışlardır. Bu yaklaşım biçimleri devamında 'ulus devlet' anlayışlarını oluşturmuş, bu ulus devletler de kendilerine varlık imkânı tanıyan güç odaklarına saygıda kusur etmemeye başlamışlardır. Türkiye'de yıllarca 'ulus devlet' anlayış ve uygulamalarının yılmaz savunuculuğunu yapan parti/partiler ve liderler bunun açık ifadeleridir. 'Asılırsan da İngiliz ipi ile asıl' sözü bu zihniyetin sözüdür. Keza 'din, terakkiye mânidir.', 'dini ve namusu olanlar kalkınamazlar', 'bu toplumu din ve namus telakkisinden arındırmalıyız', 'bizim kutsal kitabımız, bilgiyi esirgeyen, varlığı taşıyan, mutluluğu kucaklayan, Türklüğü yükselten ve bütün Türkleri birleştiren ULUSALCILIK'tır.' vb. söz ve anlayışlar bu cümledendir..

İngilizler, Osmanlı sonrası İslam coğrafyasını kendi haline bırakmadılar. Hatta bu coğrafyanın 'bereketli hilal' ismi ile anılan topraklarına ilgi duyan tüm yerli ve yabancı unsurlarına karşı da tavır aldılar. Osmanlı sonrası bu coğrafyadaki hâkimiyetlerini devam ettirmede yardımcı olması ya da tetikçi bir güç olması için Kasım 1917'den itibaren İslam coğrafyasının bağrına İsrail hançerini saplamayı da gündemlerine aldılar. İkinci Dünya Savaşı'nın ortalarına kadar da Filistin topraklarında bir Yahudi Devleti'nin kurulması için yoğun gayret sarf ettiler. Ancak Aralık 1941'e gelindiğinde dünyanın yeni gözde-

si Amerika zinde bir güç olarak arz-ı endam etti ve devam eden İkinci Dünya Savaşı'nın kaderini eline alarak Şubat 1945'te Yalta Konferansı ile savaşı neticelendirdi. Bununla birlikte İslam coğrafyasının yeni patronu olduğunu ilan etti. Kurulacak İsrail Devletinin kendi himayesinde kurulacağını deklare etti (29 Kasım 1947) ve ardından da Müslümanların yaşadığı bu topraklarda laiklik, demokrasi, cumhuriyet gibi bir takım sosyal ve siyasal içerikli kavramların gölgesinde ahalinin partileşmesinin, iktidara ortak olmasının bir sakıncasının olmayacağı uygulamalarla ortaya konuldu.. Türkiye'nin çok partili sisteme geçişinin arka planında olan gerçek de budur...

Müslümanların İktidarla İmtihanı

Türkiye özelinde Müslümanların iktidarla imtihanı süreci her ne kadar 1930'da kurulan Serbest Cumhuriyet Fırkası ile 1946'da kurulan İslam Koruma Partisi'ne dayandırılrsa da, iktidar olma bağlamında olmasa da, Müslümanların İslami olmayan bir sisteme ilk bulaşmaları Ocak 1946'da kurulan Demokrat Parti ile olmuştur. Tek parti döneminde halka dayatılan seküler anlayış ve uygulamalar; yeni kurulan ve kurucularının da tek parti olan CHP'den gelen Bayar, Köprülü, Koralan ve Menderes gibi kişiler olmasına rağmen adı geçen parti'de kendilerine bir ışık, gelecek arayışı gayesi ile sisteme entegre olmaya başlamışlardır. Mayıs 1950 seçimlerinde Demokrat Parti toplam oyların % 53,3'ünü alarak 420 Milletvekili ile iktidara geldi. Demokrat Parti'nin 1950 seçimlerinde iktidara gelmesinin ana nedeni, halkın tek parti zihniyet ve uygulamalarına nefret ve tepkisidir. Ancak bu nefret ve tepki aynı zamanda halkın

İslami manada siyasi bekaretinin de sonu oldu ve Müslüman halk halen daha İslami manada masumiyetine kavuşamadı.. Mevcut şartlarda da ne Türkiye'de ne de diğer İslam coğrafyalarında bu masumiyete kavuşması pek yakın gözüküyor. Arap Baharı'nı alayıp-pullayıp İslam Baharı olarak takdime çalışanlara aldırmayın. O bahar sadece despot yönetimlere isyan baharıdır. Biz Türkiye olarak o baharı 1950'de yaşadık, diğerleri bizden 60 yıl sonra yaşamaya çalışıyorlar. Hepsi bu!..

İslam nedir, Müslüman kimdir?

Dilerseniz konumuzun biraz anlaşılması için İslam nedir, Müslüman kimdir, iktidar neye göre olur, siyaset nedir gibi sorulara cevap arayalım. Zira bizler yani Müslümanlar başıboş bırakılmış kimseler değiliz. O yüce din, O'nun kitabı, O kitabı getiren Hz. Peygamber hayat için gerekli olan tüm kavram ve uygulamalara gereken kuralları vaaz etmişlerdir. Hem sonra Kur'an'da, yanlışla tekrarla ya da sürekli yanlışla meydan okumakla doğrunun geleceğine ilişkin bir kayıt yok. Bilakis doğrunun, güzelin, Hakk'ın ikamesi ile yanlışın izalesi vurgulanmaktadır: **"De ki: 'Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur.'"(İsra/81)** ayeti bunun en güzel örneğidir..

İslam, sözlükte 'kurtuluşa ermek, teslim olmak, boyun eğmek, barış yapmak' anlamlarından olan "SİLM" kökünden türemiştir. Kur'an'da ise İslam Allah'a teslim olmaktır: **"Evet gerçekten kim tüm benliğini Allah'a teslim eder ve iyilik yapanlardan olursa, Rabbi katında mükâfatını görecektir..."(2/12)** **"Kim bütün benliği ile Allah'a teslim olursa ve aynı zamanda doğru ve yararlı işlerde bulunursa, hiç sarsılmayan bir dayanak elde etmiş olur; çünkü her şeyin akıbeti Allah'ın elindedir."(31/22), "Öyleyse (yalnız) Rabbinize yönelin ve (ölümün ve yeniden dirilmenin) azabı başınıza gelmeden önce O'na teslim olun, sonra hiç kimse sizi koruyamaz."(39/54)** Kur'an daha birçok ayet-i kerimelerinde İslam'ın Allah'a teslim olmak, O'na boyun eğmek, O'nun emrine göre yaşanacak dinin adı olarak zikredildiği gibi, Allah nezdinde Hak dinin karşılığı ve

özel ad olarak belirlenmiş, ondan (İslam'dan) başka hiçbir dinin Allah tarafından kabul edilemeyeceğinin altı çizilmiştir. **"Allah indinde şüphesiz yegâne din ancak İSLAM'dır." (3/19), "Kim İslam'dan başka bir din ararsa bilsin ki o din Allah tarafından kabul görmeyecektir." (3/85)**

Şüphesiz Allah'ın gönderdiği dine (İslam'a) iman eden ve bu imanının gereklerini yerine getiren kimseye de Müslüman denildiği bilinmektedir. Müslüman'ın düşünce, iman ve amel bütünlüğünü yegâne din olan İslam belirler. İmanın kaynağı ne ise, amelin ya da ibadetin/ubudiyetin kaynağı da odur. Din/İslam hayatın bütün şubelerini kapsar. Müslüman namazı neye göre kılıyorsa zekâtı da ona göre verir, siyaseti de ona göre yapar. Müslüman için olmazsa olmaz kabilinden en önemli gereklilik dinin değişmezlerine bağlı kalmaktır. Elbette değişebilir olanlar da kendi içtihadı ile amel edebilir. Bunun da kuralı değişmezlerle çatışmamaktır.

Müslümanların siyasi tarihi oldukça dalgalı geçmiştir. En güzel ifadeyle Hilafet, Saltanat, Sömürge ve Ulus Devlet dönemi olmak üzere dört dönemden bahsedebiliriz. Her dönemin kendisine ait karakter ve uygulamaları vardır. Hilafet dönemi olarak ifade edilen dönem; Hz. Ebu Bekir ile başlayıp 1924'e kadar devam eden dönem olarak bilinir. Ancak bu dönemin büyük bir kısmı saltanat dönemidir. İstisnası oldukça azdır. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali ve Ömer b. Abdulaziz dönemleri gibi gerçekten siyasetin ve iktidarın Allah'ın dinine göre icra edildiği dönemler sınırlıdır.

İslam'da Müslüman'ın iktidar olma kuralları yine Kur'an ile Hz. Peygamber (a.s)'ın sünneti ve raşid halifelerin içtihadları ile belirlenmiş, şekillenmiştir. Dolayısı ile İslam'da siyaset ve

Müslümanların siyasi tarihi oldukça dalgalı geçmiştir. En güzel ifadeyle Hilafet, Saltanat, Sömürge ve Ulus Devlet dönemi olmak üzere dört dönemden bahsedebiliriz. Her dönemin kendisine ait karakter ve uygulamaları vardır. Hilafet dönemi olarak ifade edilen dönem; Hz. Ebu Bekir ile başlayıp 1924'e kadar devam eden dönem olarak bilinir. Ancak bu dönemin büyük bir kısmı saltanat dönemidir. İstisnası oldukça azdır. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali ve Ömer b. Abdulaziz dönemleri gibi gerçekten siyasetin ve iktidarın Allah'ın dinine göre icra edildiği dönemler sınırlıdır.

onun sonucunda oluşan iktidar ancak İslam'ın kuralları çerçevesinde gerçekleşir. İslam'da Müslüman'ın iktidar olması sözde olmaz. Önemli olan iktidar mevkiinde bulunan şahsın hükmettiği sistemin meşruiyet boyutudur. Zira tatbik edilen sistemin: 'yasama kaynağı nedir?' sorusu önemli bir sorudur. Eğer yasanın kaynağı vahye ve onun pratiği olan sünnete dayanıyorsa İslam'a göre o sistem meşrudur ve keza o hükmetme mevkiinde bulunan kimse de İslam'la hükmettiği için meşru bir Halife, İmam sıfatını kazanır. **"Onlara yeryüzünde iktidar verdiğimizde namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler ve onlar (Müslümanlar) iyiliği emreder, kötülükten de alıkoyarlar. Bütün**

işlerin sonu Allah'a aittir." (22/41) Kur'an, tıpkı namaz gibi, oruç gibi siyasetin nasıl yapılacağını, iktidarın nasıl olacağını da ana hatlarıyla belirliyor.

İktidar ve siyaset kavramlarının birlikte ele alınması da mümkündür. Siyasetçi ya da İslami manada siyaset yapmak isteyen kişi öncelikle ne ile hükmedeceğini belirlemeli ve tercihini yapmalıdır. İbn-i Haldun dini siyaseti şöyle tarif eder:

"Tebaa Allah tarafından indirilmiş ve şari'den ibaret olan peygamber tarafından halka anlatılmış ve şariat olarak kavimlere tebliğ edilmiş kanunlarla idare edilirse buna dini siyaset denilir.

Siyasetçi ise, akli delil ve hükümlere dayanarak dünya maslahat ve faydalarını elde eden, zarar ve ziyanları def etmeye sevk eden insan demektir. Halifelik ise; dini korumak ve dünya siyasetini dine uygun olarak idare etmek hususunda şariat sahibine naiplik etmektir."(İbn-i Haldun, Mukaddime C.1 Sh.479)

Kur'an-ı Kerim'de Müslümanlara bireysel sorumluluklar yüklendiği gibi, toplumsal sorumluluklar da yüklenmiştir. Her iki sorumluluk alanında yüklenmiş olduğu hususlar ve bunları tatbik cihetinde tercih edeceği yol onun (Müslüman'ın) ibadetini oluşturur. Şüphesiz ki hayatın tüm şubelerinde vahye dayalı bir metodu da uygulayabilirsiniz, vahiy dışı bir metodu da uygulayabilirsiniz. Zaten din de hayatın çeşitli alanlarına ilişkin uygulayacağınız yaşam biçimidir. Bu yaşam biçiminin ibadete dönüşmesi için ise sokaktaki bir engeli kaldırmadan, devleti yönetmeye varıncaya kadar tüm hayatın gereklerini İslam'a göre tanzim etmemiz gerekir. Kur'an bir taraftan yaşamanın tüm alanlarına ilişkin temel ilkeleri ortaya koyarken, diğer yandan da Hz. Peygamber (a.s)'ı model olarak ortaya koyuyor: **"Andolsun ki, Allah'ın elçisinde sizin için (özellikle de) Allah'ı ve ahiret gününü isteyen ve Allah'ı çok zikredenler için en güzel bir örnek vardır."**(33/21) **"Biz seni, (belli bir gruba değil) ancak bütün insanlar için bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik, fakat insanların çoğu bunu bilmezler."**(34/28)

Hz. Peygamber'in (a.s) örnekliğine ilişkin çok net tablolar vardır. Özellikle Hicr suresi 94. ayeti nazil olduktan sonraki o ayet mealen şöyle: **"Şimdi sen de emrolunduğun şeyi kâfalarını çatlatırcasına söyle ve müşriklere de sakın aldırış etme."** Bu ilahi emrin devamı olarak Peygamber (a.s) aleni tebliğ dönemini

başlatmıştı. Fakat müşrikler, o günün statükocuları Peygamber'in tebliğinin sıkletinden o kadar bunaldılar ki, kendi aralarında çeşitli çareler düşünmeye başladılar. İşte bu çarelerden birisi de Kureyş önderlerinden Utbe b. Rebia'nın Hz. Peygamber'e bir takım teklifler için gönderilmesidir. Özetle Utbe b. Rebia Hz. Peygamber'e (a.s) eğer bu dini/İslam'ı tebliğ etmesinden muradı iktidarsa iktidar vermeyi, kadın ise kadın vermeyi, servet ise servet vermeyi teklif etti. Hz. Peygamber bu teklife Fussilet suresini okuyarak cevap verdi. Veya başka bir rivayete göre de onların bu teklifini 'davasından vazgeçirmek' teklifi olarak algıladı ve **'Güneşi sağ avucuma, ayı da sol avucuma koysanız vallahi ben bu davadan vazgeçmem'** diye cevap verdi. O'nun bu müthiş cevabı karşısında Utbe tüm ümitlerini yitirdi. Darun-Nedve'ye döndüğünde Hz. Muhammed'in söylediklerinin sanıldığı gibi şiir, sihir veya kehanet olmadığını ifade ediyor ve hayatı boyunca da böyle bir söz ve benzerini işitmediğini ifade ediyor. **(Bak. Ahmet ÖNKAL, Resulullah'ın İslam'a Davet Metodu Sh.163)**

Şimdi soru şu; Hz. Peygamber'in İslami olmayan bir sistemin liderliği ve tatbiki konusunda kendisine gelen teklifleri reddetmesi göz önüne alındığında, kıyamete kadar Müslümanların bu sünnete uymalarının gerekli olup-olmadığıdır. Ya da İslami olmayan, yasama kaynağının Kur'an olmadığı sistemlerde Müslümanların iktidarını nasıl okumalıyız? (28.04.2013)

Amerika'daki İlk İngiliz Yerleşimciler Yamyamlığa Yönelmiş

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Yeni bulunan insan kemikleri, Kuzey Amerika'ya giden ilk İngiliz yerleşimcilerin 1609-10'un zorlu kış koşullarında yamyamlığa yöneldiğini gösterdi.

Amerikalı araştırmacılar, bir çöp yığınına atılmış olan insan kemiklerinde rastlanan kesiklerin et kesme amaçlı olduğu kanısına vardı. Kemikler geçen yıl Virginia'nın James Fort bölgesinde bir çöplükten çıkarılmıştı. 400 yıllık kafatası ve kaval kemiğinin 14 yaşındaki bir genç kıza ait olduğu düşünülüyor. 1607'de kurulan James Fort, İngiltere'nin Jamestown'daki kolonisinin en eski bölümünü oluşturuyor.

Washington'daki *Smithsonian Ulusal Doğa Tarihi Müzesi*'nden antropolog Doug Owsley; "Elde edilen bulgular vücudun parçalandığını ve etlerinin ayrıldığını gösteriyor" dedi.

Bazı eski yazılı belgelerde, yerleşimcilerin çaresizlikle yamyamlığa yöneldiği iddia ediliyordu. Ancak genç kızın kemiklerinin bulunması ile bu konuda ilk bilimsel delil elde edilmiş oldu.

'Açlık Dönemi'

Müze araştırmacıları, 1609-10 döneminin zorlu kış koşullarında ayakta kalma mücadelesi veren topluluğun, ölen genç kıyı yemek olarak kullandığına inanıyor. Tarihçiler bu kışı Açlık Dönemi olarak adlandırıyor.

Dr. Owsley, çok sayıda kesme ve parçalama işleminin yapılmış olduğunu, alında, kafatasının arkasında ve yan tarafında rastladıkları kesiklerin beyni çıkarmak için yapılmış olduğunu söylüyor. Bulunan izler, dilin ve yüz dokularının da çıkarılmış olduğuna işaret ediyor.

"Belli ki yemek için yüz dokusunu ve beyni çıkarmak istemişler. Bu insanlar korkunç bir haldeydi. O nedenle de en ufak bir et parçası bile değerlendirilmiştir" diyor, Dr Owsley.

17. yüzyılda hayvan eti ise lüks sayılırdı. Dönemin yemek tariflerinde yaban domuzu kafası sık anılan malzemelerdendir. Genç kızın kemiklerindeki kesik izlerinde tereddüt belirtilerine rastlanması, bu girişimde bulunan kişinin usta bir kasap olmadığının işareti olarak değerlendiriliyor.

James Fort'taki yerleşimcilerin çoğu kadın olduğundan bu işi bir kadının yapmış olabileceği de düşünülüyor. Kızın nasıl öldüğü ise bilinmiyor. Fakat ölümün hemen ardından kesme işlemlerine başlandığı düşünülüyor.

Dr. Owsley, Jamestown'ın Yeniden Keşfi Projesi baş arkeoloğu William Kelso ile yakın bir çalışma yürüttü. Dr. Kelso James Fort'taki kazıda geçen yıl kızın kemiklerini bulmuştu.

Kuşatma Altında

Kız hakkında yaşı ve İngiliz olduğu dışında fazla bir şey bilinmiyor. Ayrıntılı incelemeler sonucunda kızın bir zamanlar iyi beslendiği, çok et yiyen zengin bir aileye mensup olduğunu gösterdi. Kafatası taraması ile üç boyutlu bir model çıkarılıp yüz dokuları yerleştirilerek dönemin kıyafetleri giydirildi.

Açlık Dönemi ilk yerleşimcilerin en korkunç dönemlerinden biridir. Kış için yeterli gıdadan yoksun James Fort sakinleri ayrıca sık sık yerlilerin saldırısına uğruyordu.

Yerleşimciler önce atlarını yediler, sonra köpeklerini, kedileri, sonra sıçan, fare ve yılanları. Ölen insanlardan kaçının etinin yendiği bilinmiyor. Ancak genç kızın tek olduğu düşünülüyor.

Bir süre sonra İngiltere'den gıda yardımı ile birlikte yeni yerleşimciler de getirildi James Fort'a. Ancak altı ay süren kuşatma ve açlık döneminde 300 kişilik yerleşimcinin sadece 60'ı hayatta kalabildi. (BBC/02 MAYIS 2013)

Ümmet Perspektifi Olmadan

Erdal BAYRAKTAR

İslami değer ve ilkelere bağlı kalarak fikir ve pratik üretmediğimiz için; pragmatist, günü kurtaran strateji ve buna bağlı taktik davranışlarla zaman kaybediyoruz. Günü kurtardığımızı zannederek, buna sevinerek; geleceği mayınlıyoruz.

İslam geçmiş, âni ve geleceği bir bütünlük içerisinde algılar. Geçmişte alınan kararlar, yapılan eylemler bu günü etkiledi. Bu gün söylediklerimiz ve yaptıklarımız da geleceği etkileyecektir.

Hayat dinamiktir. Hayatı söz ve eylemleriyle etkilemeyenler, sözü ve eylemi olanlar tarafından yönlendirilirler.

Müslüman halklar, İslami bir İrade'den mahrumiyet ve bunun sonucunda oluşan edilgenlikten dolayı tarihe maruz kalmaya devam ediyorlar. Tarih yapmak; bireysel ve toplumsal gidişata müdahale etmek, yön vermek demektir. Uzun zamandır, tarihe bizim dışımızdakiler, Batılı egemen güçler yön vermeye devam ediyorlar. Bu süreci geçmişte Endülüs'ten çekilişimiz, Osmanlı'nın tasfiyesi, günümüzde ise; Kürt sorunu, Afrika ve Ortadoğu'daki gelişmeler üzerinden takip edebiliriz.

İslam, Müslümanlardan, İnsanlık ailesi içerisinde olana şahit, İnsanlığın gözünü dikeceği bir örnek Ümmet olmasını ister. Bu uğurda mücadele vermek her Müslüman üzerine bir mükellefiyettir. Bu amacı terk ettiğimiz, bu mükellefiyeti ihmal ettiğimiz için kendimiz ve insanlık, Şirk'in zulmü altında inim inim inlemektedir.

Ve işte böyle, sizi ortada yürüten bir ümmet kıldık ki, siz bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hakkın şahitleri olasınız, Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun.(2-143)

Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet-siniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanırsınız.(3-110)

İlahi mesaj ve nebevi öğütler, bizlere, Tevhid'in siyasal açılımının Ümmet olduğunu haber vermektedir. Mü'minler bu dünyada, ya Ümmet olarak yaşarlar ya da eğer Ümmet fonksiyonunu icra edemiyorsa; bunu gerçekleştirmek için mücadele üzere yaşarlar. Başka seçenek yoktur.

Bu gün Müslüman halklar Ümmet imkânından mahrum, ulus ve mezhep çiftliklerinde sanal bir dünya yaşıyorlar. Gerçek dünyanın sahipleri ise; onlar üzerine hesap yapıyor ve bu hesaplarda onlara görev taksimi yapıyorlar.

Müslümanlar geçmişle romantik duygular üzerinden ilişki kuruyorlar. Tarihle, ya mezhebi reflekslerle hazırlanmış metinler ve söylenceler ya da ulus-devletlerin kurguladığı şanlı tarih hikâyeleri üzerinden temasa geçiyorlar. Hepimiz, okul yıllarımızda okuduklarımız ve anlatılanları düşündüğümüzde, ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılabilir. Överek de, yererek de tarihe maruz kalabiliriz.

Soru şu: Geçmişte tarih yaptığımız zamanlar da oldu, acaba bunu nasıl gerçekleştirdik? Mekke'de tarihi ve o günü sorguladık. Medine'de sorgulamalarımızın nihayetinde bir medeniyet oluşturduk. Hâlâ insanlık o günkü medeniyeti konuşuyor ve ondan etkileniyor. Bütün problemlerine rağmen -ki olanları anlamak ve yeni çıkış yapmak için müzakere etmek zorundayız- Emevi, Endülüs, Abbasi, Selçuklu, Osmanlı gibi Hicaz'da, Şam'da, Irak'ta, Hint'te medeniyetler kurduk ve İnsanlık ailesi içerisinde izzetli yaşamlar sürdük.

Acaba neden tarihten çekildik ve bu gün neden tarihe maruz kalıyoruz? Bu gün tarihe yeniden nasıl doğabiliriz? Bunun için bugün neler yapmalıyız? Bunlar üzerinde düşünmek ve doğru cevaplar bulmak zorundayız. Dün başaran bu günde başarabilir. Kur'an'da anlatılan kıssaları her dem yeniden yeniden üzerinde düşünerek okumalı ve toplu müzakereler yapmalıyız.

Ümmet perspektifinden uzaklaştığımız için, Müslümanlar olarak birbirimizle İslami dil üzerinden konuşamıyoruz. Türkiye örneğinde, Kürt sorunu üzerinden bu duruma şahit oluyoruz. İki Müslüman kavim sorunlarını İslami değerler ve geçmiş üzerinden müzakere edemiyorlar. Sanki bu topraklarda yeni karşılaşıyorlarmış gibi birbirleriyle muhatap oluyorlar. Bu dünyaya, bu topraklara yeni gelmişler, geçmişte birlikte yaşamamışlar, İslami değerlerle hiç karşılaşmamışlar gibi davranıyorlar. 200 yıllık Batılılaşma macerası Müslümanları hafızasız hale getirdi. Birbirlerine yabancılaştırdı. Bu toprakların tarihini 1923 tarihiyle başlatırsanız olacak olan bu oluyor. Geçmişsiz, hafızasız ve dolaylı olarak geleceksiz bir toplum. Batı saldırıları karşısında zihinsel direnç noktalarını kaybeden halklar, "reel politığe" mahkûm bir hale geliyorlar. Dün, Batı karşısında yenilen Müslümanlar, o günkü dayatılan çözümsüzlüğü çözüm olarak kabul ettiler. Bu günde aynı zihinsel, ruhsal durum devam ediyor. Kendi kaderlerine kendileri vaziyet edemeyen Müslüman halklar bu gün yine konjonktürün dayattığı çözümlere mahkûm oluyorlar. Çözüm ürettiğini söyleyenler referans olarak batı değer, kavram ve değerlerini gösteriyorlar. Elimde şu kadar Batılı ülkenin çözüm çalışmaları var, bunlar üzerinde çalışarak biz de çözüm üretebiliriz diyerek IRA, BASK modellerini tartışmaya açıyorlar. Mevcut paradigmayı, mevcut dünya düzenini ve onun kurum ve işleyişini sorgulamayan Müslümanlar, onların vaziyet ettiği çözümlere teşne hale geliyorlar. Kürt sorunu o günkü Sevr düzeninin, Lozan düzeninin sonuçlarıydı. Bu gün bölgemizde

Ümmet perspektifine sahip olmayan İslami cemaat, cemiyet, vakıf ve dernekler iktidarda kendilerinden biri olduğu zaman devletlerin, iktidarların politikalarına eklemleniyorlar. İslam dünyasında bu gün ulus-devlet temelli iktidarlar bulunuyor. Bu yapılara muhalefet ederek halktan maddi ve manevi destek alan İslami yapılar, süreç içerisinde iktidarın stratejik hesaplarının payandası oluyorlar. Türkiye'de sağ iktidarlar üzerinden bu süreci takip edebiliriz. Tarihsel süreci doğru takip ettiğimizde; iktidarların dini değerleri, kültürel değerleri, halk katmanlarını kendi amaçları için istismar ettiğine şahit oluyoruz.

yeni bir düzen kurulurken; ona uygun çözümleri yine onlar üretiyor veya bizim ürettiğimiz söylenen çözümler onların vesayeti altında hayata geçiriliyor. Geçmiş sorgulamadığımız için, bu günde aynı hataları tekrar ediyoruz. Seküler ulusçuluk ve onun siyasal açılımı ulus devletler, bu sorunların sebebi değil mi? İslam'ın, Müslümanların Türk, Kürt, Arap sorunu olur mu? Etnisite üzerinden siyasal ideolojiler, yapılar oluşturanlar sorunların kaynağıdır. İslam toplumlarında bu zihinsel, siyasal yapılar var olduğu, tasfiye olmadıkları müddetçe çözüldüğü zannedilen sorunlar başka şekiller olarak karşımıza yeniden çıkacak/çıkartılacaklardır.

İslam'ın yöneteceğine inanmadığımız veya bu günkü şartlarda İslam'la hükmetmenin reel politığe uygun olmadığını düşündüğümüz için, Müslüman halklar ve onlara vaziyet eden önderler İslami taleplerde bulunmuyor, Batılı seküler talepleri gündemlerine alıyorlar. Bunun sonucu olarak, seküler paradigma gereği ulus-devlet temelli projeleri ülkelerinde hayata geçirmeye çalışıyorlar. Arap baharı süreçlerini yaşayan, bu süreç sonucunda iktidara gelen Müslüman yöneticiler tabanlarını ve halklarını bu amaçlar için ikna süreçleri başlatıyor, bu amaçlar için kenetlenmeye çağırıyorlar. Geçiş süreci retoriği üzerinden "reel politik dil" hakikat haline geliyor. Uluslararası hâkim devletler; böyle davranan yeni Müslüman yöneticileri ülkelerinde ziyaret ederek cesaretlendiriyor, bu şekilde devam ederlerse; birlikte çalışacaklarını kamuoyuna, eski iktidar artıklarına duyuruyorlar. Tunus, Mısır, Libya'daki süreçlerin bu şekilde devam ettiğine hep birlikte şahit oluyoruz. Buna muhalefet edenler gerçekçi olmamakla itham ediliyorlar. Reel politığı anlamak ayrı, ona teslim olmak ayrı şeylerdir. İslam bizlere muhalefette de, iktidarda da İlâhi değer ve ilkelerden ayrılmamayı öğretir.

Müslüman halklar ve onlara vaziyet edenler; dünyaya ulus-devlet penceresinden, mezhep penceresinden bakıyor, dünyanın kendi ulus-dev-

let çiftliklerinden, mezheplerinden ibaret olduğunu zannediyorlar. Küresel bir dünyada yaşadıklarını unutuyorlar. Küresel çağda ulus-devletler yeni bir aşamaya geçerken; hâlâ bu durumda ısrar etmek, sanal bir dünyada yaşamak demektir. Dün menfaatleri gereği ulusçuluğu, ulus-devleti ihdas edenler, bu gün onu, yeni duruma uygun revize çalışmaları yapıyorlar. Ulus devleti ve yaşadığı süreçleri, Küreselleşme'yi doğru anlamadığınız zaman; sizi, Türkiye'de "one minute" ile sevindirerek hale getirirken, Türkiye-İsrail ticaret hacmi katlanarak artar, Kürecik'e radar, Sütçü İmam'ın memleketine patriot yerleştirirler, Mısır'da; Mısır'ı, Uluslar arası sermayeye açtık-tan, Mısır ekonomisine çeki-düzen vermek için IMF ile görüşmeler yaptıktan, bölge meselelerini, İsrail-Mısır, İsrail-Filistin meselelerini Amerika üzerinden müzakere ettikten sonra istediğiniz kadar, istediğiniz düzeyde Gazze ziyareti yapabilirsiniz. Seküler ulus-devletin başına Müslüman yöneticilerin gelmesi mevcut ideoloji ve siyasal yapıyı dönüştürdüğümüz anlamına mı gelmeli?

Her an yeni bir dünya kuruluyor. Eski kavramlarla, eski alışkanlıklarla yol alamayız. Müslümanlar, Ümmet perspektifini kaybetmeden, Küresel İdeoloji, Küreselleşme süreçleri üzerinde düşünmek zorundalar.

Uluslar arası güç odakları, Müslümanların zaaflarını kendilerinin lehine, Müslümanların aleyhine olacak şekilde kışkırtıyorlar. Afrika'da, Ortadoğu'da, Irak ve Suriye örnekleri üzerinden süreci takip ettiğimizde; mezhepçilik, Ümmet'in aleyhine olacak şekilde tahrik ediliyor ve maalesef Müslümanlar bu oyuna geliyorlar. Uluslararası güçler, hem Şii hilali, hem Sünni hilali propagandası yaparak Müslümanları birbirine düşman hale getiriyorlar. Şii Müslümanlar da, Sünni Müslümanlar da kendi hilallerinin genişlemesinden heyecan duyuyorlar. İran, Irak, Bahreyn üzerinden Şii hilal geliştirilirken, Suud, Katar, Suriye, Türkiye üzerinden Sünni hilal oluşturuluyor. Ulus-devletlerin stratejik hesapları için mezheplerin nasıl kullanıldığını İran, Türkiye, Suriye, Suudi devletleri üzerinden takip edebiliriz.

İslam dünyasının bu durumunu bilen Uluslararası güç odakları, Suriye örneğinde olduğu gibi; iç savaşı istedikleri kadar uzatarak muhalefeti tedip ediyor, ulus devletleri yeni düzene iknaya mecbur ediyorlar. Bu istikrarsız durum, Siyonist devletin Kudüs davasını Gazze meselesine dönüştürmesine, Filistin halkını ve Müslümanları aşağılamasına imkân sunuyor. İslam dünyası, Uluslararası güçlerin stratejik hesaplarının kurbanı oluyor. Myanmar örneğinde olduğu gibi; Müslüman halkların başına gelenler, stra-

tejik hesapların konusu olduğu zaman kamuoyu tarafından duyuluyor. Ümmet bilincimiz, Ümmet hedefimiz olmadığı için, Batılı güçler bize duyurduğu zaman, bizde, Müslüman halkların yaşadıklarından haberdar oluyoruz.

Ümmet perspektifine, Ümmet İradesi'ne sahip olmadığınız/olmadığınız zaman, Uluslar arası ve ulusal seküler güçlerin stratejik hesap konusu olursunuz. Stratejik hesap konusu olmak; insan olmaktan çıkmak, nesneleşmek demektir.

Ümmet perspektifine sahip olmayan İslami cemaat, cemiyet, vakıf ve dernekler iktidarda kendilerinden biri olduğu zaman devletlerin, iktidarların politikalarına eklemeleniyorlar. İslam dünyasında bu gün ulus-devlet temelli iktidarlar bulunuyor. Bu yapılara muhalefet ederek halktan maddi ve manevi destek alan İslami yapılar, süreç içerisinde iktidarın stratejik hesaplarının payandası oluyorlar. Türkiye'de sağ iktidarlar üzerinden bu süreci takip edebiliriz. Tarihsel süreci doğru takip ettiğimizde; iktidarların dini değerleri, kültürel değerleri, halk katmanlarını kendi amaçları için istismar ettiğine şahit oluyoruz. İslam; bize, izzeti Allah'ta, Resul'de, mü'minlerde aramamız gerektiğini salık verir. İzzeti iktidar mevkilerinde arayanların, sonuçta, nasıl zillete düştüğünü basiretle tarihe bakanlar göreceklerdir. Dünyevi ikbal için halklarını aldatanlar, dünyada da ahirette de kahrı üzerlerine çekeceklerdir.

İslami birikimlerimizi, enerjimizi Küresel ve ulusal stratejiler içinde rol almak için değil, kendi hedeflerimizi gerçekleştirecek stratejiler için değerlendirelim.

Gelecek perspektifi, Ümmet hedefi olmayanlar, geleceğe yön vermeye çalışanların figüranı olurlar.

İslam için aslolan Ümmet'in güçlü olmasıdır. Ümmet güçlü olduğu zaman; zorluk anları da, zafer anları da geçilebilecek kolay eşik haline gelir. Mekke de, Medine de, Uhud da Bedir de bir imtihandır. Aslolan imtihanı yüz akıyla geçmektir. Çünkü imtihan günleri üzerimizde döndürülecektir.

Bu günkü zillet halinin, Tevhid ve Ümmet şuurunu kaybetmekle oluştuğunu hatırdan çıkarmamamız gerekiyor.

Tarihe, gerçeğe uyanmamız, geleceği kaybetmememiz için; ilk önce bir bilinç devrimine ihtiyacımız var.

Ümmet, yeniden hayata, bilinç devrimini gerçekleştirenler eliyle dönecektir.

Barış'ın Dili Savaş'ın Sesini Kesebilecek mi?

Necdet YÜKSEL

Türkiye cumhuriyeti ilk kez terörle mücadelede doğru bir rotaya girmişe benzenmektedir. Söz konusu rotaya bağlanış, Ak Parti'nin iktidara gelmesiyle belirginleşmiş olup yıllar içerisinde peyderpey ilerlemiştir. Emperyal güçlerin vesayetine boyun eğmek her devirde tarafsız sancılara, krizlere, sarsıntılara ve illaki farklı dillere, renklere, milliyetlere mensup olan kitleler arasında kanlı çatışmalara da neden olmuştur. Türkiye'de böylesi bir fenomenle baş başa bırakılmışlığı yaşamaktadır. Ak Parti iktidarını önceki TC iktidarlarından sorunu tanıma, tanımlama, tedavi, iç ve dış aktörleri itibariyle ele alma zihniyeti ayırmaktadır.

Aslında burada asıl dikkat-i calip husus, önceki iktidarların terörle mücadelede mevcut konjonktürde yürürlüğe konulan siyaset tarzını neden hiç gündeme getirmemiş olmalarıdır. PKK terör örgütüyle, kısa süreli aralıklarla yapıp bırakılan müzakerelerle hiçbir olumlu sonuca varılamayacağı belliyken yanı sıra ısrarda ne aranılmış olabilir ki?

Küçük/dar ufuklu yaklaşımların ürünü ya en fazla kendi çapları kadar olabilmekte ya da akıllara durgunluk verici bir şekilde ağır faturlar ödettirmektedir. Abdullah Öcalan'ın istihbarat elemanları vasıtasıyla Suriye'de, bombalı saldırıyla öldürmeyi denemekte, bu dar/küçük sığ ufukluluğun bir dışa vurumudur. PKK'yı Ortadoğu'daki emel ve projelerinin, değişmez bir enstrümanı babında ele alan küresel despotik odaklar, nasıl Apo'yu ilgili bombalı saldırıdan kurtarmışlarsa yakalayıp çıkarları gereği Türkiye'ye iadesini de, idam edilmeme kaydıyla gerçekleş-

tirerek, ölümden ikinci kez beri tutmuşlardır. Bu müşahhas dış koruma kalkanına rağmen Apo'ya dokunmak kolay değildir. Hele hele PKK'yı askeri yöntemlerle küllen yok etmekse, anlaşıldığı veçhile çok çok zordur. Kurucusu, yöneticisi olunamayan oyunların oyuncularını emirlere göre hareket etmezler mi?

Uluslararası emperyalist mihraklar, Ak Parti liderliğindeki Türkiye'nin hızla değişip, büyümesi karşısında hoşnut olabilirler mi? Osmanlı'nın tarihi siyasal ruhunu modernize ederek yakın havzasına, oradan da dünyanın her yanına yaymayı hedeflemesi ve son on yıldır, bu projeksiyona uygun hamleler yapması, Ak parti iktidarından çok bahsedilmesine de yol açmıştır. Bu ani yapısal/mantaliyete dayalı değişimin gerisinde, hangi saiklerin bulunabileceğine dair, farklı görüşler varsa da/şüpheler dolaşıyorsa da, ihtiyatı elden bırakmadan biraz olumlu yönde de bakılabilir. Zira uluslar arası diplomaside daimi dostluklar da düşmanlıklar da yoktur. Devletler birbirlerinden optimal seviyelerde yararlanmak, çıkarlarını, nüfuzlarını da korumak isterler. Bazen de ters düşebilirler. Gidişat riske girebilir. Bu karşılıklı etkileşiminin doğası bozulmaya başladığıdaysa anormallikler fazla gecikmeden doğacaktır. Aca-ba Ak Parti iktidarıyla emperyalistler arasında da çıkar, dış siyaset ve iç sorunları halletme alanında bir ayrılık/zıtlık meydana gelmiş olamaz mı?

Recep Tayyip Erdoğan, terörden ve Kürt sorunundan kaynaklanan kayıpları kökten bitirmenin peşinde. Prensipde bunu aklından geçirirse de yeri geldiğinde paylaşıp da kendisi de bunun bir

hayal olduğunun bilincindedir. Çünkü Türkiye'nin jeostratejik konumu hassasiyetlerini denetimine alarak bağımsızlaşmasına izin verilemeyecek mesabede kıymetlidir. Yakın siyasi tarih bunun hangi yollarla engellendiğinin örnekleriyle doludur. Ak Parti tam da şimdi olabileceğince "Özgür bir Türkiye'yi" inşa etmenin sevdasıyla koştuğunu vurgulamaktadır.

Lakin entegre oldukları uluslararası mahfillere karşı yerine getirmesi elzem ödevler, gözetilmesi gereken ortak hukuk ve bağlayıcı stratejiler "umulan/deklere edilen" özgür kararlarını kendisi alabilen bir Türkiye'nin vücuda getirilmesine hizmet etmemektedir. Bunlara rağmen son zamanlarda pratize edilen kimi faaliyetler, çıkışlar milli bir duruşun işaretlerini taşımakta değil midir?

Aylarca önce start verilen ve halen devam eden barış görüşmeleri ve görüşmelere hakim kılınan yöntem milli duruştan kimi bazı izlere de muhtevirdir. En azından parçaları birleştirerek yapılan analizler, bu neviden bir intiba oluşturmaktadır... Bu uyanan intiba ya da dillendirilen bu bakışı benimseyenler pekte haksız sayılmazlar. Zira daha evvelki görüşme seansları Avrupa ülkelerinde ve emperyal devletlerin nezaretinde yapılmışlardı. Görüşmelerin fiyaskoyla sonuçlanmasının Türk kamuoyundaki yankıları, yapılan eleştiriler ve doğru bir mantık zaten ABD/AB/ışgalci Siyonistleri doğrudan böylesi kritik bir denklemin dışında tutmalıydı.

Realiteler/ortadaki idari parametreler, yanlışlara karşın Ak Parti'nin terörle mücadelede diğer partilerden daha samimi, yara sarıcı, akan kanı durdurmada istekli olduğunu göstermektedir. İmralı'da, Apo ile Mit'e bağlı bir ekibin ikili bir şekilde idame ettirdikleri yeni barış dalgası şeklen, aktörleri ve de mekân seçimi açısından özgündür, daha düzgündür. Peki, bu yeni açılım başarıya ulaşabilecek midir? Yeni dünya mimarlığına soyunan derin yapılar Türkiye'nin PKK'yı manipüle etmesine müsaade eder mi? Paris'te üç PKK'lı bayanın öldürülmesi üzerinden batılılar, Türkiye'ye bizi yok sayarak bu sorundan sıyrılmazsın mesajını vermiş olamazlar mı? Bu türden nokta cinayetler barış yanlılarına geri adım attırır mı?

Yeraltı/yerüstü ve insani kaynaklarını kullanmasıyla göz dolduran bugünkü Türkiye'nin, küresel sahada hiç olmadığı kadar rekabet edebilir kaliteye erişebileceği ortadadır. PKK/Kürt halkının siyasi meselelerinin, bu ülkenin enerjisini tüketmesinin önünün alınması halindeyse, kalkınma çitasını daha yukarılara yükseltmesi içten bile değildir. Başbakan Erdoğan'ın tahayyülündeki Türkiye resmini bilenler barış sürecinden eli boş çıkmamak için şartları olabildiğince zorlayacağı ve kararlılığını koruyacağına hem fıkirdirler.

Barışın dili savaşın sesini kesebilecek mi? Dağlardan çiçek mi yoksa barut kokusu mu gelecek?

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 3

Muhammed İMAMOĞLU

Yazı dizimizin ilk iki bölümünde 'Rukye tedavisi' ve 'Muska takmak' konuları üzerinde durmuştuk. Bu bölümde de **"Nazar (göz değmesi)"** kavramı üzerinde durup, nazardan korunmak için neler yapılması gerektiği konusunu işleyeceğiz. Tefvik Allah(c.c.)'dandır.

Nazar, Arapça bir kelime olup; "N-Z-R" kökünden gelen bir mastardır. "Bakmak, görmek, gözün algılaması, göz ile mülâhaza etmek, bakış atmak, bakışlarını çevirmek, yan bakış, iltifat, itibar, niyet, beklemek, düşünmek, tasarlamak, aklından geçirmek, dikkatini vermek..."¹ gibi anlamlara gelir. Türkçeye geçerken mana değişikliğine uğramış ve "ayn=göz" kelimesi karşılığında kullanılmaya başlanmıştır.²

Yine Türkçe'de beğenilen bir şeye kıskançlıkla bakmak ve zarar verecek şekilde onu etkilemek manasında **"nazar etmek (göz değmesi)"**, Arapçada ise **"nazra (isâbetü'l-ayn)"** şeklinde kullanılır.³

İstilah manasıyla nazar şu şekilde tarif edilmektedir: "Bakma neticesi bakılan şeyin etki altına alınması, bazı insanların bakışlarında bulunduğu inanılan zararlı gücü ifade eder." Diğer bir tarife göre ise: **"Doğuştan kendi-**

lerinde bulunan bir özellik, bazı kimse-ler, bakışlarını yahut düşüncelerini, insan, hayvan veya herhangi bir eşya üzerinde yoğunlaştırarak, onları adeta manyetize edip olumsuz bir etki meydana getirirler ki, işte buna 'nazar' ve diğer bir deyişle 'göz değmesi' diyoruz."⁴

Nazarın sözlük ve terim anlamını açıkladıktan sonra, konuyu daha iyi anlayabilmek için, nazarın mahiyeti ve meydana gelişi ile alâkalı görüşleri vererek nazarın nasıl meydana geldiğini açıklamaya çalışacağız:

İbn-i Kayyım el-Cevziyye nazarı, ruhun karşı bedene olan etkisi ile açıklar ve nazar hadisesinin ruhi bir olay olduğunu ifade ederek bu durumu şöyle izah eder: "Şüphesiz ki Allah Teâlâ beden ve ruhlarda çeşitli güç ve tabiatlar yaratmış, birçoğuna da özellikler ve etkili şekiller vermiştir. Akıl sahibi bir kimsenin ruhun bedene olan tesirini kabul etmemesi mümkün değildir. Nazar olayında meydana gelen etki her ne kadar göze nispet edilse de gerçekte ruha aittir. Ruhların tabiatı, gücü, nitelikleri ve özellikleri birbirinden farklıdır. Haset eden karşısındaki çekemeyen, kişinin ruhu haset edilen kişiye açıkça zarar verir. Gerçekte nazarın esası budur. Çünkü haset eden nefiste habis bir oluşum meydana gelir ve haset edinilenle karşılaşılarak ona etki eder."⁵

1 İbn-i Manzur, Lisanu'l-Arab, c.5,s.215, Daru's-Sadr, Beyrut, 1968; Ferit Develioğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat, s.971, Doğuş Matbaası, 1970

2 Muharrem Kuzey, Kur'an Ve Sünnet'te Nazar, s.4, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2007

3 Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, "Nazar" madde-si, c.32,s.443, İstanbul, 2006

4 M.Talat Karaçizmeli, Toplumsal Zaaflarımızdan Nazar Boncuğu, Diyanet Dergisi, Temmuz, 1995, 55. sayı, s.37

5 İbn-i Kayyım el-Cevziyye, Zadü'l-Mead fi Hedyi Hayri'l-İbad, c.4,s1787,(çev. Muzaffer Can), Cantaş Yayınları, İstanbul, 1991

Fahreddin Razi de İbn-i Kayyım gibi nazarın ruhi bir hadise olduğunu söylemekle beraber nazarın kıskançlık ve hasetten dolayı meydana gelebileceği gibi aşırı bir sevgiden dolayı da meydana gelebileceğini söylemektedir. Razi, bu durumu şöyle izah eder: "Bir kimse bir şeyin güzel olduğunu, güzelliği üzere kalmasını ister ve yine bazen de, haset eden kimsenin düşmanının elindeki şeye karşı haset duyduğu zaman ki gibi onun o güzelliği üzere kalmasını istemez. Binaenaleyh, birinci durum olursa bu kimsede, bu güzel görme esnasında o güzelliğin kaybolacağına dair şiddetli bir korku meydana gelir. Şiddetli korku da, ruhun, kalbin içinde sıkışıp kalmasını iktiza eder. İşte o zaman ruh ve kalp çok ısınır. O zaman, ruh-i bâsirede, kuvvetli ve sıcak bir hal meydana gelir. İkinci durum söz konusu olduğunda bu güzel görme esnasında şiddetli bir haset ve bu nimetin düşmanın elinde olması sebebiyle de büyük bir hüzn, keder meydana gelir. Hüzn ve kederde yine ruhun kalp içinde sıkışıp kalmasına sebep olur. Bu durumda da şiddetli bir ısınma meydana gelir. İşte bu ruhun ısınması, gözler aracılığı ile karşı tarafa ulaşarak onu etkilemektedir."⁶

Günümüz âlimlerinden Said Havva da: "Nazar değmesinde insanların anlamakta zorlandığı bilinmeyen yönler vardır. Çünkü bilimsel gelişmeler her geçen gün artarak devam etmesine rağmen hâlâ insanlığın ulaşamadığı âlemler mevcuttur. Bununla birlikte her geçen gün, insanın yeni bazı özellikleri ve kabiliyetleri ortaya çıkmaktadır. Öte yandan insan, gün geçtikçe bilinmeyenler dünyasına ait pek çok şeyi anlamasını sağlayacak kâinatın gizliliklerine dair yeni yeni bazı incelikler keşfetmektedir. Örneğin, bazı ışınların özel etki yaptığına dair buluş, bir takım insanların gözlerinin diğer insanların bedenleri veya başka şeyler üzerinde özel etki yaptığı düşüncesinin, yani nazar değmesinin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır."⁷ diyerek meseleye farklı bir izah getirmiştir.

Göz değmesi hadisesinde karşı tarafta meydana gelen etkiyi İslam âlimleri ruhi ve manevi bir etki olarak açıklarken, biyoenerji alanında araştırma yapan bilim adamları da aynı durumu negatif enerjinin karşıdaki kişiyi etkilemesi olarak izah etmektedir. Ruhun veya enerjinin karşı

tarafı etkilemesi de gözler aracılığı ile olmaktadır. Çünkü bakılan şeye karşı içte oluşan haset, kıskançlık, hoşlanma ve beğenme gibi duygu ve düşüncelerin dışa yansması gözler aracılığı ile gerçekleşmektedir.⁸

Kur'an-ı Kerim'i incelediğimizde terim anlamı itibarıyla nazarın yani göz değmesinin Kur'an'da açıkça bulunmadığını görüyoruz. Bununla beraber Kur'an-ı Kerim'de nazara işaret eden dört tane ayet-i kerimenin olduğunu konuyla ilgili rivayetlerden ve değerli müfessirlerimizin tefsirlerinden öğreniyoruz:

1) Yusuf Sûresi 67. ve 68. Ayetler: "(Yakub) Dedi ki: Oğullarım, hepimiz bir kapıdan girmeyin. Ayrı ayrı kapılardan girin. Bununla beraber, Allah katında size bir faydam olmaz. Hüküm ancak Allah'ındır. Ben, O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnız O'na tevekkül etsinler. Babalarının kendilerine emrettiği yerden girdiler. Bu, Allah katında onlara bir fayda sağlamazdı. Ancak Yakub içindeki dileği meydana çıkarmış oldu. O, şüphe yok ki, kendisine öğrettiğimiz için ilim sahibi idi. Ama insanların çoğu bilmezler."

İmam Kurtûbi, bu ayetlerin tefsirinde der ki: "İbn-i Abbas, Dahhak ve Katade'den nakledildiği üzere, Hz. Yakub'un oğullarına tek bir kapıdan değil de farklı farklı kapılardan girmelerini emretmesi onlara nazar değecekleri endişesini

6 Fahreddin Razi, Tefsir-i Kebir, c.8, s288, (çev. Komisyon), Akçağ Yayınları, Ankara 1988

7 Said Havva, el-Esâs fi's-Sünne (Hadislerle İslâm Akâidi), c.5,s.137, Hikmet Neşriyat, İstanbul,1989

8 Muharrem Kuzey, Kur'an Ve Sünnet'te Nazar, s.17

taşıdığından dolayıdır. Çünkü Mısır'ın dört kapısı vardı. Oğullarının sayısı ise onbir'di. Güzellikleri, boy-posları ve ahlâki yönleri takdire şayandı. Hepsinin ayrı ayrı kapılardan girmesini, bir nevi nazar isabeti için tedbir sayıyordu.”

Kurtûbi, bu konuda farklı görüşleri de naklettikten sonra yukarıda naklettiğimiz görüşle ilgili olarak şunu söyler: “Ümmetin ilim adamlarının kabul ettiği görüş de budur. Ehl-i Sünnet'in mezhebi de budur. Bazı bidat ehli kesimler nazar değmeyi kabul etmemekle birlikte, sünnet ve ilim adamlarının icmaı onlara karşı bir delildir.”⁹

2) Kalem Sûresi 51. ve 52. Âyetler: “Doğrusu o küfredenler, Kur'an'ı işittiklerinde, az kalsın seni gözleriyle devireceklerdi ve o, mutlaka bir delidir, diyorlardı. —Hâlbuki o (Kur'an), âlemler için öğütten başka bir şey değildir.”

Taberî, bu âyetleri şöyle tefsir etmektedir: “Ey Muhammed kâfirler sana olan şiddetli düşmanlıklarından dolayı neredeyse gözleriyle sana nüfuz edecekler ve gayz dolu bakışlarıyla seni devireceklerdi. Rivayet edildiğine göre; bununla şunu demek istedi: Kâfirler neredeyse gözleriyle sana nazar isabet ettirecek ve seni devireceklerdi. Arap'ın şöyle demesi gibi; Falan kimse neredeyse şiddetli nazarıyla beni devirecekti. Dediler ki; Kureyşliler Rasûlullah (s.a.v.) a isabetü'l-ayn yani nazarla zarar vermeye özel bir gayret gösterdiler.”¹⁰

Fahreddin Razi de, Hasan el-Basrî'den isabetü'l-ayn'ın ilacının, bu âyeti okuma olduğunu yönünde bir rivayet nakletmektedir.¹¹

3) Kehf Sûresi 39. Âyet: “Bağına girdiğinde: Maşallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır, deseydin ya! Eğer malca ve evlâtça beni kendinden güçsüz görüyorsan” Malı ve evladı az olan mü'min bir kul ile malı ve soyunun çokluğuyla övünen kâfir birisinin tartışmalarının nakledildiği bu kıssada; Mü'min olan kişi, kâfir olan arkadaşına her şeyin yaratıcısının Allah olduğunu ve Allah'ın dilediği şeyin olacağını hatırlatarak onu imana çağırmakta ve sahip olduğu bahçelerin Allah'ın dilemesiyle olduğunu söylemektedir.

9 Kurtûbi, el-Câmi li Ahkâmi'l-Kur'an, c.9, s.341, (çev. M. Beşir Eryarsoy), BurucYayınları, İstanbul, 2003

10 Taberî, Câmiu'l-Beyan, c.8, s.4001, (çev. Hasan Karakaya, Kerim Aytekin), Hisar Yay. İstanbul, 1996

11 Fahreddin Razi, Tefsir-i Kebir, c.22, s.77-78

Taberî, bu manayı ifade ettikten sonra “Sen bağına girdiğin zaman “Maşallah Lâ Kuvvete İlla Billâh” demen gerekmez miydi?” âyet-i kerimesiyle ilgili olarak, bazı âlimlerin söyle dediğini aktarır: “Bir kimsenin kendi durumunu, çocuk çocuğunu ve malını beğenmesi halinde “Maşallah Lâ Kuvvete İlla Billâh” demesi gerekir.”¹²

4) Felak Sûresi 5. Âyet: “Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden (Allah'a sığınırım)”

Fahreddin Razi, Felak sûresinin 5. âyeti “**Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden (Allah'a sığınırım)**” âyetinin tefsirinde, “malûm şeylerdendir ki hasetçi başkasında olan bir nimetin, ondan giderilip kendisine verilmesini şiddetle isteyendir. Bu ise, eğer neredeyse sadece hile ile imkân bulabiliyorsa, kesinlikle buna başvurur. İşte bundan dolayı Allah Teâlâ, ondan sakınmayı ve Allah'a sığınmayı emretmiştir. Böylece, dinî ve dünyevî açıdan kendisinden sakınılan ve çekinilen her şer bu sûrenin kapsamına girer. Bu yüzden bu sûre nazil olunca, Hz. Peygamber (s.a.v.) bunun inişi ile rahatladı, sevindi. Çünkü bu, peşi sıra gelen sûre ile birlikte, her şeyden sığınmayı içine almaktadır,”¹³ diyerek konuyu izah etmektedir.

İbn-i Kayyım da: “Hasetçi nazar değenden daha geniştir. Yani her nazar değen hasetçidir ama her hasetçi nazar değdirmez. Öyleyse hasetçiden Allah'a sığınma, nazar değenden de Allah'a sığınma demektir.”¹⁴ diyerek konuya izah getirmiştir.

Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır da şu açıklamayı yapmaktadır: “Hased galeyan edip de hasetlendiğine karşılık ve öfke, düşmanlık kasıtlıya kötü nefsinin yönlendirdiği vakit ki, “göz değme” denilen durum ve afet de çoğunlukla o anda olur. Onun için “haset” ile “göz değme” birbirinden ayrılmaz gibi düşünülür. O sırada haset edenin nefsi öyle bir çirkin durum alır ki o his ile fırlattığı kötü bakışların kıvılcımları, haset edileni zayıf buluverdiği takdirde bazen onu yıldırım gibi çarpar. Ve nice haset edenler ve kötü gözlüler vardır ki haset gözüyle baktıkları zaman bazı yılanların gözleriyle bakışlarındaki eza gibi ezâlandırırılar. Bu his ile harekete geçen kötü nefisler ise her hileye başvurur, ellerinden gelen her fenalığı göze alırlar. Ve onlar için haset edilenin helâkinden başka bir suretle teselli

12 Taberî, Câmiu'l-Beyan, c5, s.355

13 Fahreddin Razi, Tefsir-i Kebir, c.23, s.592-593

14 İbn-i Kayyım, Zâdü'l-Mead, c.6, s.383

kabil olmadığından dolayı o yolda içlerini yiye yiye kendilerini de yakar helâk ederler.”¹⁵

Nazar’a işaret eden ayet-i kerimeleri ele alıp müfessirlerimizin görüşlerini kısaca aktardıktan sonra, bu bölümde nazar’ın hakikatiyle ilgili hadis kaynaklarımızda yer alan hadis-i şeriflerden bir bölümünü aktaralım¹⁶:

1) Ebû Hüreyre (r.a)den gelen bir rivayette Allah’ın Resûlü (s.a.v): “Nazar (göz değmesi) haktır”¹⁷ buyurdu.

2) Hz. Aişe (r.a)den gelen bir rivayette Nebi (s.a.v) şöyle buyurdu: “Göz değmesinden Allah’a sığının. Çünkü nazar haktır (gerçektir).”¹⁸

3) İbn-i Abbas (r.a)tan gelen bir rivayette Allah’ın Rasûlü(s.a.v) şöyle dedi: “Nazar (göz değmesi) haktır. Dağı yerinden oynatır veya insanı dağdan aşağı düşürür.”¹⁹

4) Cabir (r.a)den gelen bir rivayette Rasûlullah (s.a.v) söyle buyurdu: “Allah’ın kaza ve kaderinden sonra ümmetinden ölen kimselerin çoğu nazar (göz değmesi) yoluyla.”²⁰

5) İbn-i Abbas (r.a), Allah Rasulünün söyle dediğini naklediyor: “Nazar haktır. Eğer kaderin önüne bir şey geçecek olsaydı, göz değmesi onu geçerdi...”²¹

Nazar’ın hakikatiyle ilgili ayet ve hadislerle değerlendirilen Ehl-i Sünnet âlimleri, konuyu itikadî meseleler içerisinde ele almışlardır:

Meşhur Hanefî âlimi Aliyyu’l-Kârî, İmam Ebu Hanife’nin eseri olan “Fıkhu’l-Ekber” üzerine yazmış olduğu şerhin sonunda, dâhil edilmesi gereken (mülhakat) meselelerin olduğunu belirtir ve nazarı da bu meseleler arasında zikrederek, **“Mu’tezile’nin aksine bize göre nazar haktır”²² demektedir.**

15 Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini Kur’an Dili, c.9, s.357, Çelik-Şura Yayınları, İstanbul,1993

16 Nazarla ilgili hadislerin tam listesi için bak: Muharrem Kuzey, Kur’an Ve Sünnet’te Nazar, s.41-43

17 Buhari, Tıb, 36; Müslim, Selam, 42

18 İbn-i Mace, Tıb 32

19 Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, I/294.

20 Buhari. et-Târîhu’l-Kebîr,Thk. Muhammed Abdülvahid, Daru’l-Kitabi’l-İlmiyye, Beyrut, 1986, h. no; 3144

21 Müslim, Selam, 42 ; İbn-i Mace, Tıb, 33

22 Aliyyu’l-Kârî, Şerhu Ale’l-Fıkhi’l-Ekber, s. 145, Daru’l-Kitabi’l-İslami, İstanbul, 1955

İmam Nevevî de: “Ulemanın çoğunluğu bu hadisin (nazar haktır. Eğer kaderin önüne geçecek bir şey bulursa idi, bu nazar olurdu) zahiri ile amel ederek nazar değmesinin hak olduğunu söylemişlerdir. Nazarı ancak bidat taifelerinden bazıları inkâr etmişlerdir. Onların sözlerinin yanlışlığının delili ise şudur: Bir hakikate zıt olmayan ve bir hakikati değiştirmeyen her manaya akıl cevaz verir. Böyle bir şeyin vukuunu İslam dini haber verdiği zaman inanmak vacip olur. Yalanlanması caiz değildir. Bidat taifelerinin bunu yalanlamasıyla ahirete ait meseleleri yalanlaması arasında fark var mıdır?”²³ diyerek nazar’a inanmanın Ehl-i Sünnetin ilkelerinden biri olduğunu tasrih etmiştir.

NAZAR’A KARŞI KORUNMA YOLLARI

Nazar’ın hak olduğunu ifade edip varlığını bizlere haber veren Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz, göz değmesinden korunmanın ve kurtulmanın yollarını da göstermiştir. Peygamber Efendimiz hayatın her alanında olduğu gibi göz değmesi konusunda da bütün Müslümanlara örnek olmuş ve yol göstererek rehberlik yapmıştır. Bu nedenle sünnette göz değmesiyle ilgili olarak tavsiye edilen ve tatbik edilen tedavi yöntemleri dışında başvurulana bütün yöntemler ise bidattır.²⁴

Rasûlullah Efendimizin nazarin tedavisiyle alâkalı tavsiye ve uygulamalarını “nazar öncesi” ve “nazar sonrası” diye iki bölümde sınıflandırmak gerekir.

1. Nazar Öncesi Korunma Yolları:

a) Nazardan Korunmak İçin Dua Etmek:

Ebu Said’den gelen rivayete göre Rasûlullah (s.a.v.), nazardan Allah’a sığınarak; “Her şeytandan, her haşarattan ve dokunan her kötü gözden Allah’a sığınırım”²⁵ diye dua etmiştir. Diğer bir rivayette de Ebu Said el-Hudri, “Rasulullah (s.a.v.) cinler ve insanların nazarından Allah’a sığınırdı. Fakat Felak ve Nas sûreleri nazil olunca diğer duaları bırakarak bu ikisi ile dua etmeye başladı.” naklinde bulunmuştur.

Yine İbn-i Abbas (r.a.)’dan gelen bir hadis-i şerifte Rasûlullah (s.a.v.), torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin’e nazar değmemesi için: “Allah’ın tam olan kelimeleri ile sizi her türlü

23 Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, c.14,s.171, Daru’l-İlm, Beyrut 1972

24 Muharrem Kuzey, Kur’an Ve Sünnet’te Nazar, s.44

25 Tirmizi, Tıb, 18 ; İbn-i Mace, Tıb, 33

öldürücü şeytandan ve de-
ğici gözden Allah'a sığın-
dırırım," derdi. Rasûlullah
(s.a.v.), torunları Hz. Hasan
ve Hz. Hüseyin'e böyle dua
ettikten sonra da onlara:
"(Büyük) babanız, yani (İb-
rahim (as)) da çocukları İs-
mail ve İshak için böyle dua
ederdi,"²⁶ buyurmuştur.

İlgili hadis-i şeriflerden
de anlaşılacağı üzere pek
çok konuda olduğu gibi
nazarı önleme konusun-
da mü'min'in en önemli
silahlarından biri duadır.
Bundan dolayı Peygamber
Efendimiz nazarın etkile-
rinden korunmak amacıyla
kendisi için dua ettiği gibi
torunları içinde dua ederek bu meselede bizlere
de kendimizi ve sevdiklerimizi nazar değmesin-
den koruyabilmek için dua ederek Allah'a sığın-
mamız gerektiğini öğretmiştir.

**b) Nazardan Korunmak için Görülen
Güzellik ve İyilik Karşısında Hayır Dua
Etmek:** Nazar değmesine karşı alınabilecek
tedbirlerden biri de, hoşla giden güzel bir şey
görülüşünde o güzelliğe zarar gelmemesi için
hayır duada bulunmaktır. Çünkü Nebi (s.a.v.):
"Sizden biriniz kendisinde (aile ve çoluk-ço-
cuğunda) veya malında hoşuna giden bir şey
gördüğünde onu mübarek kılsın." Ve yine "Kim
hoşuna giden bir şey görürse şöyle desin;
"Bârakallâhu Fîyke"²⁷ buyurdu.

Bu hadisten anlaşılıyor ki bir kimsenin kendi-
sinde veya malında güzel bir şey görüldüğü za-
man "Allâhumme Bârik Fiyke" veya "Mâşallâh"
vb. şeklinde dua edilmelidir. Böylelikle dua edi-
lerek nazarın karşı tarafı etkileyip zarar verme-
si engellenmiş, Allah'ın izni ile engellenmiş olur.

**c) Nazardan Korunmak İçin Nazar Değ-
mesi Muhtemel Güzelliklerin Saklanması:**
Göz değmesine karşı alınabilecek önlemlerden
birisi de, göz değmesinden korkulan durumlar-
da bazı güzelliklerin saklanmasıdır. Bu yolla göz
değmesi muhtemel kimseleri nazarın zararlı
etkisine karşı korunmuş olur. Bazı kaynaklar-
da Hz. Osman (r.a.)'ın nazar değmemesi için

**Pek çok konuda olduğu gibi
nazarı önleme konusunda
mü'min'in en önemli silah-
larından biri duadır. Bundan
dolayı Peygamber Efendi-
miz nazarın etkilerinden
korunmak amacıyla kendisi
için dua ettiği gibi torunları
içinde dua ederek bu mese-
lede bizlere de kendimizi ve
sevdiklerimizi nazar değme-
sinden koruyabilmek için
dua ederek Allah'a sığınma-
mız gerektiğini öğretmiştir.**

çenesinde gamze bulunan
bir çocuk için "çenesindeki
gamzeyi siyaha boyayın"²⁸
dediği nakledilir.

2. Nazar(göz değme- si) Gerçekleştikten Son- ra Kurtulma Yolları:

**a) Nazardan Kurtul-
mak İçin Rukye Yapmak:**
Rukye konusunda yazı dizi-
mizin önceki bölümlerinde
genişçe bilgi vermiştik. Bu
yüzden bu bölümde özet
bilgi vereceğiz:

Ebû Said el-Hudri (r.a)
den gelen bir rivayette o
şöyle demiştir: "Muhakkak
ki Allah'ın Resulü (s.a.v.)
cin ve insan nazarı değme-
sinden Allah'a sığınır. Muavvizât (İhlâs, Felak
ve Nas) sûreleri nazil olunca bunları okudu, di-
ğerlerini terk etti."²⁹

Yine Hz. Aîşe (r.a) validemizin bize haber
verdiğine göre: "Rasûlullah (s.a.v.) gece yata-
ğına yatmaya geldiğinde iki avucunu bir araya
getirir, İhlâs, Felak ve Nas sûrelerini okur, avuç-
larının içine üfler, sonra da iki eliyle vücudunda
gücünün yettiği yerleri mesh ederdi. Elleriyle
mesh etmeye önce başı üzerinden başlar, yü-
zünü ve vücudunun ön kısmını, sonra da arka
kısmını mesh etmeye devam ederdi. Ve bunu
üç defa tekrarlar. "³⁰

Ebû'd-Derdâ (r.a.)dan söyle rivayet edil-
miştir: Rasûlullah (s.a.v.); "Sizden biriniz bir
şeyden rahatsız olur ya da onun bir kardeşi ra-
hatsız olursa şöyle dua etsin: "Kudreti semayı
kuşatan Rabbimiz olan Allah'tır. (Ey Rabbim)
Senin ismin mukaddestir. Emrin göklerde ve
yerdedir. Rahmetin semalarda bulunduğu gibi
o rahmetini arza da indir. Hata ve günahlarımızı
affet. Sen iyi davranan (Peygamber ve melek-
lerin) kimselerin Rabbisin. Şu ağrıya rahmetin-
den bir rahmet, şifandan bir şifa ihsan buyur,
desin. Bu duayı üç defa tekrarlasın, sonra da
üçer defa Felak ve Nas sûrelerini okusun, iyi
olur,"³¹ buyurmuşlardır.

28 İbn-i Kayyım, Zâdül-Mead, c.4,s.1796

29 Tirmizi, Tıb, 16 ; İbn-i Mace, Tıb, 33

30 Tirmizi, Daavât, 21

31 Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned ,c.6,s.21

26 İbn-i Mace, Tıb, 36

27 İmam Malik, Muvatta, Ayn 1-2

Ümmü Seleme (r.a)den gelen bir rivayete de; Allah Rasûlü (s.a.v), Ümmü Seleme'nin evindeki bir kız çocuğunun yüzünde nazardan doğan bir yüz sarılığı olduğunu gördüğü zaman, "Onun için rukye yapın, çünkü bunda göz değmesi vardır" buyurmuştur.³²

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) nazardan kurtulmak için başkasına rukyeyi tavsiye ettiği gibi kendisine de yapılmasına müsaade etmiştir. Cibril (a.s.) Rasûlullah (s.a.v.)a gelip, "şikâyetin var mı ya Muhammed?" diye sorduğunda o, "evet" demiş. Cibril (a.s.), "**Allah'ın adıyla sana okurum. Sana eziyet veren her şeyden, her nefsin şerrinden ve değen gözden Allah'ın adıyla sana okurum**" demiştir.³³

İslam âlimleri, nazarın etkisinden korunmak veya nazar isabet etmiş olan bir insanın, hayvanın veya eşyanın nazarın etkisinden kurtulması için "Kalem sûresi 51 ve 52. âyetlerin" okunmasını tavsiye etmişlerdir. Hasan Basrî hazretleri bu ayeti nazara karşı hem okur hem de okunmasını tavsiye ederdi.³⁴

b) Nazardan Kurtulmak İçin Abdest Almak: Peygamber Efendimiz nazara okumanın dışında başka tedavi yöntemleri de uygulamış ve tavsiye etmiştir. Nazar isabet eden kişi biliniyorsa ondan abdest alması istenir, aldığı bu abdest suyu ile nazar isabet eden kimse gusleder ve Allah'ın izniyle şifa bulur.

Peygamber Efendimiz döneminde yaşanan şu hadise konuyu daha açık ve anlaşılır bir şekilde ortaya koymaktadır:"Sehl İbn Huneyf, Resûlullah (s.a.v.) ile birlikte Mekke'ye doğru çıkıp yürümüşler. Nihayet Cuhfe civarındaki el-Harrar tepesine vardıklarında Sehl İbn Huneyf yıkanmış(gusletmiş). Sehl, bedeni ve derisi çok güzel bembeyaz tenli bir erkeymiş. Amr İbn Rebia onu yıkanırken görmüş. Şöyle demiş: Ben bu günkü gibi hiçbir erkek eli değmemiş cariyeye tenine benzer bir ten görmedim. Bunun üzerine Sehl İbn Huneyf bayılıp düşmüş. Rasûlullah'a gelip; ey Allah'ın Rasûlü Sehl hakkında diyeceğin bir şey var mı? Allah'a andolsun ki o ayılmıyor ve başını da kaldırmıyor, denilmiş. Rasûlullah (s.a.v.) onunla ilgili kimseyi itham ediyor musunuz? Onlar Amir İbn Rebia ona göz etti demişler. Rasûlullah (s.a.v.) Rebia'yı çağırıp

kızmış, demiş ki: sizden biriniz kardeşini niçin öldürüyor. Hayranlığını çeken şeyi gördüğün de tebrik etmen gerekmez miydi? Sonra ona; Sehl için yıkan demiş. O da yüzünü, dirseklerine kadar kollarını, ayaklarını ve dizleri ile eteğinin iç kısmını bir kadehin içine toplayacak şekilde yıkanmış. Sonra bu su Huneyf üzerine dökülmüş. Böyle yapılanca bir araz kalmayacak şekilde kalıp yürümüş."³⁵

Âlimler nazar eden bir kimsenin alması gereken abdest şeklini şöyle tarif etmişlerdir: "Bir su kabı ile bir miktar su getirilirse bu su kabı yere bırakılmaz. Nazar eden şahıs, o su kabından su alıp onunla mazmaza yapar (yani ağızına su alır ve ağzını yıkar). Mazmaza yaptığı o suyu, içinden su aldığı kabın içine püskürtür. Sonra o su kabından tekrar bir miktar su alır, onunla yüzünü yıkar. Sonra sol elin avucuyla bir miktar su alır ve onunla sağ elin avucunu yıkar. Sonra sol eline su alarak sağ kolunu dirseklerine, sağ eline su alarak sol kolunu dirseklerine kadar bir kere yıkar. Sonra aynı şekilde ayaklarını yıkar ve dizlerine kadar su döker. Bütün bunları yaparken kullanılan su kabı yere konulmaz. En son azaların içinde yıkandığı bu su kabının içine sağ yanı üzerine uzanan eteğinin (gömleğinin) uç kısmı bandırılıp çıkartılır. Nihayet bu su, kendisine nazar isabet edenin arkasından başına dökülür. Ve bu şekilde bütün cesedi bu su ile yıkanır (yani gusleder)."³⁶

Halk arasında yaygın olup, Kur'an ve Sünnette yer almayan nazara karşı korunma ve nazardan kurtulma yolları hakkında İslam'ın görüşünü önümüzdeki sayıda -biiznillah- ele alacağız...

32 Buhari, Tıp, 54; Müslim, Selam, 59

33 Müslim, Selam, 40

34 Fahreddin er-Razi, Tefsir-i Kebir, c.13, s. 292

35 İbn-i Mâce, Tıbb, 32; İbn Hanbel, Müsned, c.3, s.486-487

36 Nevevi. Şerhu Sahih Müslim, c.14,s.172

Kime Emanet

Hayriye BİCAN

Filistin toprakları her mü'min için kutsaldır. Kudüs İslam Dünyasının incisi, Mescid-i Aksa Müslümanların incisidir. Müslümansız Kudüs yetim ve öksüz kalır. Hepimiz Mescid-i Aksa'ya kucak açarak, onun şefkat dolu yürek atmosferine girmeliyiz. Kudüs'ün ruha ruh katan ikliminden uzak kalanlar da yetimdir, öksüzdür.

İslam Dünyasında en-Nekbe/Büyük felaket olarak adlandırılan, Siyonist İsrail işgal devletinin 14 Mayıs 1948'de kurulmasıyla, Filistin topraklarında kan ve gözyaşı oluk oluk akmaya başladı.

1967 yılına gelindiğinde Doğu Kudüs de dâhil olmak üzere kutsal toprakların büyük bir bölümü işgal edildi. Yüzlerce ülkeden toplanarak getirilen Yahudiler Filistin topraklarına yerleştirilirken, o toprakların sahibi olan Müslümanlar baskı ve işkenceyle yüzlerce ülkeye sürülerek, dünyanın dört bir yanına vatansızlar olarak dağıtıldılar. O toprakların sakini olan Müslümanlar meşak-katlerle dolu gurbet yollarına düştüler. Hurma ağaçlarının, portakal ve zeytin ağaçlarının gölge-lendirdiği bahçelerde neşeyle oynayan, koşuşan çocuklar bir anda ateş hattına düşerek çığlıklar arasında kaldılar. Huzurlu yuvalarında cıvı cıvı sesleriyle etrafa neşe saçan çocukların yüzündeki gülücükler soldu. Artık onlar için acılarla dolu bir hayat başlamıştı. Çile ve ıstırap dolu bir hayatın içine düşmüşlerdi. Filistin'e veda etmek, vatan-dan ayrılmak en güç olan da buydu. Zaten kısa bir süreliğine gidiyorlardı, evlerinin anahtarlarını da yanlarına almışlardı. Daha sonra bu anahtar-lar vatan topraklarına dönme istek ve çabasının da simgesi oldu. Bugün yüzlerce anahtar kapısını açacağı âni özlüyor.

İşgalin ilk gününden beri Siyonist İsrail, bu kutsal topraklarda Müslüman nüfusu azaltma-ya, Yahudi nüfusunu artırmaya çalışıyor. Tehcir ve katliamlarla Filistin'de ki Müslüman halkın sa-yısını azaltmaya çalışıyor. Sokakları, caddelere, şehirlere, yerleşim yerlerine müdahale ederek Müslümanların yaşam alanlarını Yahudi yerleşim-cilere tahsis ediyor. Böylece bir medeniyeti bir kültürü de yok etmeyi amaçlıyor. İslam kimliğini yok edip, yerine Yahudi kimliğini yerleştirmek istiyor. Müslümanların Mescid-i Aksa ile ilgisini ko-rumak istiyor.

Eski neşeden eser yok şimdi. Zeytin ağaçları-nın altında top oynayan, coşkuyla şarkı söyleyen çocuklar, portakal ağaçlarında cıvılayan kuşlar yok oralarda. Filistin'in çocukları bir kıyamda-lar şimdi. Tur-i Sina'nın aydınlığında, Kudüs'te Mescid-i Aksa'nın eşiğinde zulme karşı direniyor-lar. Bir hayat devam ediyor, doğal olarak. Oradaki çocuklarda okula gidiyor, toprağa basıyor, gökyü-zündeki yıldızları seyre dalıyor, sahilde yürüyor. Kur'an okuyor. Gazete ve dergi okuyor. Arkada-sının yemek davetine icabet ediyor. Evleniyor ve düğünde şarkılar söylüyor. Her şeye rağmen ora-da bir hayat sürüyor. Yaşayarak yaşatıyor.

Siyonist İsrail Filistin topraklarını işgal etme-den önce Filistin halkı huzur içinde bir yaşam sürdürüyorlardı. Filistin bir uçtan bir uca güzel-liklerle bezeliydi. Yemyeşil ovalar, şırıl şırıl akan dereler vardı, o güzel diyarda. Gökyüzüne doğ ru kanat çırpın kuşlar, pır pır uçuşan kelebekler çocuklara göz kırpardı. Zeytin ağaçlarının arka-sından yükselen güneş gülücükler hediye eder-miş, akşam eve dönerken babalarını kucaklayan

çocuklara. Limon ve portakal ağaçları bembeyaz çiçekleriyle mis kokular yayarmış her yana. Akşam sofrası için bağdan üzüm toplayan dedeler letafetle ninelere uzatırlardı ellerindekini. Aldıkları o nimeti şefkatle sepete yerleştiren nineler, dualarla verene şükrederdi. Etraflarında koşuşan torunlarıyla neşeyle evlerine dönerlerdi.

Her namaz vaktinde yenilenen yüreklerle çocuklar dedelerinin ve babalarının ellerinden tutarak Mescid-i Aksa'nın huzur ortamına doğru adım atıyordu. Rabbine kulluk şuurunda olan mü'minlerle, çocuk sesleri ve kuş civıltılarıyla şen ve coşkuluydu, Mescid-i Aksa. Mü'minlerin zikirleri ve fikirleriyle, çocukların dillerinden dökülen Kur'an-ı Kerim Mescid-i Aksa'nın kubbelerinde yankılanıyordu.

Her sabah erkenden okullarına koşan çocuklar hoş sedalarla Kur'an okuyorlardı. Harfler kelimeleri, kelimeler cümleleri oluşturuyordu. Cümleler cümleleri takip ederek anlamlar ortaya çıkıyor, çocukların gönüllerini dolduruyordu. Hak kelamı okuyan çocuklar coşuyorlardı. Eğitimin dinginliğiyle ve huzurla evlerinin yolunu tutuyorlardı. Evlerinin kapılarını heyecanla çaldıklarında nur yüzlü anneleri şefkat yüklü gönüllerle onları karşılıyordu...

Siyonist İsrail'in işgaliyle Filistin huzur günlerini yitirdi. O gün bugündür bir Filistin çığlığı sarıyor her yanı. Kudüs çağrısı yürekleri diriltiyor. Bu ümmetin gençleri, ümmetin fertleri uyanıyor, diriliyor, direniyor. Ümmetin gençleri çağlayan çığlıklarıyla coğalıyor. Mescid-i Aksa'nın sesine ses veriyor. Ey Şerefli Aksa! Seni kelimelerle anlatmak kolay değil. Senin varlığın bize güç veriyor ve izzet katıyor. Ey Sevgili Şehir! Senin şanını sürdürmek için gönüllerimizi sana açıyoruz. Ey Kudüs! Kandillerinde yanan yağ olacağız. Eğer sende erimezsek kendimizi bulamayız. Ey Aksa! Senin nurunla yanacağız ve seninle yaşayacağız.

Ey Genç İnsan! Kalbine al Kudüs'ü ve gir kalbine Kudüs'ün. Kudüs'ün kalbinden gelen sesi işit, ılgıt ılgıt esen rahmet meltemini hisset. Duy, anla, yaşa ve yaşat. Aksa'ya vefakâr ol. Vefasızlık en büyük ihanettir, unutma. Aksa sevdasıyla yanan yürekler için en büyük suç unutmaktır.

Ey Kudüs! Hatırlıyor musun, Hz. Ömer'i ve Komutan Selahaddin'i? Biz onların çocuklarıyız. Biz Selahaddin'in kızlarıyız, oğullarıyız. Hz. Ömer dedemiz. Gülümse ey sabah güneşi! Filistinli gençler direniyor. Ümmetin özgür gençleri, Aksa'nın bekçileri bu davayı sürdürüyor. Başaklar boy veriyor, kucak kucak. Haydi, gençler ileri!

İntifada devam ediyor. Taş atan çocuk zalim Yahudi'yi titretiyor, kalbine korku salıyor. Allah'ın küçük eri deviriyor zulmün tanklarını. Zalimce zanları kırıyor. Zihinlerdeki yanlış algıları tepe-taklak ediyor. Minicik elle gelen mesaj, Mü'min yüreklerle güven ve sükûn sunuyor. Mütevekkil bir duruş öğretiyor, canı hiçe sayarak. Sapan taşıyla gelen mesaj, yürekleri yakıyor. Yürekleri dile getiriyor. Zihinleri ve gönülleri açıyor. Acılar olgunlaştırıyor. Taş atan çocuk büyüyor. Ve yüceltiyor davayı.

Kudüs rüyaları gören genç, modernizmin tuzaklarına teslim olmayacak. Kudüs'ün Rabbine sığınarak emperyalist zalimleri dize getirecek. Zafer sabah gibi gelecek. Sağları alev alev nar/ateş, gözleri çakmak çakmak nur olan genç direndi, direniyor. Kudüs direnişi sürecektir... Dö-neceğiz, geleceğiz, Ey Şerefli Kudüs, Ey Şerefli Aksa!

Zeytin ağacı gölgesindeilmekilmek gergek işleyen anne Kudüs'ü koruyacak. Çünkü onun yolunu Aksa ruhu aydınlatıyor. İçin için hüznü yudumluyor ama özgürlük şarkıları söylüyor. Umutlu ve mütevekkil bir duruşla Kudüs sevdasını sürdürüyor. Filistin bizimdir, Kudüs bizimdir, Gazze bizimdir, oraları Yahudi'ye asla bırakmayacağız. Çok kısa zamanda, o kirli ayaklar bu kutsal topraklarda arkalarına bakmadan kaçacaklar. Gölge güneşin parlaklığını perdeleyemez. Hakikat çığlığı mutlaka çağlayanlaşıp akıp taşacak. Arz-ı mukaddes bu ümmetin mütevekkil annelerinin ruhlarıyla aydınlanacak, coşacak. Çünkü bu ümmetin anneleri kendilerine emanet edilen vazifenin farkındalar. Kudüs sevdasından asla vazgeçmeyecekler.

Yüklendiğimiz emanet çok kıymetli. Kudüs boynumuzun borcu, her an ve her yerde. Şimdi duymak zamanı, anlamak zamanı, yaşamak ve yaşatmak zamanı. Hakikat için çalışmak zamanı. İnsan olma zamanı. Hazineyi iyiliklerle doldurma zamanı. Dertlere deva, yaralara merhem olma zamanı. Mirac ruhunu kuşanarak zalime karşı haykırma zamanı. Kan ve gözyaşıyla sulanan bu kutsal topraklar Filistinli Müslümanlarıdır, İslam ümmetindir. Biz tüm Müslümanlar Kudüs sevdalılarıyız. Kudüs-ü Şerif bizimdir, Mescid-i Aksa bizim kalacaktır.

"Pak ve bütün noksan sıfatlardan münez-zeh olan Allah, kulunu, bir gece kendisine bazı ayetlerimizi göstermek için Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götürdü. O, gerçekten her şeyi işiten ve her şeyi görendir."(İsra-1)

Yegirtu-i İslam-i Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği) Dış İlişkiler Sorumlusu Dr. Müsenna ile Röportaj

Genç Birikim

Dergimizin sahibi İbrahim Hakkı Toprak ile Genel Yayın Yönetmeni Ali Kaçar'ın, Irak'ın Süleymaniye şehrinde, Yegirtu-i İslam-i Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği) dış ilişkiler sorumlusu Dr. Müsenna ile gerçekleştirdiği röportaj'ın Irak Kürdistan'ında İslami davet çalışmalarının tarihi seyrini anlamaya katkısı olacağını ümid ediyoruz.

DR. MÜSENNA:

BİZLER IRAK KÜRDİSTANI İSLAMİ ÇALIŞMALARININ ANA GÖVDESİYİZ.

Genç Birikim: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Dr. Müsenna: Süleymaniye Üniversitesinde öğretim üyesiyim. Yüksek lisansımı Uluslararası ilişkiler, doktoramı da İslam Felsefesinde tamamladım. 2005 yılından bu yana Yegirtu'nun İslam ülkeleri ile ilişkilerden sorumlu başkan yardımcısı ve yönetim kurulu üyesiyim.

Genç Birikim: Partinizin genel merkezi nerede

Dr. Müsenna: Genel merkez Erbil'de, ikinci büyük binamız da Süleymaniye'de.

Genç Birikim: Bölgesel yönetim parlamentosunda ve Bağdat'ta kaç milletvekiliniz var?

Dr. Müsenna: Yerelde 6 (Bölgesel Yönetim Parlamentosu üye sayısı 110), Bağdat'ta yani merkezi hükümette ise 4 milletvekilimiz var.

Ayrıca bakanlar kurulunda göç ve ilticadan sorumlu bir bakan temsilcimiz var. Yani Bağdat'ta yönetimdeyiz fakat Kürdistan'da muhalifiz. Bu bakanlık her yerde yok sanırım. Irak'ta hem içte hem dışta insan hareketliliği çok olmuş. Kuzeyden güneye, doğudan batıya, dış ülkelere; bu sebeple bunları düzenlemekle uğraşıyoruz.

Genç Birikim: Bize Irak Kürdistan'ındaki İslami oluşumların başlangıcını anlatır mısınız?

Dr. Müsenna: İslami Hareketin Kürdistan'a gelmesi 1950'lere dayanır. İhvan aracılığı ile gelmiştir. 60 yılı aşkın bir geçmişi vardır. İhvan öncelikle insanlara sosyal hayatta, kültürde, fikirde, edebiyatta nüfuz etmeye başlayarak kök saldı. Bu söylediğim bütün Irak için geçerliydi. Kürdistan'daki İslami Hareketin gelişim tarihi Irak İhvan'ının gelişim tarihidir. İhvan 1980'lere kadar sadece insan yetiştirmeye odaklandı. Ve çok mümtaz insanlar yetiştirdi. Yegirtu'yu da bu yetişen insanlar kurdu. Doğrusu Yegirtu'nun tarihi ile İhvan'ın tarihi aynıdır. Ancak Yegirtu olarak resmi kuruluş tarihimiz, 1994'tür. 1994'ten önce yeraltındaydık ve faaliyetlerimiz gizliydi. Bu yıllar boyunca Kürdistan'daki

İslami faaliyetlerin omurgasını Yegirtu'yu kuran bu insanlar teşkil ediyordu. 1994'ten önce daha çok tebliğ faaliyetleri, hayır hasenat işleri ağırlıktaydı. Yine bu zamanlar boyunca kitabın yaygınlaştırılmasını ve sevdinilmesini sağlama-ya çalıştık. Bizim 1994'teki resmi açılışımızdan önce bölgede faaliyet yürüten Rabita-i İslam vardı. Ağırlıklı mescitler yapıyordu. 1988'deki Halepçe katliamından sonra 1989'da kurulmuştu.

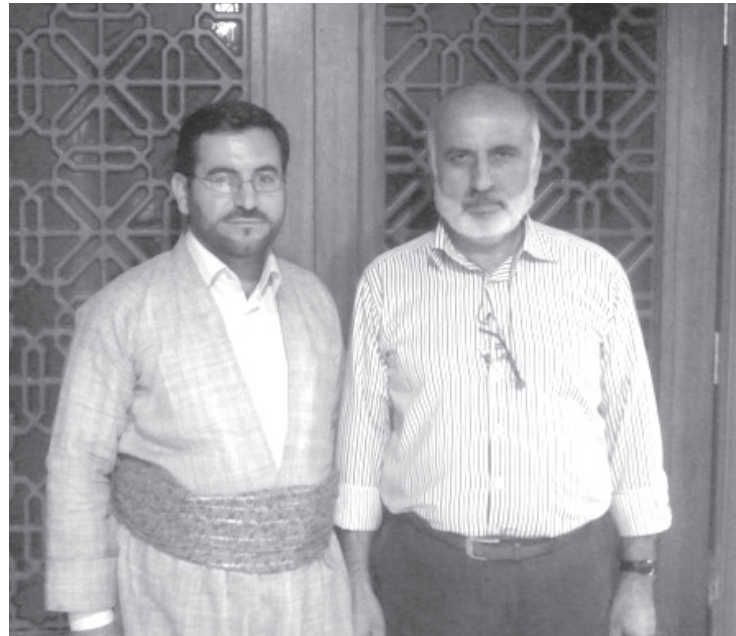
Genç Birikim: Bu Rabita-i İslam'ın Suud kökenli Rabita ile alâkası var mı?

Dr. Müsenna: Hayır, organik bir bağı yok. Bu kurum, özellikle Kürtlerin kendi içlerindeki organizasyonunu sağlıyordu. Kürt Rabitasının başka ülkelerle ilişkisi ne kadarsa Suud ile ilişkisi de o kadardı.

Genç Birikim: Yegirtu'nun Mısır İhvanı ile ilişkisi nedir. Bir de Şeyh Osman'ın İslami Harekete katkısından bahseder misiniz?

Dr. Müsenna: Şeyh Osman bölgede çok sevilen, sayılan, muhterem hatip bir âlimdi. Yegirtu'nun içinden geldiği gelenek olan İhvan'ın bölgeye taşıyıcısıydı. Aynı zamanda İslami Hareket'in kurucusu ve mimarıydı (Bizutunova İslami). 1987 yılında özellikle İran'ın telkinleriyle Şeyh Osman ve İslami Hareket silahlı mücadeleye karar verince, bu yönelişe katılmayanlar daha sonraları Yegirtu'yu kuracak ekip olarak ayrı durdular. Onlar silahlı mücadeleyi tercih ederken bizler siyaseti, tebliği ve silahtan uzak bir duruşu tercih ettik. Bizler Kürdistan'a ve Kürtler'e silahın hiçbir faydasının dokunmayacağına kanaat getirmiştik.

Genç Birikim: İran, bu hareketi silaha sevk ederken Kürtlerle mücadele için mi yoksa Baas rejimine karşı savaşmalarını mı istemişti?

Dr. Müsenna: Saddam rejimine.

Genç Birikim: Bu tarih 1987 mi 1989 mu idi?

Dr. Müsenna: 1987.

Genç Birikim: Çünkü 1987'de İran'a hicret ettiklerini biliyorduk.

Dr. Müsenna: İslami Hareket "Bizitunova İslami" aynı yıl kuruldu. Onlar tamamen silahlı bir mücadele bizler de siyasi, fikri, kültürel, eğitim, sosyal alanlarda çalışmayı tercih ettiğimizden ayrışmamız bu noktada gerçekleşti.

Genç Birikim: Tamamen İhvan çizgisinde mi idiniz?

Dr. Müsenna: Evet, İhvan çizgisindeyiz. Fakat bizim Mısır'la, merkezle organik bir bağımız olmadı. Onların fikir, siyaset, eğitim tecrübelerinin bölgeye uyarlanmış şekliyiz. Onlarla kardeşlik, istişari,

İslami Hareketin Kürdistan'a gelmesi 1950'lere dayanır. İhvan aracılığı ile gelmiştir. 60 yılı aşkın bir geçmişi vardır. İhvan öncelikle insanlara sosyal hayatta, kültürde, fikirde, edebiyatta nüfuz etmeye başlayarak kök saldı. Bu söylediğim bütün Irak için geçerliydi. Kürdistan'daki İslami Hareketin gelişim tarihi Irak İhvan'ının gelişim tarihidir. İhvan 1980'lere kadar sadece insan yetiştirmeye odaklandı. Ve çok mümtaz insanlar yetiştirdi. Yegirtu'yu da bu yetişen insanlar kurdu. Doğrusu Yegirtu'nun tarihi ile İhvan'ın tarihi aynıdır. Ancak Yegirtu olarak resmi kuruluş tarihimiz, 1994'tür.

danışma hukukumuz var, fakat onların siyasi uzantıları değiliz.

Genç Birikim: Biz, 1940'ların sonlarında Mısır'dan rahmetli İmam Hasan el-Benna tarafından gönderilen iki kişinin çalışmaları sonucu buralarda İhvan'ın fikirlerinin yaygınlaşıp kök saldıgını biliyoruz. Bu, doğru mudur?

Dr. Müsenna: Evet doğru. İşte onlar bu günkü Yegirtu'nun kurucularıdır.

Genç Birikim: Yine bizim bildiğimize göre rahmetli İmam Hasan El-Benna'nın görevlendirdiği iki kişiden biri Mahmut Savvaf, diğeri de Emcet Zehavi idi. Bu ikisi tarafından ihvan düşüncesi Irak'ta yayılmıştır. Bu iki Müslüman'ın da Musul Araplarından olduğunu biliyoruz. Bu doğru mu?

Dr. Müsenna: Mahmut Savvaf Arap'tır, Emcet Zehavi ise Kürt'tür, Arap değil.

Genç Birikim: Şeyh Osman, 1954'lerde Irak İhvan'ı ile yani Mahmut Savvaf ve Emcet Zehavi tanıştıktan sonra İslami düşüncesi Irak Kürdistan'ında yayıldığı söylenir. Bu konuda ne dersiniz?

Dr. Müsenna: Hayır, bu bilgi hatalı. Şeyh Osman buralarda hatırlı, sevilen, çevresi olan, hatip bir âlimdi. Kendisi İhvan'ı buraya taşımadı, buraya gelen mesajların yaygınlaştırılmasına önayak oldu, uygun bir zemin hazırladı. Kerkük'ten Molla Abidin Reşid vardı, Molla Ömer

Aşari, Molla Abdulaziz Parzani. Bunlar Bağdat ve Musul'daki düşünceleri buraya taşıdılar. Zaten belirli bir altyapısı olan bir zemin de olunca hareket yaygınlaşmada zorluk çekmedi.

Genç Birikim: 1971 yılında Saddam'ın baskısı sonucu İhvan'ın tamamen dağıtıldığı bir dönem oldu. Bu dönemi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dr. Müsenna: 1971-72 de siyaset alanındaki muhalefet boşluğunun yavaş yavaş İhvan tarafından doldurulmaya başlandığını fark etti. Ancak bu baskı sadece İhvan'a yönelik bir baskı da değildi. Diğer sol, laik v.s. bütün parti ve örgütlere de vardı. İhvan'a yapılan baskı ve yıldırma dayanılamayacak aşamaya geldiği gibi, Saddam, eğer kapatmazlarsa işkence ve tecavüzleri daha da arttırmakla tehdit etti. Bunun üzerine 1973 yılında Abdülkerim Zeydan örgüt çalışmalarını fesh ettiğini ilan etti.

Genç Birikim: Abdülkerim Zeydan o zaman cemaatin başında mı idi.

Dr. Müsenna: Evet.

Genç Birikim: Kendisi nereli?

Dr. Müsenna: Abdülkerim Zeydan Arap'tır. Ancak şu an 90'lı yaşlarda ve Yemen'de yaşıyor. Büyük bir İslam Fıkıh âlimidir.

Genç Birikim: Evet, Türkçe'de de eserleri var.

Dr. Müsenna: 1973'lerde bu duraklama devresi İhvan açısından bütün Irak'ta gerçekleşirken, Kürdistan'da 1980'lere doğru İhvan neşvünema bulup serpilmeye başladı. İran Kürdistan'ında da Molla Selahaddin Muhammed Bahaddin oradaki İhvan çalışmalarını yürütüyordu. Molla Selahaddin Irak Kürdistan'ı ile bağlantıları kuran kişi idi aynı zamanda. Aynı zamanda da Yegirtu'nun kurucusudur. Irak genelinde İhvan herhangi bir kavme atıf yapmazken, Kürdistan'da Kürtlerin özel durumları vesilesi ile Kürt vurgusu yapıldı. Kürtlerin bağımsızlığı programda özellikle yer aldı. Ve isimimiz, Yegirtu-i İslami Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği) oldu. Bizler Kürt kavminin hakları olduğunu ve bunu Müslüman kalarak İslam Devleti hedefimizde çözebilmeyi savunduk. Çünkü Kürtler aynı zamanda Müslüman'dır. Bu

sebeple silahlı mücadeleye başvurmadan, halka itici gelmeyecek, aşırılıklardan uzak, İslami, siyasi ve Kürt vurgusu olan, bize ait bir İhvan oldu.

Genç Birikim: 1987’de Şeyh Osman ile ayrıldınız. Bir de Ali Bapir var, şu anki Cemaat-i İslami (Komola İslami)’nin kurucusu. Onunla ilişkileriniz nasıl?

Dr. Müsenna: Şeyh Osman ihvan’ın ana çizgisinden ayrılıp silahlı bir cemaat kurunca, iki ayrı grup ortaya çıktı. Bu oluşan silahlı İslami Hareketin içinde, Ali Bapir, orada daha önce ulaştığı ünü ve yeteneği sayesinde kısa sürede sivrildi.

Genç Birikim: O zamana kadar İhvan ile birlikte değil miydi?

Dr. Müsenna: Hayır, o bağımsızdı. Yine şu an Norveç’te tutuklu bulunan Molla Fatih Kirekar o zaman hareketin içinde öne çıkanlardandı. Molla Kirekar’ın ihvan geçmişi vardı, fakat Ali Bapir’in yoktu. Ali Bapir İhvan’ın kitaplarını okur, görüşlerini savunurdu, fakat ihvan’ın içinden değildi. Molla, Afgan Cihadına gitmiş ve orada Cihadi fikirleri öne çıkmıştı. Fakat başta birlikte hareket eden bu üçlü Irak’a döndüklerinde ayrıldılar. Tabi bu ara Şeyh Osman’ın ölümü bu süreci hızlandırdı. Kardeşi Ali bin Abdulaziz hareketin başında kaldı. Şu an onun oğlu İrfan bin Ali hareketin başında. Bu bölünmede bir grup Ali Bapir ile birileri de Molla Kirekar ile gitti. Ali Bapir Komola İslami’yi, Molla Kirekar Ensar El İslam’ı kurdu.

Genç Birikim: Bu ayrışma ne zaman gerçekleşti.

Dr. Müsenna: Bu ayrışma şeyh Osman’ın vefatıyla oldu. Yaklaşık 1998 de. 1999 yılında Ali Abdulaziz yeni bir oluşuma gidiyor. Şeyh Sıddık Abdulaziz 2000 yılında birleşip birleşik İslami Hareketi oluşturuyorlar. 2001’de kongre oluyor, Ali bin Abdulaziz seçilmiyor. Şeyh Sıddık’tan

Irak genelinde İhvan herhangi bir kavme atıf yapmazken, Kürdistan’da Kürtlerin özel durumları vesilesi ile Kürt vurgusu yapıldı. Kürtlerin bağımsızlığı programda özellikle yer aldı. Ve ismimiz, Yegirtu-i İslami Kürdistan (Kürdistan İslam Birliği) oldu. Bizler Kürt kavminin hakları olduğunu ve bunu Müslüman kalarak İslam Devleti hedefimizde çözebilmeyi savunduk. Çünkü Kürtler aynı zamanda Müslüman’dır. Bu sebeple silahlı mücadeleye başvurmadan, halka itici gelmeyecek, aşırılıklardan uzak, İslami, siyasi ve Kürt vurgusu olan, bize ait bir İhvan oldu.

önce bir süre Muhammed Ömer başkanlık yapıyor. Şeyh Sıddık Abdulaziz’den sonra kongre yapılıyor ve o zamandan bu yana İslami Hareket (Bizutunova İslami)’nin başında Ali bin Abdulaziz’in oğlu İrfan bulunuyor. ABD 2003’de Irak’ı işgal ettiğinde başında Molla Kirekar’ın bulunduğu Ensar El İslam’ı vurdu. Üyelerinin çoğu öldü, kadınları Araplardan oluşan Ensar Es-Sünne’ye katıldı. Kürdistan’da Ensar El İslam kalmadı. Dolayısıyla İslami Hareket’ten Komola İslami kaldı. Şu anda Kürdistan’da silahlı veya illegal bir İslami Örgüt yok. Hepsi legal siyaset yapıyor, partileri ve parlamentoda vekilleri var. Yegirtu, Komola İslami, Bizutunova.

Genç Birikim: İslam dünyasında ayrılıklar genellikle itikadi, yöntem farklılığı veya ilkelerden kaynaklanan ayrılıklarla izah edilir. Ancak bunların çoğu yöneticilerin ahlaki yapısı ve mizaç farklılığının belirleyiciliğinden kaynaklanıyor. Burada Molla Osman vefat ediyor, bir anda üç tane hareket çıkıyor, siz bu bölünmeleri nasıl açıklıyorsunuz?

Dr. Müsenna: Doğru söylüyorsunuz. Sorunların çoğu şahsi, çok azı ilkesel ve yöntemsel meseleler. Ancak bizim İslami Hareketten ayrılma sebebimiz, fikir ve siyaset idi. Onlar silahlı mücadeleyi seçti, biz de siyaseti. Biz kimseden ayrılmadık, ancak onlar bizden ayrıldı. Çünkü ana gövde bizdik.

Genç Birikim: Diğer gruplarla itikadi yönden bir farklılığınız var mı?

Dr. Müsenna: Akidevi bir farklılık yok. Hepsi Sünni ve Şafii. Fakat sistem, yöntem ve çalışma farklılığımız var. İslam’a nasıl hizmet edeceğimiz konusunda farklılıklarımız var. Bizler daha sistemli ve organik çalışıyoruz, onlarsa dağınık ve sistemsiz.

Genç Birikim: Komola İslami de silahlı mücadele yürütmüyorsa ayrıştığınız konular nedir?

Dr. Müsenna: Geçmişte onlar da silahlı mücadeleyi yürüttüğü için ciddi farklılıklar vardı. Şimdi ise bunu bıraktıkları için farklarımız çok azaldı. Çok yakınlaştık, görüşmelerimiz çok sıklaştı, hatta birleşmeyi bile düşünüyoruz. İkimiz de İslami bir partiyiz, ikimiz de siyasetle uğraşıyoruz ve muhalefetteyiz. Şu an kardeşlik ve yakınlaşma ileri seviyede devam ediyor.

Genç Birikim: İnsan üzerine yatırım yapıyor musunuz? İnsan yetiştiriyor musunuz? Yoksa sadece bütçe ve genel siyasi konularla mı uğraşıyorsunuz?

Dr. Müsenna: Bu soru önemli ve dikkatli bir soru. Yegirtu tek başına siyasi bir oluşum değildir. Bizim davet, eğitim, tebliğ çalışmalarımız, ders halkalarımız devam ediyor. Bunlar bizim toplamımızın yarısını oluşturuyor. Diğer yarısını da siyaset ve güncel sorunların takip edildiği parti çalışması. Ders halkalarında fıkıh, tefsir, hadis, siyer dersleri devam ediyor. Biz bu konuda değişik tecrübeler olduğunu düşünüyoruz. Mesela sizde siyaseti AK Parti, cemaat işlerini de Nur Hareketi yapıyor. Bizde ikisi birlikte yürüyor. Biz siyasi çalışmayı bir hizmet çalışması olarak görüyoruz. Bizim için eğitim birinci öncelik, ancak siyaseti de bunun önünü açacak bir araç olarak görüyoruz. Burada bir çiftçi örneği verebilirim. Nasıl ki bir eliyle toprağı düzeltip öbür eli ile dikeceğı fidanın yerleşmesine müsait bir hale getiriyorsa, biz de siyaset aracılığı ile yetiştireceğimiz insanlara zemin hazırlıyoruz. Irak genelinde başarısız tecrübelerin şahidiyiz. Şöyle ki, kurulu İslami partiler, insanı, eğitimi daveti terk edip, sadece güncel siyasetle uğraşınca uzun soluklu olamadılar. Biz bunu gördüğümüz için, esas

Yegirtu tek başına siyasi bir oluşum değildir. Bizim davet, eğitim, tebliğ çalışmalarımız, ders halkalarımız devam ediyor. Bunlar bizim toplamımızın yarısını oluşturuyor. Diğer yarısını da siyaset ve güncel sorunların takip edildiği parti çalışması. Ders halkalarında fıkıh, tefsir, hadis, siyer dersleri devam ediyor. Biz bu konuda değişik tecrübeler olduğunu düşünüyoruz. Mesela sizde siyaseti AK Parti, cemaat işlerini de Nur Hareketi yapıyor. Bizde ikisi birlikte yürüyor. Biz siyasi çalışmayı bir hizmet çalışması olarak görüyoruz. Bizim için eğitim birinci öncelik, ancak siyaseti de bunun önünü açacak bir araç olarak görüyoruz.

mesele olan insan yetiştirmeyi ihmal etmemeye gayret ediyoruz. Mesela Sudan'da, Cezayir'de, Fas'ta hep farklı tecrübeler var. Mesela Fas'ta Adalet ve Kalkınma Partisi ve Et-Tevhid hareketi arasında paralel hareket etmek için bir protokol imzalandı. Bu tamamen yerel şartlara ve coğrafyaya göre farklılık arz edebilir. Hiç birisine %100 doğru diyemezsiniz.

Genç Birikim: Ocak ayında biz de Tunus'taydık. Gannuşi ile görüştük. Orada da farklı tecrübeler var, Fakat Suriye, Mısır, Cezayir... buralardaki güç ve birikimler nasıl bir araya getirilip güce dönüştürülecek? Aksi takdirde emperyal devletler, Müslüman ülkeleri tek tek işgal

ve ifsad ediyorlar.

Dr. Müsenna: Biz burada yapmaya çalışıyoruz. Komola İslami ile aramızda protokol görüşmeleri var.

Genç Birikim: Bu, ne zamandan beri var?

Dr. Müsenna: Yaklaşık 1,5 yıldır var.

Genç Birikim: Medya, İslam dünyasındaki İslami hareketleri daima karalıyor. Buralarda da muhakkak aynı şey oluyordur. Ancak burada yani Erbil'de, Süleymaniye'de halkın arasında gezdiğimizde, İslami partileri fazlaca para düşkünü olduğu çokça gündeme getirilmektedir. İslami partilerin saygınlığı yaygın değil. Bu, parti ve İslami çalışmaların birlikte yürütülmesinden kaynaklanmış olabilir mi?

Dr. Müsenna: Halkın arasında böyle yaygın bir kanaat olduğuna inanmıyorum. Tabi burada da düşmanlarımız, İslam'ı sevmeyenler var. Biliyorsunuz Efendimize (s.a.v.) de çok iftira

atıldı. Ona sihirbaz, şair, mecnun dediler. Bizi beğenmeyenler nasıl iftira atacıklarını şaşıyorlar. Irak Kürdistanı'nda halk genelde ya dindardır ya da katı laikdir. Bunlar da daha çok dini siyasete alet etmekle itham ediyorlar, bu da bir iftiradan başka bir şey değil.

Genç Birikim: Ali Bapir ile yaptığınız görüşme ve protokolü İslami Hareket için düşünüyor musunuz?

Dr. Müsenna: Aramız onlarla da çok iyi. Fakat Komola ile yaptığımız gibi bir protokol yok. Burada bizden sonra 2. Parti Komola İslamidir.

Genç Birikim: Arap baharı ile birlikte, diktatörlüklerin devrildikleri ülkelerde birbirinden farklı birçok yöntem vardır. Mısır'da İhvan örneği, Tunus'ta laiklerle işbirliği yapılıyor. Siz kendinizi hangi sisteme yakın görüyorsunuz.

Dr. Müsenna: Bizim halkımız Müslüman'dır ve biz demokratik bir mücadeleyi öngörüyoruz.

Genç Birikim: Demokratik mücadeleyi İslami mi buluyorsunuz? Oysa ABD ve İngiltere başta olmak üzere batılı emperyal devletler, Irak'a demokrasi getirmek için yüz binlerce masum insanı katletmişlerdir. Bunu en iyi yaşayan sizlersiniz. Hâlâ niçin demokratik bir mücadeleyi bir yöntem olarak kabul ediyorsunuz?

Dr. Müsenna: Bizim için demokrasi suyun kabı gibidir. Bu kap bir araçtır. Bunun içine ne koyacağınız önemlidir. Nasıl ki mutezilenin haricilerin yaptıklarından İslam sorumlu değilse, demokrasi de, adına yapılanlardan mesul değildir. Biz hükümetlerin yaptığı yanlışları hükümete geldiğimizde düzeltereğimizi umuyoruz. Biz İslam'ın öngördüğü hükümetin bütün insanların hak ve hürriyetlerini koruyan bir hükümet, adaleti önceleyen bir hükümet olduğuna inanıyoruz. İslami yönetimden direk el kesmeyi anlamıyoruz. Bunlar İslam'ın hadleridir. İslam'ın isteği sadece bu değildir. İslami hükümet her şeyden önce adaleti getirir. İnsan hak ve onurunu korur, adaleti sağlar, demokratik özgürlükleri sağlar.

Genç Birikim: Demokratiklikle neyi kastediyorsunuz?

Dr. Müsenna: İktidarı getirecek ve indirecek seçimleri anlıyorum. Adaleti anlıyorum, halkın istediği yönetimi işbaşına getirmesini anlıyorum.

Genç Birikim: Adalet ve özgürlük, ancak ve sadece İslami hükümlerle yönetilen ülkelerde söz konusu olur. Demokrasi, emperyal devletlerin işgal ve katliamlarını meşrulaştırıcı bir araçtır. Dolayısıyla adalet yerine zulüm, kan ve gözyaşını getirir. Demokrasi batıya ait bir kavram olup, İslam'la hiç bir ilgisi yoktur.

Dr. Müsenna: Biz demokrasiden özgürlük ve kurtuluşu (azadi) anlıyoruz. Demokrasi liberalizm, Makyavelizm, pragmatizmden farklı bir şeydir. Demokrasi ve İslam arasında bir problem yok. Bir araçtır, bir sistemdir. Bu sisteme neyi koyarsam onu işletir. Seçimin bir sıkıntısı var mı?

Genç Birikim: Peki bizler kendimize ait kavramları kullanarak yol alamaz mıyız?

Dr. Müsenna: Şu an zorlayarak bir şeylerin yapılabileceğine inanmıyorum. Siz iktidara gelmez içkiyi yasaklayamayacağınıza göre sizler de demokrasiye inanıyorsunuz.

Genç Birikim: Bizler demokrasiye karşı çıkarken, vahyin mesajına susamış ve ıstıraplarla kıvranan bu yer küresine mesajın bir an önce, bulandırılmadan ve sulandırılmadan ulaştırılması zarureti ile karşı çıkıyoruz ve vahyin beşeri ideolojilerle aynı kulvarda yarıştıramayacak farklı iki unsur olduğuna inanıyoruz.

Dr. Müsenna: Bizler İslam tarihine baktığımızda, sahabe ve tabiinin, dışarıdaki medeniyetlerden bazı yönetsel enstrümanları aldıklarını görüyoruz. Söz gelimi vezirlik, askeri bazı şablon ve organizasyonlar, mühür, v.s. dolayısıyla niyet ve hedef önemli. Ve bir araç mesabesinde gördüğümüz bu olguların içinin doldurulma şekli önemli.

Genç Birikim: Biz, yine de kendi kavramlarımızı kullanmanın zorunluluğuna inanıyoruz. Bizde şûra var, ehlu'l hall ve'l akd var, istişare var vs. Üstelik demokrasi basit bir kavram ithali olmayıp, bir felsefesi ve dünya görüşü olan bir kavramdır. Bunu anlamak için bugünkü İslam dünyasına bakmak yeterli olacaktır. Dr. Müsenna yoğun işleriniz arasında bizlere vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

Dr. Müsenna: Ben de çok teşekkür ediyorum.

Şeytan Patentli İdeolojiler ve Coğrafyamızdaki Afetleri

Mustafa GÜLDAĞI
mustafaguldag@gmail.com

"Andolsun sizi yarattık. Sonra size şerh verdik. Sonra meleklerle **'Âdem'e secde edin'** diye emrettik. İblis'in dışındakiler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı.(Araf 11)

Allah 'Sana emrettiğim halde seni secde etmekten alıkoyan nedir?' dedi. İblis **'BEN ondan hayırlıyım. Çünkü beni ATEŞ'ten yarattın onu ÇAMUR'dan' dedi.'** (Araf 12)

Yeryüzündeki çeşitli ideolojilerin kurucusunun şeytan olduğunu Araf suresinin 12. ayetinden anlıyoruz. Şeytan **"Ben ondan hayırlıyım. Çünkü beni ateşten yarattın Âdem'i de çamurdan yarattın"** dedi ve Allah'ın hükmüne uymadı.

İşte tam burada Sekülerizmin kurucusunun şeytan olduğunu görüyoruz. Allah(cc) bir emir, hüküm koydu Âdem'e secde edin dedi ama şeytan bu emre hükme uymayıp karşı geldi. Şeytan Allah'ı (cc) yaratan ve yaşatan olarak kabul ediyordu. Allah'ın varlığını inkâr etmiyordu. Ama Allah'ın (cc) hükmüne razı olmadı. Teslim olmadı. İşte Sekülerizm de tam olarak budur. Allah vardır, nimeti Allah verir, insanları yaşatan Allah'tır der, ama Allah'ın sosyal, hukuki, ekonomi ve siyasi hayata karışmasını istemez, kabul etmez. Allah'ın hükmü, bizim eğitim, sosyal, hukuki, siyasi ve sosyal hayatımıza karışmasını anlayışıdır Sekülerizm. Bizim buralarda buna Laiklik diyorlar. İşte Sekülerizm ve Laikliğin kurucusu Şeytan'dır. 'Allah var' dedi ama emrine hükmüne uymadı.

IRKÇILIK-FAŞİZM'İN (şovenizm) kurucusu da Şeytan'dır. Ayete dikkat edersek "Ben daha hayırlıyım. Çünkü beni ATEŞ'ten, Âdem'i ÇAMUR'dan yarattın" diyor. Soyunu yani ateşi övüyor çamuru aşağılıyor. Ateşi üstün tutuyor çamuru alçak tutuyor. İşte burada şeytan "HAMMADDE" üstünlüğü yapıyor. Zaten Irkçılık da budur. Kendi soyunu üstün tutup diğerini aşağılamak. Türk'ü üstün tutup Kürd'ü aşağılamak gibi veya Kürd'ü üstün tutup Türk'ü aşağılamak gibi. Zaten az sonra bunlara değineceğiz.

RASYONALİZMİN (akılcılığın) kurucusu da şeytandır. NASIL MI? Allah Âdem'e secde edin diye hüküm veriyor. Şeytan kibrinden bu emri ilk önce aklına bir vuruyor. Allah'ın (cc) emrini kendi akıl süzgecinden geçiriyor ve şu sonuca varıyor: **"Ben daha hayırlıyım ben ateş o çamur."** İşte dünya üzerindeki akılcılar da Allah'ın vahyini akıl süzgecinden geçirmeden teslim olmazlar. Akıllarına yatmıyorsa da inkâr ederler iman etmezler. Hâlbuki vahiy insanoğlunun akılla sınırlandırılmaz. Vahyin iradesinin yanında İnsanoğlunun akli nedir ki akılcılık yapıyor. Akıllarını ilah edinirler. O akıllarıyla da dünya kana bulanır zulümden başka bir şey olmaz. Zaten olan da buydu. Aklına yatmayınca vahyi hayatın dışına attılar. Yerine akıllarının süzgecinden geçirdikleri "Bu daha hayırlıdır" diye gördükleri hükümleri kabul ettiler. Şeytan gibi. Batının aklını, batının mantığını vahiyden daha üstün tuttular. Sonunda ne oldu toplumda ahlak yapısı bozuldu, kirli şeytani ideolojiler nedeniyle iki Müslüman halk Türk Kürt birbirine düştü.

EGOİZM'İN (bencillik) kurucusu da şeytandır. Şeytan "**BEN** daha hayırlıyım **BEN'İ** ateşten yarat-tın" diyor. BEN BEN BEN! İşte egoizm budur. Ben diyor şeytan. Benliğini öne çıkarıyor. Kendi çıkarını kendi üstünlüğünü düşünüyor. Diğerini değil. Ben daha üstünüm diğerleri alçak. Benim dediğim olmalı. "**BEN**" demekten Allah'ın hükmüne boyun eğmedi. Hâlbuki mü'minlerde biz anlayışı vardır. Bunu Allah emrediyor. Allah(cc) bile çoğu ayette "**BİZ**" diyor.

Muhakkak ki **Biz** Allah'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye Kur'an'ı sana hak ile indirdik.(Nisa 105)

BİZ yalnız sana ibadet eder yalnız senden yardım dileriz. **BİZİ** doğru yola ilet. (Fatiha suresi)

Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık. (Duhan 38)

Allah bize "biz" demeyi öğretiyor.

Ancak böyle bir temellendirme yaptıktan sonra Türkiye'de yıllardır yaşanan Türk ve Kürt çatışmasının sebeplerine ve tarihine inebiliriz. Türkiye'de ırkçılık ulusalcılık sorunlarına ancak bu temellendirmeden sonra bakabiliriz. Ancak bu temellendirmeyi yaptıktan sonra tüm İslam coğrafyasında oluşan ulusalcılık, ırkçılık, sekülerleşme durumlarını inceleyebiliriz.

Bilindiği gibi Türkler ve Kürtler bu topraklarda yıllarca Müslüman kardeş olarak birlik ve beraberlik içinde yaşamışlar. Ancak İslam'ı üstün tutmuşlar. Dışarıdan gelecek akidevi, küfri tehlikelere karşı beraber savaş vermişlerdir.

Türklerle Kürtlerin ilk karşılaşmaları **1071 Malazgirt Savaşı'nda** olmuştur. Alparslan Malazgirt savaşıyla Anadolu'nun kapılarını açarken on binlerce Müslüman Kürt askerleri Bizans'ın safında yer almaktaydı. Alparslan ve ordusu Müslüman olduğu için Alparslan'ın safına geçtiler ve Alparslan'ın savaşı kazanmasında yardımcı ol-

İrkçılık - Faşizm'in (şovenizm) kurucusu da Şeytan'dır. Ayete dikkat edersek "Ben daha hayırlıyım. Çünkü beni ATEŞ'ten, Âdem'i ÇAMUR'dan yarat-tın" diyor. Soyunu yani ateşi övüyor çamuru aşağılıyor. Ateşi üstün tutuyor çamuru alçak tutuyor. İşte burada şeytan "HAMMADDE" üstünlüğü yapıyor. Zaten İrkçılık da budur. Kendi soyunu üstün tutup diğerini aşağılamak. Türk'ü üstün tutup Kürd'ü aşağılamak gibi veya Kürd'ü üstün tutup Türk'ü aşağılamak gibi.

dular. Bu nedenle Alparslan Kürt halkına hiç dokunmadan Anadolu'ya geçmiştir. Alparslan'ın 55-60.000 kişilik ordusunda "10.000" kadar Kürt vardı. Kürtler din kardeşliği adına Zalim Bizans'a karşı Müslüman Türk askerlerinin yanında yer aldılar. İşte Anadolu'nun Müslümanlaşmasında Kürt ve Türk olarak beraber savaş verdik.(1)

Osmanlı ve Kürtlerin ilişkileri Yavuz Sultan Selim döneminde 1514 yılında Çaldıran zaferi ile başlamıştır. Yavuz İslam birliğini bozan ve Sünni Kürt halkına zarar veren Şii Safevi tehlikesini ortadan kaldırmak için Doğu seferine çıktı. 1514 Çaldıran zaferi ile Doğu Anadolu üzerindeki Safevi tehlikesini ortadan kaldırmıştır. Bu savaşta Kürt beyleri de Yavuzun ordusunda yer aldılar. Özellikle büyük âlim İdris-i Bitlisi birçok Kürt Beylerini bu savaşta Osmanlı'nın yanında olmaları için teşvik etti. Ve Kürtlerin de büyük yardımıyla Şii Safevi tehlikesinin Doğu Anadolu'da yayılması önlen-di. Bu savaşta 16 Kürt Bey Osmanlı'nın yanında-ydı. Savaş sonunda **Şeyh İdris-i Bitlisi'nin** aracılığı ile Yavuz Sultan Selim ile Kürt Beyleri arasında bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşma şu maddeleri içeriyordu:

1. Osmanlı yönetimine bağlı olarak Kürt Emirliklerinin özerkliği korunacak

2. Kürt Emirliklerinde yönetim babadan oğla geçecek ve bu da padişah fermanıyla ilan edilecek.

3. Kürtler savaşlarda Osmanlı ordusuna asker verecekler.

4. Kürtler Osmanlı'ya vergi verecekler.

5. Osmanlılar Kürtleri dış saldırıdan koruyacaklar.(2)

Bundan sonra Kürtler doğu bölgesini her türlü tehlikeye karşı korumuşlardır. Hatta Yavuz'dan sonra oğlu Kanuni Sultan Süleyman'ın 46 yıllık saltanatı döneminde hep Batı'ya sefer yapıl-

miştir. Çünkü Doğu'da Kürtler güvenliği sağlamışlardır ve çok yararlı olmuşlardır. Osmanlı da hep güvenmiştir.

Ayrıca 1.Dünya Savaşı'nda irili ufaklı birçok millet Osmanlıyı arkadan vurmasına rağmen Kürtler canlarıyla mallarıyla yardımcı olmuştur.

Kürtler "2. Mahmut" döneminde çok rahatsız edilmişlerdir. Savaş nedeniyle ve gayrimüslimlerden az vergi alınmaya başlamasıyla hazine azaldı. Açığı kapatmak için Kürtlerin olduğu bölgelerden çok vergi alınmaya başlandı. Ve isyanlar oluştu. 2. Abdulhamid döneminde doğuya birçok hizmetler yapıldı ve Ermeniler'e karşı kullanılmak için Kürtlerden **"Hamidiye Birlikleri"** oluşturuldu.

Ama gelin görün ki 2. Mahmud döneminde Batıya eğitim için gönderilen öğrenciler Irkçılık, ulusçuluk, demokrasi zehirlerini içerek zehirlenip ülkelerine döndüler.

Bildiğiniz gibi Fransız Devrimiyle 3 acımasız itikadi Mezhep doğdu. Daha doğrusu hortladı. **IRKÇILIK, ULUSALCILIK, DEMOKRASİ.** İki tane de **SEKÜLERİZM VE RASYONALİZM** adında "amelî" mezhepler oluştu. Avrupa'ya gönderdiğimiz öğrencilerin kafaları bunlarla bulandı. Ve Ulusalçı, Demokrasici ve Seküler bir kafa yapısıyla geri döndüler. Batı ve batının değerlerini ilahlaştıran nesil işte buradan türedi. Lale Devri ve ondan sonra gelen Tanzimat Fermanlarıyla artık yönümüzü batıya çevirmeye başladık. İşte İttihat ve Terakki Cemiyeti Tanzimat'ın örgütlenmiş yapısıydı. Batıda zehirlenen kafaların oluşturduğu bir cemiyet. Önce Abdulhamid'i devirdiler. Sonra ulusalçı, milliyetçi, seküler akıllarıyla yaptıkları işlerin altından kalkamadılar. Ve sonra kurulan Türkiye Cumhuriyeti de bu kafalar tarafından kuruldu.

Ulusalçılıkla beraber **"mü'min"** kavramı ortadan kaldırılıp **"vatandaş"** kavramı devreye sokuldu. Türkçülük, Arapçılık Müslüman halkların içinde bir çiban gibi büyüdü.

Çok ilginçtir ki bu ülkede Türkçülüğün fikir babaları Türk değildir. Bir Yahudi olan **"Moiz Cohen"** Türkçülüğün babalığını yapmıştır. **"Tekin Alp"** takma adıyla makaleler yazmıştır. İttihat ve Terakki Cemiyetinde aktif görevler yaptı. Masonlarla İttihat Terakki mensupları arasında köprü görevi kurdu. Hatta **Moiz Cohen**, Tekin Alp takma adıyla **"Türklerin Yeni Amentüsü'nü"** de yazdı.

"Kahramanlık örneği olan ve vatanın istikbâlini yoktan var eden Mustafa Kemâl'e, onun cengâver ordusuna, yüce kanunlarına, mücahid analarına ve Türkiye için ahiret günü olmadığına îmân ederim. İyilikle fenalığın insanlardan geldiğine (bu cümle hayrın ve şerrin Allah'tan geldiğine iman etme şartının inkârıdır), büyük milletimin medeni cihanda en büyük mevkie kazanacağına, hamaset destanlarıyla tarihi dolduran kudretli Türk ordusunun birliğine ve Gazi'nin Allah'ın sevgili kulu olduğuna kalbimin bütün hulûsuyla şahadet ederim."(3)

Türkçülüğün ve Türk ulusçuluğunun diğer fikir babası Ziya Gökalp, Moiz Cohen'in öğrencisidir. Moiz Cohen'in en büyük eseri Ziya Gökalp'tir. Ziya Gökalp **"Turancılığın"** ideologudur. Ziya Gökalp ise Diyarbakırlı Zaza bir ailenin çocuğudur. Gökalp başlangıçta tam bir Kürt Milliyetçisidir. İlk yazdığı eserin adı **"Kürtçülüğün Esasları ve Kürt Lügati'dir"**. Yalnız bu eser şuan kayıptır. En son Ziya Gökalp'ın el yazısıyla Sinop Dr. Rıza Nur Kütüphanesi'nde muhafaza edilmekteymiş. 2 Eylül 1980 tarihinde eser Ankara'dan istenmiş fakat bir daha yerine konulmamıştır. Yani Türkiye'de askeri darbenin yapıldığı gün eserin bir daha da izine rastlanmamıştır. İLGİNÇ!(4)

Ziya Gökalp, Moiz Cohen aracılığı ile Kürtçülükten Türkçülüğe transfer edilir. Abdullah Cevdet'in tavsiyesiyle 1908'de hem masonluğa hem de İttihat ve Terakki yönetim kuruluna kabul edilir. Daha sonra Moiz Cohen ile daha sıkı görüşürler. İlerleyen zamanlarda da **"Türkçülüğün Esasları'nı"** yazar. Hatta Türkçülüğü daha ileri götürerek Şamanizm'e yamadılar. Türklerin eski dinine yani. Türkçü-Şamancı **Nihal Atsız** ise Kur'an'ın vahiy değil de Peygamberimizin uydurduğu bir metin olarak tanıtır. Şu satırlar ona aittir:

"...Kur'an Muhammed'in talimatıdır. Kur'andaki yeminler Muhammed'in gönlünden ve beyninden doğmuştur. Kumar, içki ve her türlü fuhşiyatla yozlaşmış, kahrılarını değiştiren ve kız çocuklarını gömecek kadar vahşet gösteren bir toplumda Muhammed'in başka türlü davranmasına imkân yoktu. Onlara korkunç cehennem azapları gösterecek ve dünyada doğrulukla yaşayanlara da öte âlemde köşkler, kevseler, güzel huri kızları vaat edecekti."(5)

İşte Turancılık ve Türkçülüğü savunan ülkücülerin fikir babaları bunlar. Bunları okuyan gençler de bir türlü ümmetçi düşünemediler. Hep milliyetçi, ırkçı tavır sergilediler. Bu da aynı devlette yaşayan diğer milletlerin (Kürtlerin, Arapların) zoruna gitti.

İttihat ve Terakki, Turancılığı ortaya koydu. Ayrıca devletin Türkleştirilmesi gerektiğini öne sürdüler. Hatta Araplar, Türkçülükten rahatsız olmaya başladılar. Bunu fırsat bilen İngilizler ise Araplarda Arapçılık fikrini aşılama için meşhur **"Lawrence'i"** Arabistan bölgesine gönderdi. Lawrence'nin görevi ise "Arapçılık" ruhunu alevlendirmekti. Böylece Araplar da Arapların daha üstün olduğunu çünkü İslamiyet'i kendilerinin yaydığı fikrini savundular. Tıpkı bizim Turancıların İslam'ı Türkler korudu biz daha üstünüz dedikleri gibi.(6) İşte İngiliz siyaseti budur. Adımı gıcıklayarak öldürürler dostum. Fitne üretme fabrikaları yoğun olarak çalışır.

Arap ulusçuluğunun fikir babalığını da Araplar yapmamıştır. Hristiyanlar yapmıştır. ABD'nin Ortadoğu'da ilk fesat üssü **"Beyrut Amerikan Üniversitesi'dir."** Protestan misyonerlere yataklık yapıyordu. Protestan üniversitesinde okuyan 5 Suriyeli öğrenci 1875 yılında gizli bir örgüt kurarlar. Örgütün amacı Araplardaki ulusçuluk bilincini uyandırarak Osmanlıyı bölmektir. İşte Arapçılık tohumları böyle atıldı. Daha sonra **"Necip Aruzi"** adında bir Hristiyan Arapçılık zehrini daha da yaymıştır. Kitapları Türkçeye de çevrilmiş olan meşhur **"Corci Zeydan"** da, Arap milliyetçiliğine hizmet eden Hristiyanlardandır. Arapların asıl medeniyetinin İslam'da değil, İslam öncesi Arap toplumunda olduğu fikrini yaymıştır. Bu fikirlerini yamak ve Arapçılığı güçlendirmek için de "İslam Öncesi Arap Tarihi" diye bir kitap yazmıştır. Bütün İslam ülkelerinde İslam öncesi cahiliye toplumuna karşı bir hayranlık uyandırmak istemiştir. Türkçülüğü savunan İttihatçılar ile Arapçılığı savunan hareketlerin ortak özellikleri milliyetçi olmalarıydı. Bizim İttihatçılar arasında Müslüman olmayan çoktu. Arapçılık hareketinin de neredeyse çoğu Hristiyan'dı ve hepsi batıcı özellik taşıymaktaydı. Hepsi de dinin devletten ayrılmasını (laiklik) ilkesini savunurlar. Devletin yasalarının laikleşmesi konusunda büyük çaba sarf ederler.(7)

Daha sonra "Mişel Aflak" adında bir Hristiyan'ın Arapçılık fikirleri, insanları Allah ve Rasulü'ne itaatten çıkaracak bir şekil aldırmasına neden oldu. Tıpkı bizim Nihal Atsız'ın yaptığı gibi.

İngilizler "Şerif Hüseyin" aracılığı ile Arapçılık ve Arap devleti kurma amaçlarını gerçekleştirmek için ellerinden geleni yaptılar. Şerif Hüseyin'e Osmanlı'ya isyan edip bir Arap devleti kurmada parasal destek verdiler. Lord George Avam Kamarasında yaptığı resmi açıklamada Şerif Hüseyin'e isyanı örgütlemesi için **"400.000 altın"** verdiklerini söylemiştir. Lawrence ise Şerif Hüseyin'in oğlu Abdullah'la birlikte çil çil İngiliz altını dağıtmıştır.(8)

Necmeddin Eyyub'un hükümranlılığı döneminde ilk haclı savaşları sırasında Fransa kralı 9. Louis esir düşmüş Mansura Hapisanesi'ne hapsedilmişti. Hapishanede çok düşünmüş esirlikten kurtulup halkının arasına döndüğünde şunları demiştir: **"Müslümanları sadece silahla yenmek imkânsız bir şeydir. O bakımdan Avrupa, Müslümanları yenmek istiyorsa kendi içlerinde onlarla savaşmalıdır. İslam akidesini onların kalplerinden sökmeye çalışmalıdır. İzlenilecek tek yol budur."**(9) Fransa kralının da dediği gibi akideyi bozan zehirli fikir akımlarıyla Müslümanları yenmek kolaydı. Irkçılık, ulusalcılık, sekülerizm, pozitivizm gibi akımlarla Müslümanlar arasında bölünmeye sebep oldular. Bu tip akımlar batı için en güzel savaş aletiydi. Müslümanların da bu tip akımlara karşı savunma yapacak birikimleri yoktu. Şuur kaybolmuştu. Araplar da Türkler de zehirlendiler. Bu hızla diğer İslam coğrafyalarına da yayıldı.

Türkiye Cumhuriyet'i kurulduktan sonra bu ulusalcı ve ırkçı zihniyet aynen görevine devam etti. Biz 1. Dünya Savaşı'nda Arap, Türk, Kürt, Laz, Çerkez hep birlikte omuz omuza savaştık. Ama savaş bittikten sonra bakıyoruz ki Müslümanları birbirine bağlayan Hilafet kaldırılıyor. Batıdan kanunlar alınıyor. Tamamen ulusal bir yapıya bürünüyor.

Savaş bittikten sonra **"Elhamdülillah Müslüman'ım"** anlayışının yerini **"Ne Mutlu Türküm Diyene!"** alıyor. Hâlbuki Rabbimiz ayette ne güzel buyuruyor:

"Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve gerçekten ben Müslümanlarımdan diyenden daha güzel sözlü kimdir?"(Fussilet 33)

Savaştan sonra "Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcut" oluyor.(Bu cümle Atatürk'ün Gençliğe Hitabesinin son paragrafında geçiyor)

Hâlbuki bir Müslüman olarak muhtaç olduğumuz kudret Kur'an'ın asil sayfalarında mevcuttur. Muhtaç olduğumuz kudret Allah'a ve Rasulü'ne itaatte mevcuttur. Muhtaç olduğumuz kudret bir Türk kanında, bir Arap kanında ve bir Kürt kanında mevcut değildir.

CHP Genel Başkanlığı ve adalet bakanlığı da yapmış olan Atatürk'ün samimi adamı Mahmut Esat Bozkurt diyor ki: **"Türk, bu ülkenin yegâne efendisi, yegâne sahibidir... Saf Türk soyundan olmayanların bu memlekette tek hakları vardır; hizmetçi olma hakkı, köle olma hakkı. Dost ve düşman, hatta dağlar bu hakikati böyle bilsinler!"**(10)

Ben bir Kürt olsam bu benim çok zoruma giderdi. Kin ve nefret duygularım uyanırdı. İsyen duygularım uyanırdı. Tam Yahudi zihniyeti. Türk olmayanlar Türklere köle olacakmış. Başka hakları yokmuş. Senin zihniyetini sevsinler. Ah bu zihniyet yok mu?

Bakin İsmet İnönü ne diyor: **"Biz açıkça milliyetçiyiz. Milliyetçilik, bizi birleştiren tek nedendir. Türk çoğunluğunun yanında diğer unsurların hiçbir etkisi yoktur. Her ne pahasına olursa olsun, ülkemizde yaşayanları Türkleştirecek, Türklere ve Türkçülüğe karşı çıkanları yok edeceğiz... Sadece Türk milleti bu ülkede etnik ya da ırki bir takım haklar isteyebilir."**(11)

Buyurun cenaze namazına. GELDİ İSMET GİTTİ KISMET.

İsmet İnönü bir başka konuşmasında diyor ki: "Lisanımızdaki Arabî kelimeleri ihraç edeceğiz" Hâlbuki **"lisan"** Arapça kelime, **"Arabî"** Arapça kelime, **"kelime"** Arapça kelime, **"ihraç"** yine Arapça kelime. Hatta **"İSMET"** bile Arapça kelime. Aman aman ellemeyin İsmet'ime.

Doğruluğu tartışılmaz bilgi, belge, fotoğraf ve itiraflar; CHP'nin kimin Türk olduğunu, kimin olmadığını ispat etmek için kafatası ölçümü yaptırdığını ve bu uğurda insan haysiyetinin hiçe sayılarak, Mimar Sinan'ın bile kafatasının mezardan çıkarıldığını gösteriyor. Atatürk'ün manevi kızı olarak bilinen dönemin Türk Tarih Kurumu Başkanı Afet İnan tarafından 1936 yılında uygulamaya geçirilmiş... Mezarlar tahrip edilerek **"64 bin kişi'nin kafatası ölçülmüş!.. Nasıl mı yaptırmış bunu?**

Afet İnan, hatıratında; kafatası, boy ve kilo gibi 23 ölçüm için Türkiye'nin 10 bölgeye ayrıl-

diğini ve on ekip oluşturulduğunu, hatta 2 bin kadar mezarın bile açıldığını, bunlar arasında Mimar Sinan'ın dahi bulunduğunu belirterek der ki; "On ekip için İsviçre'den on takım ölçü aleti getirildi. Ekiplere askerlerin yanı sıra, bir doktor ve bir sağlık memuru eşlik etti.

Ekipler, Prof. Aziz Kansu'dan ölçüm için kurs alarak yola koyuldu. Araştırma için hazineden mühim bir miktar da para ayrıldı. 10 ay süren çalışma ile Anadolu ve Rumeli'nin dört bir tarafından tam 64 bin kişinin kafatası ölçüldü. 20 bin kadın ve 40 bin erkek üzerinde ölçüm yapılırken bazı mezarlar da açılarak 2 bin kafatası çıkartıldı. Mimar Sinan'ın kafatası da çıkarılanlar arasındaydı. Ancak daha sonra kafatası bulunamadı."(12)

İŞTE KAFATASÇILIK BUDUR.

İşte tüm bunlar sebebiyle Kürtlerde de ulusalcılık akımı boy gösterdi. Abdullah Öcalan'ın öncülüğünü yaptığı PKK bunun bir yansımasıdır. Tamamen seküler ve ulusal bir yapıda.

Bu ulusal ırkçı yapıya göre Hz. Âdem ve Havva'dan türediğimizi unutarak, Türkler **Ergenekon'u**, İranlılar **Persleri**, Iraklılar **Babil'i**, Mısırlılar **Firavunları**, Cezayirli **Kartacılıları** kendi ulusal tarihlerinin kökeni yaptılar. Ve şimdi de Kürtler kendileri için aradıkları tarihin kökenini **"Zerdüşt"** geleneğinde bulacaklarına inanmaktalar.(13) Ulusallaştırılıyorlar. Hâlbuki biz İslam'ın çocuklarıydık. Ümmettik.

Bizim örneğimiz sahabe olmalı. Sa'd bin Ebi Vakkas İranlı Selman-ı Farisi'ye aralarında geçen bir olay nedeniyle kızar ve "Nesebini söyle?" der. İranlı Selman ise: **"İslam'da neseb sahibi olduğumu bilmem. Ben İslam'ın oğlu Selman'ım"** der. Bunu duyan Hz. Ömer de: **"Ben de İslam'ın oğlu Selman'ın kardeşi İslam'ın oğlu Ömer'im"** der. İşte ümmet olarak dirilmenin şifresi burada gizli.

Peygamberimiz Veda Hutbesi'nde ne demişti:

"Ey İnsanlar! Rabbiniz birdir; atanız da birdir. İyi bilin ki hiçbir Arap'ın Arap olmayana, hiç bir Arap olmayanın Arap olana, hiç bir beyazın siyaha, hiçbir beyazın siyaha 'takva' dışında bir üstünlüğü yoktur!"

Bir hadiste Peygamberimiz şöyle buyuruyor: **"Asabiye çağıran onu benimseyen onun**

yolunda savaşıyan bizden değildir. O uğurda ölen bizden değildir.”(Müslim, Ebu Davud)

“Ey insanlar gerçekten biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah katında sizin en üstün olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileri olanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir haber alandır.” (Hucurat 13)

Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması O’nun (varlığının ve kudretinin) delillerindedir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır.(Rum 22) Dillere ve renklere saygı göstermeliyiz. 150 tane inek, 50 tane eşeğin olduğu bir çiftlikte inekler eşeklere zorla “mööö” diyeceksiniz diye baskıda bulunsa, kınasa, işkence yapsa saçma olur, zulüm olur. Bu yüzden Kürtçe, Arapça ve Türkçe konuşana ve eğitim görene saygı göstereceğiz.

Allah’ın bize emrettiği “biz” anlayışı ile ırkların kendilerine biçtiği “biz” anlayışı arasında uçurum kadar fark var. Irkların ve kavimlerin biz anlayışı ulusalcı ve ırkçı. Allah’ın bize emrettiği “biz” anlayışı ise ümmetçi. Allah(cc) ümmetçi bir “biz” anlayışını bizlere nasip etsin. Küfür tek millet, biz de ümmetçe tek millet olalım. Unutmayalım kılavuzu şeytan olanın yolu ulusalcılık, sekülerizm ve ırkçılık olur. Ve unutmayalım kâfirlerin BOP (**Büyük Ortadoğu Projesi**), BOK (**Büyük Ortadoğu’yu Kirletme Projesi**) varsa Müslümanlarında güvene-ceği **“AP (Allah’ın Projesi)”** var.

Ayetler ve hadisler bizim tek rehberimiz olmalı. Allah ve Rasulü ile aramızı düzeltmeliyiz. Ömer bin Abdulaziz halifelik döneminde adaleti sağlıyor ve soruyorlar: “Bu kadar kısa sürede bu kadar başarıyı adaleti nasıl sağladın?” Ömer bin Abdulaziz: **“Önce Allah ile olan ilişkilerimizi düzelttik”** diyor. “Bize ne oluyor böyle” deyip hem birey hem de devlet olarak önce Allah ile olan ilişkilerimizi düzeltmeliyiz. Ondan sonra başarı ve adalet kendiliğinden gelecektir. Tabi yönetici olarak ilk önce yöneticiler kendilerini sorgulamalıdır: “Amerika’yla ilişkilerimizi düzeltmeye çalıştığımız kadar Allah(cc) ile olan ilişkilerimizi düzeltmeye çalışıyor muyuz?” demeliler. Ve o sırlarla dolu soruyu kendilerine sormalılar: **“Bize ne oluyor böyle?”** demeliler.

Selam ve dua ile...

KAYNAKLAR:

- 1) Şu Çılgın Kürtler, Mümin Semerci, 24. ve 45. Sayfalar
- 2) Şu Çılgın Kürtler, 102. 137. 153. Sayfalar
- 3) Bir Başka Açıdan Kemalizm, A. Dilipak. Yavuz Bahadıroğlu Tarihimizin Gizli Odaları, s.106-107
- 4) İslami Hareketler Ve Kıyamlar Tarihi, Mustafa İslamoğlu, Düşün Yayıncılık, s.416-420
- 5) İslami Hareketler Ve Kıyamlar Tarihi, s.420-421, Mustafa İslamoğlu
- 6) Çağdaş Fikir Akımları, Muhammed Kutub, s.625, Beka Yayınları, Tek Cilt.
- 7) İslami Hareketler Ve Kıyamlar Tarihi, Mustafa İslamoğlu, s.422-423, Düşün Yayıncılık. Ayrıca bkz. 2. Abdulhamid’in İslam Birliği Siyaseti, Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma, Beyan yayınları 7.baskı, s.19-29. İslam Işığında Hareketler ve İdeolojiler, Fethi Yeken, s.11-138, Ravza Yay. Bu üç eserde bu konularda doyurucu bilgiler verilmektedir.
- 8) İslami Hareketler Ve Kıyamlar Tarihi, Mustafa İslamoğlu, s.426, Düşün Yayıncılık
- 9) Çağdaş Fikir Akımları, Muhammed Kutub, s.619, Beka Yayınları Tek cilt
- 10) 25 Ocak 2013 Hasan Karakaya Yeni Akit
- 11) **01 Şubat 2013 Yavuz Bahadıroğlu Yeni Akit**
- 12) 25 Ocak 2013 Hasan Karakaya, Yeni Akit. Mustafa Armağan, 03 Şubat 2013 Pazar, Zaman
- 13) Kürt Sorunu Ve Müslümanlar, Aktaran Abdurrahman Arslan, s.139. Bu kitapta birçok yazarın Kürt sorunu ve Müslümanlar hakkındaki yazıları bulunmaktadır. Tavsiye ederim. ÖZGÜR DER düzenlemiştir.
- 14) Irkçılık, Ulusalcılık, Sekülerizm, Demokrasi, Rasyonalizm gibi kavramları iyi anlamak istiyorsak özellikle “Kiliseyi ve Fransız İhtilalini” iyi bilmeliyiz. Bugün İslam âlemini zehirleyen bu kavramlar kasıtlı olarak coğrafyamıza sokulmuştur. Etkileri halen devam etmekte. Türkiye’nin bugününü anlamak için Lale devrinden başlayıp Tanzimat’tan günümüze kadar tarihi iyi okumalıyız. Batılaşmanın başladığı tarihler yani. Muhammed Kutub’un, Çağdaş Fikir Akımları adlı eseri bu konular için tavsiye ederiz.

Umreye-Hacca Gidecek Olanların Okuması Gereken Kitaplar

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Yıllar yılı içinizde büyük bir özlemle ve iştiyakla taşıdığınız, büyüttüğünüz ve yeşerttiğiniz Umre'ye ya da Hacc'a gitme zamanının geldiğinin müjdesini tüm hücrelerinizde hissetmeye başladığınızda neler yapmak, ne tür hazırlıklarda bulunmak isterdiniz? Kendinizden geçip sevinç gözyaşlarına boğulmayı mı tercih ederdiniz; yoksa yine sevinç gözyaşlarınızı eksik etmeden kendinize gelmeyi mi?

Rabbinizin sizi çağırdığını, beyt'inde misafir edeceğini, arzin merkezi ve vahyin kalbi olan Mekke'de/Beytullah'ta hava soluyacağınızı düşünüp duruyorsunuz. Zihninizi ve aşkla kaynayan/aşk kaynatan yüreğinizi bedeninizden evvel hazırlıyorsunuz bu yolculuğa, bu ulvi buluşmaya. Artık kalbiniz bir başka hızda ve apayrı bir tonda atıyor, duygularınız Kâbe merkezli geliyor, gözlerinizde o simsiyah örtülerin aydınlığını büyütüyorsunuz, daha şimdiden mutluluğun haz doruklarında gezinip duruyorsunuz. Sevinçten ıslı ıslı parıldayan ve aslında yüreğinizi resmeden gözbebekleriniz, daha önce hiçbir şey için ve hiç bu kadar capcanlı bakışlar sunmamıştı.

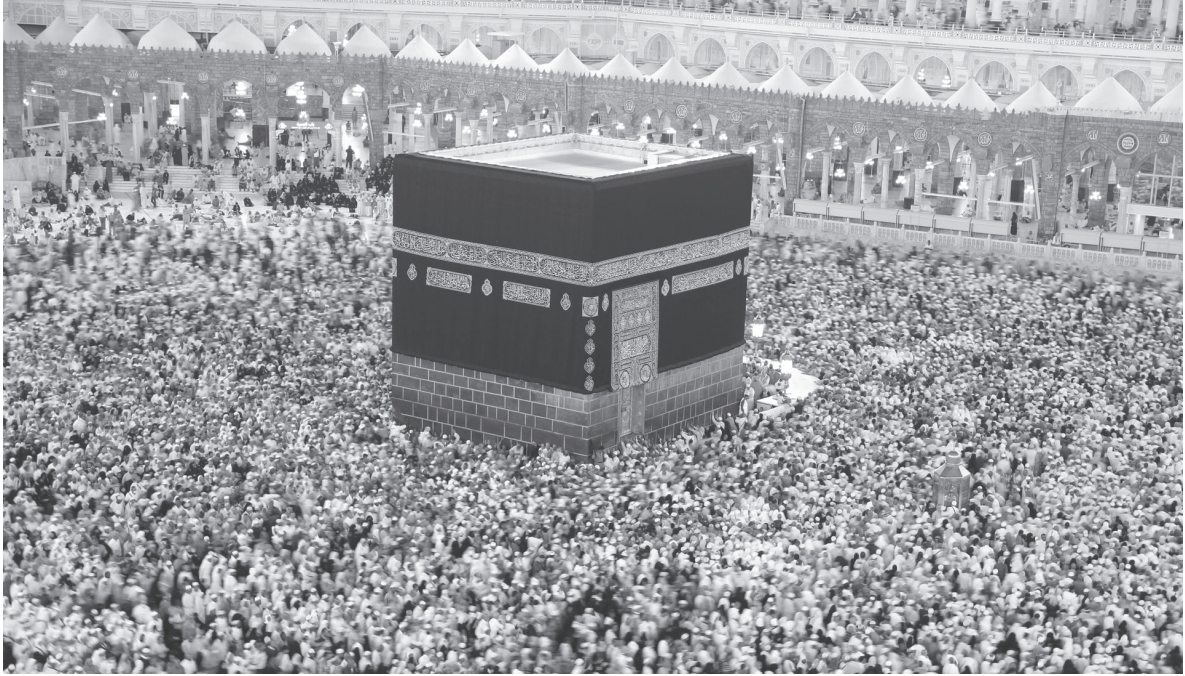
Bulunduğunuz şehre binlerce kilometre uzaklıktaki Allah'ın evini, bağrında saklayıp koruyan şehirlerin anası Mekke'ye kavuşmanın, ona ulaşmanın, onda konaklamanın hayali çepe çevre kuşatmıştır artık sizi. Günler yaklaşıyor çünkü. Sözüünüzde orası, özünüüzde orası, gözünüüzde orası, gönlünüüzde orası var... Başka meşguliyetleri barındırmak istemiyorsunuz "beden ülkenizin başkenti"nde yani yüreciğinizde.

Peki, nasıl ve ne şekilde bir hazırlık sürecine girilmeli, gidilmeli? Daha donanımlı ve daha bir

derinlikli anlamlara bürünmüş olarak o mübarek mekânlara adım atmak için neler yapmalı? Daha yeni Umre'den, yani Allah'ın evinden, yani Allah'ın Rasulünden gelme sıcaklığını yaşayan bir kardeşiniz olarak, en büyük, en kıymetli ve en erdemli hazırlığı Umre-Hacc konulu kitapların özümşenerek okunmasında görüyorum, kabul ediyorum. Ulaşabildiğim ve önemsemiğim kitapları burada anmak ve benim gibi kaderinin ufkunda Umre veyahut ta Hacc görünen kardeşlerime hayırlı bir iş tavsiyesinde bulunmak istiyorum.

Dikkatime aldığım ve es geçilmesine razı olmadığım o kitaplar şunlar: İnsan Dergisi Yayınları'ndan Mehmed Alagaş'a ait Rahmete Yolculuk, Özgün Yayıncılık'tan Ali Şeriatî'ye ait Hacc, yine Ali Şeriatî'ye ait Fark Yayınları'ndan İbrahim ile Buluşma(bu eserin bir de Fecr Yayınları'ndan çıkan daha geniş muhtevalı yeni versiyonu var.), Denge/Düşün Yayınları'ndan Mustafa İslamoğlu'na ait Hacc Risalesi ve Bir Yayınları'ndan Beheştî'ye ait Kur'an'da Hacc. Listeye başka eserler de eklenebilir elbette. Benim bu kısa sürede, âcizane, ulaşabildiğim ve tercih edebildiğim eserler bunlar.

Kitapların her biri ayrı ayrı boyutlardan ve farklı hissiyatlarla oluşturulmuş. İslamoğlu kitabının tamamını orada yazdığını ifade ediyor mesela. Anlaşılan o ki, duygularını sıcağı sıcağına kaleme alarak o kalbî ısıyı korumaya çalışmış eserinde. Kimileri İslamoğlu'nun Hacc Risalesi'nin, Şeriatî'nin Hacc'ının bir anlamda taklidi olduğunu söylese de, ben ikisinin de kendi içlerinde ayrı bir güzellik taşıdığına vakıf oldum, oluyorum.

Şeriatî'nin Hacc'ını okuyup da tesirinden çok zamanlar kurtulamayanları biliyorum. Biz-zat yaşadıklarını yüklemiş cümlelerine bu şehit adam. Aslında tercümesini okuyarak bu denli etkilenen bizler, acaba orijinal acem dilinden muhatap olsaydık kitaba, ne tür bir hale bürünürdük merak ediyorum gerçekten! İbrahim ile Buluşma'da ise, Hacc'ın ontolojisine iniyor Şeriatî. Mekke'yle tanışıyorsunuz tâ Kâbe'nin doğduğu günlerden başlayarak. Tevhid'in atasıyla duvarlarını örüp İsmail'lerinizi serpiştiriyorsunuz çevresine bir bir.

Alagaş'ın eserini okuyunca, gayri ihtiyarî sizde ihram giymiş ve bütün yapılması gerekenleri yapıyor bir halde buluyorsunuz kendinizi. Hiçbir ayrıntıyı kaçırmamış, diyorsunuz yazar için Rahmete Yolculuk'u okurken. Hava alanı ve uçak maceralarından tutun da, tüm menasıklara kadar değinmedik husus bırakmamış Alagaş. Aslında böylesinin daha iyi olduğunu düşünüyorsunuz ve yazarın gıyabında hayır dualarda bulunuyorsunuz. Sonuçta oralara gitmek baştan sona tecrübedir. Tecrübelerden faydalanmak da akl-ı selim'in işidir.

Beheştî'nin eserinde de ağırlıklı olarak Kerim Kitabımız Kur'an penceresinden Hacc'ı ve Hacc mekânlarını tanıma yollarına koyuluyorsunuz. İlerleyen sayfalarda Şia'nın o topraklardaki görevinden bahis açan Beheştî, kendisini takdir etmemi sağlayacak sözler sarf etmiş. O mübarek mekânlarda, asla ve asla Sünni kardeşlerinin incitilmemesine ve onlara ibadetlerinde yardımcı

olunması gerektiğini bile vurgulamış. İsteyenler bu yaklaşıma takiyye diyebilir. Ancak ben okuduğumdan hareket ederek, eğer böyleyse ne güzel, diyorum. Bu denli yaklaşımlara, yani Sünni-Şii meselelerine mezhep taassubu içermeyecek bir şekilde güzel pencerelerin açıldığına Ali Şeriatî'nin Muhammed Kimdir ve Muhammed'i Tanıyalım isimli Rasulullah'ı (aleyhissealatu ves-selam) ele aldığı eserlerinde şahit olmuştum. Bu çalışmalarını Sünni kaynaklara (İbn İshak, İbn Hişam vd.) göre hazırladığını ve Sünni kardeşlerinin de Şia kaynaklı eserlerden faydalanarak siyer yazabilmelerini ümit ettiğini ifadelendiriyor.

Benim şu an yaşadığım vuslat sevincini ve taşıdığım bu büyük ve tariflere gelmez heyecanı, inanıyorum ki o beldelere ilk kez gitmiş ya da gidecek olanların tümü yaşıyordur, yaşamıştır. Mekke, Kâbe, Medine... Bilincimizi, daha vahyin doğduğu, büyüüp meyve verdiği o muazzez topraklara ayak basmadan önce oluşturmak ve içimizdeki duygu selini pratiğe çevirmek için tiori kısmını bize aşıl原因 bu kitap çalışmalarıyla taçlandırmak güzel olmaz mı?

Bizim, çıkınımızda henüz taze tuttuğumuz hisleri, belki misliyle yaşamış olan bu eserlerin yazarlarına şükranlarımızı arz etmeyi bir borç biliriz.

Rabbimiz, öncelikle fırsatını bulup gidebilmeyi, hayırla ve hikmetle oraları içtenlikle, özümseyerek solumayı ve bu hayırlı ve hikmetli hali, bir ömür boyu lekelemeden diri tutabilmeyi nasip etsin cümle Muhammed Ümmetine. Âmin.

Geçen Ayın (NİSAN 2013) İslam Dünyası Gündemi

Derleyen: Ahmed TAYYAR

AFGANİSTAN

Taliban: Türklerle serbest bırakabiliriz

AA muhabirine açıklama yapan Taliban yetkilisi Mücahit, rehinelere güvenli bir bölgede bulunduğunu, durumlarının iyi olduğunu, endişe edilmemesi gerektiğini dile getirdi. Mücahit, "Türkiye devleti ve milletini Müslüman olduğu için sevdiklerini" belirterek, rehinelere arasında Türk vatandaşı olup olmadığı konusunda Türk yetkililerinin kendileriyle temasa geçmesini istediklerini ifade etti. Ellerindeki rehinelere Amerikalı olabileceğini düşünerek dün bir açıklama yaptıklarını ancak gruptakilerin tamamının, Amerikalı olmadıklarını söylediğini aktaran Mücahit, kimlik araştırmasına devam ettiklerini söyledi. Mücahit, "Yabancıların arasında Türklerin de bulunduğu emin olursak serbest bırakabiliriz" ifadesini kullandı. Horasan Logistics şirketine ait MI-8 tipi bir helikopter, Logar'ın Azre ilçesine bağlı Deremengel bölgesinde, kötü hava şartlarından dolayı acil iniş yapmış, helikopterde bulunan MT İnşaat şirketinde çalışan 8 Türk mühendisi ile üç kişi Taliban tarafından alıkonulmuştu.

Karzai: ABD'den para alıyoruz

The New York Times'a demecı veren Karzai, "CIA'nın, Afganistan Ulusal Güvenlik Konseyi'ne bavul, sırt çantası ve plastik alışveriş çantalarında milyonlarca dolar aylık ödeme yaptığına" ilişkin iddiaları yanıtladı. Karzai, resmi bir ziyaret için geldiğı Helsinki'de düzenlediğı basın toplantısında, aylık yapılan ödemelerin tutarını

açıklamadı ancak bunların büyük miktarlar olmadığını söylemekle yetindi. Karzai, yardımın oldukça yararlı olduğunu ve bunun için şükrettiklerini belirtti.

ARAKAN

HRW: Katliamlarda hükümet suç ortağı

İnsan Hakları İzleme Örgütü de (HRW), Rakhine Eyaleti'ndeki Müslümanlara karşı 'soykırım ve insanlığa karşı suçlarda hükümetin işbirliği yaptığını gösteren açık kanıtlar içerdiğini' söylediğı bir rapor yayımladı. Örgüt dokuz kasabada Budistler Müslümanlara saldırırken ya güvenlik güçlerinin ya bizzat saldırılara katıldığını, ya da hiçbir şey yapmadan olanları izlediğini söylüyor. Kuruluş ayrıca, Arakan eyaletinde güvenlik güçlerinin kanıtları yok etmek için kullandığı dokuz toplu mezar bulunduğunu söylüyor. Ancak örgütün raporu, Eyalet Yönetimi Sözcüsü Win Myaing tarafından reddedildi. Myaing, HRW'nin olanları anlamadığını ve hükümetin olaylara dair önceden bir bilgisi olmadığını ve şiddet olaylarını durdurmak için güvenlik güçlerinin görevlendirildiğini savundu.

TBMM, Myanmar soykırımı için devrede

İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün (HRW) Myanmar'ın Arakan bölgesinde Müslümanlara karşı etnik temizlik uygulandığı tespitinin ardından TBMM de devreye girdi. Konuyu gündemine alan Meclis İnsan Hakları Komisyonu, Müslümanlara karşı uygulanan soykırım için özel

gündemli bir toplantı yapacak. Komisyon Başkanı Ayhan Sefer Üstün, "Myanmar'da bir vahşet yaşanıyor. Din adamı kisvesi taşıyan Budist rahiplerin tahrik ve teşvikleriyle bu soykırımın yapılması, oradaki dramı ve acıyı insan hakları ihlalleri açısından ikiye katlıyor. Hümanist bir felsefeye sahip olduğunu ileri süren Budist din adamlarının bu olayları teşvik etmesi inanılır gibi değil. Hükümetin, her şey bittikten sonra bölgeye güvenlik güçlerini göndermesi büyük bir skandaldır. Ülkede bölgesel bir etnik temizlik yapılıyor." dedi. Komisyonun gelecek hafta yapacağı toplantıda, konuyla ilgili bir alt komisyon kurulması veya olayları kınayan bir bildiri yayımlanması kararının alınabileceği belirtiliyor.

Myanmar'da aylardır devam eden Müslümanlara yönelik katliamlar uluslararası İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün (HRW) de gündemine gelmişti. HRW, yayımladığı 153 sayfalık raporunda, Arakan eyaletindeki hükümet yetkilileri ile yerel görevlilerinin 2012 yılının Haziran ayından bu yana Müslümanların yaşadığı mahallelere düzenlenen saldırıları teşvik ettiğini kaydetti. Raporda, Müslümanlara karşı etnik temizlik yapıldığı vurgulanırken binlerce Müslüman'ın öldürüldüğüne, 125 bininin ise evlerini terk etmek zorunda kaldığına işaret etti.

BAHREYN

Bahreyn Hizbullah'ı terör örgütü ilan etti

Körfez'de sular ısınmaya başladı. Başını Suudi Arabistan ile İran'ın çektiği blok arasındaki soğuk savaşta 'ilk kurşunu' Bahreyn sıktı. Manama'da konuşan Başbakan El Asumi, 'Ülkemize yönelik tehditleri nedeniyle Lübnan Hizbullah'ını terörist örgüt ilan ettik' dedi. Nüfusunun yüzde 80'i Şii olan ve iki yıl önceki rejim karşıtı gösterileri Suudi Arabistan'dan

gönderilen tanklarla bastıran Bahreyn, başkent Manama'da yoğunlaşan eylemlerin kışkırtıcısı olarak gördüğü Lübnan Hizbullah'ını terör örgütü listesine aldı. ABD'nin 5. filosuna ev sahipliği yapan Bahreyn bu kararla, Hizbullah'ı terörist ilan eden ilk Arap ülkesi oldu. Bahreyn Başbakanı Adil el Asumi, kararın nedeninin Hizbullah tarafından ülkesine düzenlenecek terör eylemlerine dair bulunan kanıtlar olduğunu söyledi. 'Hizbullah'ın tehditleri karşısında ülkemizin güvenliği ve istikrarı için bu karar alındı' diye Asumi, bulunan kanıtların, Bahreyn'de Hizbullah tarafından terör eylemleri gerçekleştirilmek için eğitilen ve daha sonra muhalif saf-lara geçen Suriyeli askerlerden elde edildiğini bildirdi. El Arabiya'ya konuşan rejim yanlısı siyasetçilerden Abdulhalim Murad da, 'Türkiye'deki mülteci kamplarında taraf değiştirmiş Suriyeli askerlerle konuştuk. Bize, Suriye rejiminin İran ve Hizbullah'ın koordinasyonunda Bahreyn halkına karşı komplo hazırlığında olduğunu anlattılar' dedi. Bahreyn'in kararı ile ilgili olarak Hizbullah lideri Hasan Nasrallah veya Tahran'dan şimdiye kadar herhangi bir karşı açıklama gelmedi.

FAS

Faslı mahkûmlar Hristiyanlaştırılıyor

Arap ülkelerinde misyonerlik faaliyetleri giderek artıyor. Son olarak misyoner komiteler Fas'ta hapishanelere kadar girmeyi başardı. Dr. Hani Sibai'nin müdürü olduğu El Makrizi Tarih Araştırmaları Merkezi'ne ulaşan bir video Fas hapishanelerindeki mahkûmları hedef alan misyonerlik faaliyetlerinin boyutlarını gösterir nitelikte. 3 dakikalık videoda Fas'ın Sela-II hapisanesinde tutuklu Yasin Bouhnti isimli mahkûm, sıradan mahkûmların nasıl Hristiyanlaştırılmaya çalışıldığını ve Kur'an-ı Kerim'e saygısızlık yapıldığını anlatıyor. Bouhnti, elinde gösterdiği kâğıdın misyoner bir komite tarafından sıradan mahkûmlara dağıtıldığını, hapisane idaresinin bu komiteye hapisaneye girme izni verdiğini, kendi inançlarının çok güçlü olduğu bilindiği için ise Hristiyan misyonerlerin kendilerine gelmediklerini belirtiyor. Mahkûmların bu kâğıdı göstererek 'bizi Hristiyanlaştırmak için Hristiyanlar geldi' dediklerine işaret ediyor. Daha sonra eline bir Mushaf alarak içini açıp gösteriyor. Parçalanmış bu Mushaf'ın da tuvalete atıldığını ve çöplerin arasında bulunduğunu söylüyor.

FİLİSTİN**Gazze'de 'Tövbe Kapısı' kapanıyor**

Gazze'deki Filistin Hükümeti İsrail istihbaratı için Gazze'de casusluk yapanlara yönelik açtığı "Tövbe Kapısı"nı bugün kapatıyor. Gazze İçişleri Bakanlığı Sözcüsü İslam Şehvan, casusların önünde 24 saatten az bir zaman kaldığını, sürenin bitiminde emniyet güçlerinin tutuklamalara başlayacağını söyledi. Bakanlığın elinde İsrail adına casusluk yapanların listesi bulunduğu dikkati çeken Şehvan, bu kişilerin teslim olmaması durumunda tutuklanıp yargılanacaklarını ifade etti. Şehvan "Tövbe Kapısı" kampanyası süresince teslim olmayanları, idama varan ağır cezaların beklediğini vurguladı. "Tövbe Kapısı" kampanyası çerçevesinde, casusluk yapan Filistinli gençlerin teslim olması ve İsrail'in tuzağına düşmemeleri için bilinçlendirilmelerinin hedeflendiğini belirten Şehvan, bu hedefin büyük oranda gerçekleştiğini kaydetti. Gazze'deki Filistin hükümeti, 12 Mart'ta İsrail için casusluk yapanlara "Tövbe Kapısı" açmış ve bu sürenin 11 Nisan'da dolacağını açıklamıştı.

'İsrail, Türkiye'ye verdiği sözü tutmuyor'

Gazze'deki Filistin Hükümeti Başbakan Yardımcısı Ziyad ez-Zaza, düzenlediği basın toplantısında, Türkiye'nin Gazze konusundaki tutumuna güven duyduklarını dile getirerek, "Türkiye, İsrail ile ilişkilerini düzeltmek için Gazze'deki ambargonun kaldırılması şartından asla vazgeçmez. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın bu yöndeki açıklamaları gayet net. Gazze'ye düzenlemeyi planladığı ziyaret de niyetinden vazgeçmeyeceğini gösteriyor" diye konuştu. Gazze'nin, İsrail tarafından uygulanan ambargo ve ticari geçitlerin sürekli kapatılması sebebiyle uğradığı aylık zararın 250 milyon dolar olduğunu belirten Zaza, "Gazzelilerin temel ihtiyaçları, Filistin-Mısır sınırındaki tüneller vasıtasıyla sağlanıyor" ifadelerini kullandı. "İsrail, Gazze'nin tek ticari geçit noktası Kerem Şalom (Kerm Ebu Salim) sınır kapısını mart ayında 20 gün kapattı. Bunun 16 günü aralıksız devam etti. Bu kapıdan giren ürünler, Gazzelilerin ihtiyaçlarının yüzde 35'ini karşılıyordu" diyen Zaza, "İsrail, ABD ile işbirliği yaparak, Filistin halkını dünyadan soyutlamaya çalışıyor. Uluslararası ve yerel kanallardan Gazze'ye mal girişini yasaklayan İsrail, ithalat ve ihracatı engelleyerek bizim hareket alanımızı kısıtlıyor. İsrail, Türkiye'ye verdiği ambargoyu kaldırma sözünü tutmuyor" değerlendirmesinde bulundu.

Erdoğan Gazze'ye Gidecek!

Londra'da yayımlanan Arap Asharq Alawsat gazetesi, Erdoğan'ın Gazze ziyaretini ertelemesinin pek olası görünmediğini belirtirken Erdoğan'ın Gazze'den önce Ramallah'daki Filistin Yönetimini ziyaret edebileceğini de öne sürdü. Arap Asharq Alawsat gazetesi, Türk yetkililere dayandırarak Erdoğan'ın, ABD Dışişleri Bakanı Kerry gibi Gazze ziyaretine karşı çıkan Filistin Yönetimi Başkanı Mahmut Abbas'ın kaygılarına duyarlı olduğunu ancak Gazze ziyaretinin Mavi Marmara baskınının yıldönümü olan 31 Mayıs'a yakın bir tarihte gerçekleşmesinin önemli olduğuna inandığını yazdı. Jerusalem Post tarafından yansıtılan haberde ise Erdoğan'ın Gazze'den önce Ramallah'ı ziyaret edeceğini ve ziyareti sırasında El Fetih ile Hamas arasındaki barış sürecini ilerletmeye yönelik çalışmalar sürdüreceğini savundu.

İsrailli vekilden Türkiye'ye saldırı

İsrail Parlamentosu'nun (Knesset) aşırı dinci Evimiz Yahudi Partisi üyesi Ayelet Shaked, 1915 olaylarına dünyanın sessiz kalmasından cesaret alan Hitler'in Yahudileri katlettiğini öne sürdü. Filistin haber ajansı Maan'ın haberine göre Knesset'in önceki gün gerçekleştirdiği "Ermeni Soykırımı" özel oturumunda konuşan Shaked, "Alman halkından istenenin onda biri Türk halkından istendi mi?" sorusunu yöneltti. Yahudi halkının bu unutkanlık ve sessizliğe daha fazla seyirci kalamayacağını iddia eden Shaked, Ermeni soykırımı iddialarının kabul edilmesinin Türk-İsrail ilişkilerinde yeni bir gerginliğe sebebiyet vermeyeceğini de iddia etti. Oturum öncesi bir konuşma yapan Likud milletvekili Reuven

Rivlin de diplomatik kaygılarla başka bir ulusun maruz kaldığı afetin göz ardı edilemeyeceğini söyledi. Rivlin, Türkiye ile mevcut ilişkilere bağlı kalmadan her yıl "Ermeni Soykırımı"nı anma törenleri düzenleyeceklerini de vurguladı. Soykırım iddiaları Knesset'in önde gelen sol partilerinden Meretz'in milletvekillerinden Zehava Gal-on'un girişimleriyle parlamentonun gündemine geldi. Dünkü görüşmelerden sonra konunun yasalaşması için parlamento bünyesinde çalışacak bir komite oluşturulmasına karar verildi. Mavi Marmara olayından sonra Türkiye'nin uluslararası arenada İsrail'e yönelik gerçekleştirdiği baskılar üzerine İsrail'de bazı kesimler Ermeni iddialarının parlamentoda kabul edilmesi restiyle karşılık verilmesi çağrısında bulunmuştu. Uzmanlar, İsrail'in Ermeni soykırımı iddialarını yasalaştırması durumunda Türkiye'nin tepkisinin çok daha sert olacağını, Tel Aviv yönetiminin bu tür bir hamleyi göze alamayacağını ifade ediyor.

IRAK

Salih: Kürt baharı kapıda

Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın Süleymaniye'de düzenlediği Medialog Platformu'nda Türk ve Kürt kadın gazetecilerle akşam yemeğinde bir araya gelen Kürdistan Yurtseverler Birliği Başkan Yardımcısı Barham Salih, "Kürt Baharı kapıda. Artık zamanımız geldi. Ama Türkiye devletinin endişelenmesine gerek yok. Kürt dili, kimliği ve hakları Türkiye için bir tehdit değildir, aksine servettir" dedi. Kürt halkının PKK'nın geri çekilmesi için elinden geleni yapacağını söyleyen Salih, yine de bunun Türkiye ile PKK arasındaki bir mesele olduğunu ve Kuzey Irak'ta istikrarın sağlanmasının da bir o kadar önemli olduğunu kaydetti. Türk liderlerin 10 yıl önce Kürdistan Özerk Bölgesi'ni ulusal güvenliğe büyük bir tehdit olarak gördüklerini, ama şimdi Kürtlerin, Türklerin en yakın müttefiki olduğunu savunan Salih, "Bir Kürt olarak, ben İstanbul'a, Ankara'ya gittiğimde veya yurttaşlarım Antalya'ya, İzmir'e gittiklerinde, harika bir kültür, ekonomi ve basın özgürlüğü ile karşılaşıyorlar. Biz de 'Neden burada da aynısı olmasın ki?' diye soruyoruz. Birlikte çok şey yapabiliriz. Milliyetçilik bizi böler. Ben Kürt'üm ve Kürt kimliğimle gurur duyabilirim; siz Türk'sünüz, siz de aynı şekilde kimliğinizle gurur duyabilirsiniz. Ama sonuçta herkesin derdi aynı. Çatışma içine hapsolmamızın gereği yok" diye

konuştu. Barış sürecine de destek veren Salih, "Başbakan Erdoğan'ın, Kürt liderlerle birlikte başlattığı bu demokratik açılım ve barış süreci tarihi bir fırsattır. 20. yüzyıl heba olup gitti ama 21. yüzyıl farklı olabilir. Erdoğan ve Türkiye'deki Kürt liderler desteklenmeli" açıklamasında bulundu. Geçmişe bir set çekilmesi gerektiğini de ifade eden Salih, "Kürdistan Özerk Bölgesi, Türkiye'nin bir ekonomik partneri olarak, bu değişim sürecinde çok güçlü bir katalizör işlevi görebilir" diye konuştu. Salih, "Kürdistan bu barış sürecine nasıl dâhil olabilir?" sorusuna: "Biz her türlü desteği vermeye hazırız. Herkesin iyiliği için birlikte çalışabiliriz. Türk hükümeti ve Türkiye'deki Kürt liderler Irak'taki Kürtlerin görüşlerini dikkate alıyor. Bu sorunu barışçıl yollarla çözmeliyiz. Sürecin uzaması ne Kürtler için iyi ne de Türkler için" cevabını vererek Kürt haklarının tanınmasının Türkiye'deki demokrasiyi geliştireceğine vurgu yaptı.

Irak'ta şiddet dinmiyor

Alınan bilgiye göre, Irak güvenlik güçlerinin Kerkük'e bağlı Havice ilçesinde göstericilere silahlı müdahalesiyle başlayan olaylarda ülke genelinde 85 kişi ölürken, 175 kişi de yaralandı. Güvenlik güçlerinin Havice'de göstericilere müdahalesi sonucu 58 kişi hayatını kaybederken, 114 kişi yaralandı. Salahaddin kentinin Tuzhurmatu ilçesine bağlı Süleymanbeg'de güvenlik güçleriyle aşiretler arasında dün çıkan çatışmalarda 7'si asker olmak üzere 10 kişi öldü, 29 kişi yaralandı. Ramadi kentinde 4 aydan beri gösteri ve eylemlerin yapıldığı İzzet ve Onur Meydanı'nın yakınından geçmekte olan askeri konvoyu düzenlenen silahlı saldırıda 2 asker öldü.

Kerkük'te mezhep ve etnik çatışma korkusu

Irak'ın en güvenli şehirlerinden biri olan Erbil'den 80 kilometre ötedeki iç karışıklıkların sürdüğü Kerkük, şiddetli mezhebi ve etnik çatışmaların eşiğinde. Arap, Kürt, Türkmen ve Şii nüfusun bulunduğu Kerkük'te salı günü Irak güvenlik güçlerinin, Havice'deki sivil protestocuların üzerine yayılım ateşi açması neticesinde 53 kişi ölmüş, 114 kişi yaralanmıştı. Devam eden olaylarda ise son 4 günde Irak genelinde ölü sayısı 200'ü geçti. Havice'ye giden yollar Irak ordusu tarafından kapatıldığı için basın mensuplarının geçişine izin verilmiyor. Birçok noktada asker ve polis birlikleri mevcut. Sokaktaki sivil insan sayısı iki elin par-

maklarını geçmiyor. Şehre dışarıdan gelen yabancılar ülkeyi karıştıracakları korkusuyla şüpheyle karşılanıyor. Kerkük'ün girişinde belki de bölgedeki bütün gerilimin nedeni olan zengin petrol üretim sahaları var. Kerkük petrollerinin başında Irak merkezi hükümetinden bir yetkili bulursa da tesisin güvenliğini Barzani ve Talabani güçleri sağlıyor. Kuzey Irak Yönetimi lideri Mesud Barzani, büyük petrol yataklarının bulunduğu Kerkük'te yaşayan Kürtleri bahane ederek şehri Kuzey Irak yönetimine ilhak etmeyi istiyor. Ancak şehirde yoğun bir Arap, Şii ve Türkmen nüfusu da bulunuyor. Bu nedenle sık sık etnik gerilimlere neden olan bölgede, Havice'deki olaylardan sonra mezhepsel bir gerginlik çıkmasından korkuluyor. Irak'ta süre gelen çatışmaların sebeplerinden biri olarak Maliki hükümetinin ülkeyi mezhepçi politikalarla yönetmesi gösteriliyor. "Kuzey Irak yönetimi, memurlarını, yurtdışına gönderilecek burslu öğrencileri Kürtlerden, Maliki de Şiilerden seçiyor. Biz Sünnilere hayat hakkı tanımıyorlar. Hatta bir Suudi, Katarlı Arap ortakla iş yapmak için ticaret başvurumuzu da reddediyorlar. Biz nasıl yaşayacağız?" diye soruyor Sünni Arap olan Ebu Rahman. Belki de Kerküklü bir yetkilinin sözleri aslında durumun vahametini gözler önüne seriyor: "Irak adeta silah deposu gibi. Saddam'dan kalan cephaneler neredeyse bütün grupların elinde bulunuyor. Suriye'deki gibi bir gerginlik buraya sıçrarsa -ki bu çok güçlü bir ihtimal- ülkede çok kan dökülür. Kimse de bu savaşı durduramaz." Kerkük'ün ileri gelenleri ve kanaat önderleri, sık sık halka sükûnet çağrıları yapıyor. Irak'ta yaşanan kanlı saldırılarda bombalar özellikle can kayıplarının artması için cami önlerinde ve yakınlarında patlatılıyor. Nüfusunun yüzde 98'inin Müslüman olduğu ülkede cami ve cami çevrelerindeki patlamalar büyük can kayıplarına yol açıyor. Halkın gözünde bombalı saldırıların bir numaralı şüphelisi Saddam döneminden kalma eski Baasçılar. Birçok eski Baas üyesinin bombalı saldırılar ve suikastların zanlıları olarak yakalandığını iddia ediyorlar.

İRAN

Velayeti: Suriye rejimi direnişin altın halkasıdır!

Meşhed'de düzenlenen "İslami Uyanış" Kongresinde konuşan Ayetullah Ali Hamaney'in dış politika danışmanı Ali Ekber Velayeti, müstekbir güçlerin hedef aldığı Suriye'nin direniş

zincirinin altın halkası olduğunu söyledi. Aynı zamanda Dünya İslami Uyanış Meclisi'nin genel sekreteri sıfatını da haiz olan Velayeti, müstekbir güçlerin başından itibaren "Arap Baharı" adı altında İsrail ve Suudi Arabistan'ın da yardımıyla Suriye rejimini devirmeyi amaçladıklarını fakat sonucun farklı geliştiğini söyledi. İran Pulse'de yer alan habere göre Velayeti "Müstekbir güçler direniş adı altında oluşturdukları bir orduyu Suriye ordusunun karşısına çıkarttılar. Fakat bombalar patlatarak ve kör cinayetler işleyerek kargaşa meydana getirmekten başka hiçbir şey yapamadılar" diye konuştu.

İran'da muhafazakârların güç mücadelesi

Ortadoğu'nun önemli aktörlerinden İran, bölgesel güç dengelerini de yakında ilgilendiren cumhurbaşkanlığı seçimleri için üç ay sonra sandığa gidecek. Kritik seçimler öncesi İran siyasetini mercek altına alan Amerikan New York Times gazetesi, ülkede muhafazakârlar arasında güç mücadelesi yaşandığını belirtti. Gazeteye göre bu iktidar savaşının tarafları ikinci dönemini doldurduğu için bu kez aday olamayacak olan Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad'ın destekçileri ile rejimin omurgasını oluşturan Devrim Muhafızları ve Ayetullahlar. Gazetede yayınlanan analiz habere göre Ahmedinejad, kabinesinin iç ilişkilerini düzenleyen akıl hocası ve dünürü İsfendiyyar Rahim Meşai'yi halef olarak seçti. Ancak Cumhurbaşkanı ve destekçileri sandıkta kaybederse, yargı dokunulmazlığını kaybedecekler ve ülkenin dini lideri Ayetullah Ali Hamaney'in kontrolündeki yargı erkinin merhametine kalacaklar. Son iki yılda Ahmedinejad'ın yakın çevresindeki birçok kişi görevden alındı ve tutuklandı. Birçok kurmayı hakkında da yolsuzluk, kötü yönetim ve sapkınlık suçlamalarından dava açılmış durumda. NY Times'a göre seçimler öncesi en kritik nokta ülkenin en üst yasama mercii olan Anayasayı Koruyucular Konseyi'nin Meşai'nin adaylığına onay verip vermeyeceği. Ülkede her konuda son sözü söyleyen Hamaney'in tavrı burada belirleyici olacak. Gazeteye konuşan uzmanlara göre Meşai'nin diskalifiye edilmesi ve Ahmedinejad'ın buna kamuoyu önünde sert tepki göstermesi halinde ülke karışabilir. Hamaney, 2009'da Ahmedinejad'ın ikinci kez seçilmesini desteklemiş ancak, cumhurbaşkanının siyasî gücünü artırmaya yönelik adımları iki liderin arasını açmıştı.

LÜBNAN

Lübnanlı Şii liderden İran'a ağır sözler

Seyyid Muhammed Hüseyin Fadlallah'ın oğlu Şeyh Ali Fadlallah, Suriye'de halkın baskıcı Esed rejimine karşı ayaklanmasını özgürlük ve hak arama mücadelesi olarak niteledi, savaşın bir an önce bitmesi için her gün dua ettiklerini belirtti. En tehlikeli senaryonun Suriye'nin mezhepler arası bir çatışmaya itilmesi olduğunu vurgulayan Fadlallah, İslam âlemine 'bu fitneye karşı birlikte mücadele etmeliyiz' mesajı verdi. Necef-Irak doğumlu meşhur Şii din âlimi Seyyid Muhammed Hüseyin Fadlallah'ın oğlu olan Şeyh Ali Fadlallah, Lübnan'da en geniş tabana sahip inanç grubunun lideri. Ülkesinde uzlaştırmacı ve hoşgörülü tavırları ile Şiiler kadar Sünni Müslümanların da takdirini toplayan Fadlallah, İran destekli siyasi parti ve milis grup Hizbullah tarafından ise pek sevilmiyor. Görüşleri nedeniyle İran'a girişi de yasak. Dünya Şii nüfusunun yüzde 40 kadarı İran sınırları içerisinde yaşıyor. Geriye kalan kısım ise Güney Asya'dan Körfez ülkeleri ve Kafkaslar'a kadar geniş bir coğrafya içerisinde yayılmış komumdarlar. Bu demografik yapıya dikkat çeken Fadlallah, "Ortadoğu'da, İran'da, Lübnan'da, Irak'ta farklı farklı Şii gruplar var. Ve bunların da birbirinden farklı düşünceleri var. Bunların hepsini bir kişinin görüşü gibi algılamak yanlış olur. Yani İran bütün Şiileri temsil ediyor demek doğru değil. Bu çok yanlış bir düşüncedir. Gruplar farklı, yaşam tarzları farklı. İran da her zaman bu durumdan etkilenerek Şiilerin tek bir kitle olduğunu, bunların da hepsinin İran'a bağlı olduğunu belirterek siyasi ve ekonomik anlamda bunu her zaman kullanır. Bundan yararlanmak ister." diye konuştu.

Ehl-i Beyt'e küfür haramdır

İslam dünyası arasında Sünni ve Şii olarak büyük bir fitnenin oluşturulmaya çalışıldığını belirten Şii âlim Fadlallah, "Maalesef her iki mezhepte de bazı gruplar arasında yanlış anlaşılmalara ve uç düşünceler var. Şii ve Sünnilerin birbirleri hakkında yanlış düşünceleri ve önyargıları var. Mesela bazı Sünniler vardır; zannederler ki bütün Şiiler, sahabelere ve Müslümanların, hepimizin annesi olan Hz. Aişe annemize küfredir. Bu doğru değildir. Peygamber Efendimiz'in sahabelerine ve zevcelerine küfretmek haramdır ve iftiradır. Bütün Şiiler böyle düşünmezler. Bazı Şiiler de vardır ki Sünniler Ehl-i Beyt'i sevmez diye düşünürler. Fakat bu da

doğru değildir. Sünniler de Sahabeleri ve Ehl-i Beyt'i çok severler. Ve ona tabidirler. Peygamber Efendimiz'in hadisi şerifi de vardır. 'Ehl-i Beyt'i sevin' diye. Her iki grubun da birbirlerine karşı yanlış anlamaları vardır. Bu yüzden Sünni ve Şii âlimlerin her zaman bir araya gelip konuşması gerekir. Diyalog bütün sorunların çözümüdür. Böylelikle birbirlerini anlamaları kolaylaşacak, ortadaki düşmanlıklar da kalkmış olacaktır. Sünni ve Şiilerden istenen Allah'ın rızasıdır. Bir arada olmalıyız. Ortak olan noktalara bakmalıyız. Ayrı olan noktalara değil. Her zaman her mezhebin arasında ihtilaflar olabilir bu normaldir de. Fakat bu ayrılıklar bizi savaşa değil barışa götürmeli. Biz birbirimizi anlayalım ki birbirimizi kabre gömmeyelim." ifadelerini kullandı.

Lübnanlı Dürzi Lider Velid Canbolat: 'Esed'i destekleyen Dürzilerin kanı mubahtır'

Hem Dürzîlerin lideri hem de Lübnan İlerici Sosyalist Partisi Lideri Velid Canbolat'ın "Suriye rejimini destekleyen Dürzîlerin kanı mubahtır" şeklinde açıklamada bulundu. Canbolat daha önce de yaptığı açıklamada, "Uluslararası camianın Esad rejiminin işlediği katliamlara seyirci kalması ve kınama mesajlarıyla kongreler düzenlemekten başka bir şey yapmaması nedeniyle, SMDK ve Başkanı Hatib'in yanında yer almak zorunlu hale gelmiştir" demişti. Suriye'nin Suveyda kentinde yaklaşık yarım milyon, Şam'ın Cermana bölgesinde de on bin civarında Dürzî'nin yaşadığı bildiriliyor.

NİJERYA

Nijerya felaketi yaşıyor: 185 ölü

Nijerya'nın kuzeyindeki Baga kasabasında ordu ile Boko Haram örgütü arasında devam eden çatışmalarda en az 185 kişinin öldürüldüğü bildirildi. Roket, el bombası ve ağır silahların kullanıldığı mücadelede 2 bine yakın evin de yıkıldığı ifade ediliyor. Bölgeden gelen bilgilere göre, Cuma günü Çad sınırındaki kasabada çatışmaların başlaması ile halk ormanlara kaçtı. Bugün kasabaya dönmeye başlayan insanlar sokaklarda onlarca insan ve havyan cesedi ile karşılaştı. Cesetlerin büyük kısmı yandığı için halkın öldürülen yakınlarını tespit etmekte zorlandığı basına yansıyan bilgiler arasında. Çatışmaların yaşandığı Borno Eyaleti Vali Danışmanı İsa Umar Gusau, basına yaptığı açıklamada, ölü

ve yaralı sayısını net belirlemenin çok zor olduğunu belirtirken, örgütün bu defa da ağır silahlarla saldırdığını ifade etti. Baga kasabasında çıkan olaylarda marketler de yakıldığı için halkın yiyecek sıkıntısı çektiği kaydediliyor. Nijerya Devlet Başkanı Goodluck Jonathan, geçtiğimiz hafta Boko Haram örgütü üyelerine "toplu af" için komisyon kurdurmuştu. Devlet Başkanlığı bünyesinde kurulan komisyonun, Boko Haram üyeleri ile silah bırakma ve müzakereler için Çarşamba günü görüşmelere başlaması kararlaştırılmıştı.

SOMALİ

Meğer korsanlar sahteymiş!

Dünyanın en korkulan suçluları arasında sayılan Somalili korsanların peşine takılan Batı medyası büyük bir tuzağın içine düştü. Milliyet gazetesinin haberine göre, 2005'ten bu yana yüzlerce kişiyi kaçıran, milyonlarca dolar fidye alan Somalili korsanlarla röportaj yaptığını düşünen bazı muhabirler ve belgeselciler aslında farkında olmadan bu işi sektör haline dönüştüren Kenyalı aktörlerle görüştü.

ABD merkezli haber sitesi Daily Beast, Danimarkalı belgeselcileri ve ABD'nin en saygın dergilerinden Time'ı kandıran Kenyalı aktörleri bulup konuştu. Daily Beast'in Kenya'da bulunduğu Somalili korsan taklidi yapan aktör Adan, "Rol yapıyoruz çünkü yeteneğimiz var" diyerek gerçeği itiraf etti. Büyük bir ekip olarak çalıştıklarını söyleyen Adan'a göre, Batılı gazeteciler Kenya'da 'aracı' olarak adlandırılan kişilere giderek Somalili korsanlarla tanışmak istediklerini söylüyor. Bu isteği para karşılığı yapmayı kabul eden aracılar, gerçek korsanlar bulmak yerine oyuncuları arıyor. Adan, patronunun "Beyaz adamların korsana ihtiyacı var. Siz de korsan taklidi yapın" dediğini anlatıyor. Sahte korsanlar genellikle Kenyalılar arasından çıkıyor. Adan ise, hayatında hiç Somali'ye gitmediğini söylüyor. Bu işten günde 200 dolar kazandığını anlatan Adan, gün içinde de bir restoranda çalışıyor. Adan, "Korsanların parası var. Neden filmde oynasınlar ki. Rol yaptığım için pişman değilim. Batılılar Afrikalıların salak olduğunu düşünüyor. Biz onlardan daha akıllıyız. Onlar bizi kandırdıklarını düşünse de aslında biz onları kandırıyoruz" diyor. Bir diğer korsan taklidi yapan Kenyalı ise Beşir. Beşir, 2010 yılında çekilen Danimarka yapımı bir belgeselde 'Somali'nin en çok korkulan korsanlarından biri'

olarak anılıyor. Belgeseli çeken Rasmus Krath ise kandırıldığını kabul etmiyor. Yapımcı firma, belgeselde sadece bir 'sahte korsan' olduğunu iddia ediyor. Beşir, Danimarka yapımı belgeselden sonra Time dergisinin de Nisan 2010 tarihli bir haberine konu oldu. "Beşir bir zamanlar balıkçıydı. Ama yetenekleri sayesinde korsan oldu" cümlelerinin yer aldığı haber, halen derginin internet sitesinde yer alıyor. Sahte korsanların yer aldığı belgesellerden biri ise tam 18 ülkede yayınlandı.

SURİYE

Halep'te Esed'in Elinden 350 mahkûm kurtarıldı

Suriye'de Esed rejimine karşı savaş vermekte olan rejim muhalifleri yaptıkları açıklamada, Halep'teki Hanano Kışlası'nın ele geçirildiği ve buradaki hapisaneden 350 mahkûmun kurtarıldığını belirttiler. Rejim muhalifleri ve Esed rejimi arasında devam eden mücadelede kilit bir öneme sahip olduğu düşünülen, Suriye'nin en büyük şehri Halep'in kontrolünü ele geçirmek üzere verilen savaş Temmuz ayı ortasından bu yana tüm şiddeti ile devam ediyor. Yalnızca bu savaşta ölü sayısının iki bine ulaştığı tahmin ediliyor.

Esed'in çekilmesi İsrail'i korkutuyor

İngiliz Guardian gazetesinde yer alan habere göre, Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esed, başkent Şam ve çevresini korumak için binlerce askerinin bir bölümü İsrail işgali altında olan Golan Tepeleri'nden çekti. Batılı diplomatlar, Suriye'nin bölgedeki askerlerini çekmesinin, Suriye ile İsrail arasında 40 yıldır devam eden ateşkes için büyük bir risk oluşturduğunu belirtti. Golan Tepeleri'nde görev yapan BM Barış Gücü'nün de çatışma riskiyle karşı karşıya kalacağı iddia edildi. İsrail, Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esed'in Golan Tepeleri'nden çekildiği bölgelerin, İslami gruplar tarafından doldurulmasından korkuyor. Suriye ordusunun boşalttığı bölgelere muhalif grupların yerleştiği belirtildi. İsrail, El Kaide bağlantılı İslamcı grupların, Golan Tepeleri'nde işgal ettiği bölgeye operasyon düzenlemesinden endişe ediyor. Suriye toprağı olan Golan Tepeleri 1967'deki Altı Gün Savaşları sonrasında İsrail tarafından işgal edilmişti. Golan Tepeleri'nde iki ülke arasındaki ateşkesin bozulmaması için BM Barış Gücü de görev yapıyor

Esed'in kimyasal silah ve msket bombası kullandığı kanıtlandı

Beşşar Esad yanlılarının saldırısında çoğu sivil 103 kişi hayatını kaybederken Suriye'de incelemelerde bulunan BM heyeti kimyasal silah kullanıldığına dair kritik delillere ulaştı. Uluslararası camia tarafından incelemeye alınan görüntülerde ölenler arasında kadınları ve çocukların da olduğu net bir şekilde görülüyor. Suriye'de Esad güçlerinin kimyasal silah kullandığını iddia eden muhaliflere İngiliz Ordusu uzmanlarından destek geldi. Uzmanlar inceleme yapmak için Suriye'ye gitti. Şam, İdlib ve Dera'da inceleme yapan uzmanlar kimyasal silah kullanıldığına dair kritik delillere ulaştı. İngiliz Time gazetesinin iddiasına göre, uzmanlar Şam çevresinden toprak örneği alarak inceleme yaptı. İncelemeler sonucunda 'Suriye'de kimyasal silah kullanıldığına dair hiçbir şüphe yoktur' açıklaması yapıldı. Ancak heyet bu silahın hangi zaman diliminde kullanıldığına dair kesin bir bilgi sahibi değil.

Öte yandan İnsan Hakları İzleme Örgütü yayınladığı raporunda, Suriye Hava Kuvvetleri'nin sivillere yönelik msket bombası kullandığını kanıtladığını açıkladı. New York merkezli örgüt, bu saldırılarla uluslararası insan haklarının ciddi manada ihlal edildiğini ve bu suçu kasten işleyenlerin savaş suçuyla yargılanacaklarını hatırlattı. 80 sayfalık "Göklerden Yağan Ölüm: Sivillere Yönelik Gelişigüzel ve Hedefli Hava Saldırıları" başlıklı rapor, Suriye hükümetini ağır dille eleştirdi. Raporun, Halep, İdlib ve Lazkiye gibi muhalif güçlerin kontrolü altında bulunan 50 farklı bölgeden 140'ın üzerinde tanık ve mağdurlar ile görüşülerek hazırlandığı belirtildi. Örgüt raporunda ayrıca kendisinin belgelediği hava saldırılarında en az 152 sivil öldürüldüğüne dikkat çekti. Suriyeli yerel aktivistlerin oluşturduğu bir ağın verdiği bilgilere göre ise Temmuz 2012 tarihinden bu yana Suriye genelinde hava saldırısı sonucu öldürülen sivil sayısı 4 bin 300'ün üzerinde olduğu da raporda yer aldı. Örgütün acil durum araştırmacılarından Ole Solvang, "Gittiğimiz her köyde, kendi ülkelerinin hava kuvvetleri tarafından saldırıya uğramanın yarattığı dehşeti yaşayan sivil halkla karşılaştık. Bu hukuk dışı hava saldırıları, çok sayıda sivilin ölmesine ya da yaralanmasına yol açmakla kalmadı; topluma yıkım, yurtsuzluk ve korku tohumları ekti" dedi. Sivillerin ekmek almak için önünde beklediği dört fırının hükümet güçlerince toplam sekiz kez kasten bombardımana tabi tutulduğuna işaret

eden örgüt, ziyaretleri süresince iki hastaneye de 7 defa hava saldırısı düzenlendiğini kaydetti. İnsan Hakları İzleme Örgütü, Şam yönetimine bağlı güçlerinin Ekim 2012'den bu yana 119 bölgede 150'nin üstünde msket bombası kullandığını da belgelediğini açıkladı. Msket bombası dışında hükümetin yangın silahları da kullandığı raporda kaydedildi.

Hizbullah'tan köylere baskın; İran'dan Esed'e hediye

Son iki yıldır Esed'e bağlı sivil militanlar ile ordunun katliamlarına maruz kalan Suriye halkı, şimdi de Hizbullah tehdidiyle karşı karşıya. Hizbullah'ın Lübnan sınırındaki iki köye baskın düzenlediği bildirildi. Suriye Ulusal Konseyi, Hizbullah'a Suriye'nin iç işlerine karışmaması çağrısı yaptı. Suriye-Lübnan sınırında bulunan el-Kusayr semtinde şiddetli çatışmaların yaşandığı haberleri geliyor. Baas kaynaklı siteler, Hizbullah'ın öldürdüğünü belirttikleri birçok muhalifin fotoğrafını yayımladılar.

Öte yandan İran Meclisi üyeleri de Şam'da Beşşar Esed'i ziyaret ettiler ve samimi pozlar eşliğinde kendisine bir plaket takdim ettiler.

Esed'den çocuklara fosfor bombası!

Suriye'den gelen çocukları muayene eden Türk doktorların ulaştığı vahim sonuçlar, güvenlik birimleriyle paylaşıldı. Sabah gazetesinin ulaştığı tespitlere göre Suriye Devlet Başkanı Esed, kimyasal silahları Suriyeli çocukların üzerinde denedi. Esed'in kimyasal silah olarak 'fosfor'u kullandığı düşünülürken, doktorların, çocukların muayenesinde daha önce karşılaşılmadıkları bazı bulgulara rastlandığı öğrenildi.

5 Suriyeli çocukta görülen bulgular: Ciltte sararma, karaciğer iflasi, solunum yolu ve ağız içinde sürekli kanama, ciltte dokunulan yerde kanama, akut solunum yetmezliği.

Panel: Kur'an'da Dört Terim

Genç Birikim

Konu: Kuran'da Dört Terim: İlah, Rab, İbadet, Din

Konuşmacılar: Sefa Eroğlu (Oturum Başkanı)

Ömer Engin Karakaş - Berker Işık - Mustafa İnce - Muhammed Tarık Ünalı

Her hafta Cumartesi günleri Genç Birikim Derneği'nde düzenlenen üniversite sohbetlerinin 20 Nisan tarihli konukları öğrenci arkadaşlarımızdı...

Kur'an'ın önemini her sayfasında, ayetinde vurguladığı dört terim olan *İlah*, *Rab*, *İbadet* ve *Din* kavramları arkadaşlarımızın sunum konularıydı. Yazımızda söylemlerin kulaklarımızda yer ettiği tabiri caizse damağımızda kalan tatları arkadaşlarımızın ağızından çıktığı şekliyle sizlerle paylaşacağız. Sunumlar 15'i ilk, 5'i son bölümde olacak şekilde her arkadaşımıza 20'er dakika söz verilerek yapıldı. Panelimizde Kur'an tilavet edildikten ve meali açıklandıktan sonra oturum başkanı Sefa Eroğlu kardeşimiz giriş mahiyetinde bir konuşma yaptı. Konuşmasında bu dört kavramın her

Müslüman tarafından bilinmesi gerektiğini vurgulayan kardeşimiz, her kavramın sunumunu yapan kardeşimize sözü devretmeden önce o kavrama kısaca giriş yaparak birkaç ayetle bunu pekiştirdi.

"Bizler Rabbimizin bize vermiş olduğu en büyük nimetle şereflenmiş bulunuyoruz. Bizler Müslüman'ız ..."

Daha sonra sözü İlah kavramını anlatmak üzere Ömer Engin Karakaş kardeşimize verdi. Ömer kardeşimiz sunumunu: Neden kavramları önemsemeliyiz? İlah kavramı, İlah ve otorite ilişkisi, Cahili toplumlardaki İlah anlayışı, Neden insanlar Allah'tan başka bir İlah edinirler ve bunlar nelerdir? Başlıklarına ayırarak derli toplu bir sunum gerçekleştirdi. Kardeşimizin sunumunun kısa bir özeti:

Düşünce dünyamıza yön veren, düşünce dünyamızın hamurunu yoğuran kavramları iyi tahlil etmemiz gerektiği aşikâr bir gerçektir. Bugün, La ilahe İllallah'ın temel taşı olan ve Kur'an'da 147 defa geçen İlah kelimesini ele alacağız inşallah. İstilahı anlamda İlah, otorite sahibi, ka-

nun koyan, hesaba çeken, ihtiyaç duyulan gibi anlamlara gelmektedir. Allah batıl İlahlardan bahsederken onlara direkt İlah kelimesini kullanmaktan biraz çekinmektedir, bunun yerine, onların taptıkları, ibadet ettikleri, şirk koştukları tarzında zamirler ekleyerek onları açıklamaktadır. Bazı zamanlar insanlar Allah'ın tek yaratıcı olduğunu bildiği halde yetki ve hüküm koyma yetkisini başkasına vermişlerdir. Cahil toplumlardaki İlah düşüncesindeki sapıklığın sebepleri;

1- İlah olarak niteledikleri varlıkları kendilerini desteklediğini, musibet anlarında kendilerine yardım ettiklerini düşüncüler.(Meryem-81/ Yaşin-84)

2- Dua ettiklerinde kendilerine fayda vereceğine inanıyorlardı. (Hud-101)

3- Cin, Melek gibi başka varlıklardan destek gördüğünü düşündüğü için onları İlah edindiler. (Nahl 20-21-22)

4- Ölmüş veya sağ bazı kişilerin Allah katında kendilerine şefaathçi olacağına inandıkları için. (Hud 18)

5- Özellikle tahrif edilmiş dinlerde görülen Allah'ın birden çok olduğu düşüncesi. (Nahl 51/ Hud 54)

Peki, Allah'tan başka İlah edinilen şeyler nelerdir? Onları açıklamaya geelim: Bunları 3 ana başlık altında toplayabiliriz;

1- Hayat sahibi varlıklar

2- Cansız varlıklar

3-Gözle görülmeyen, soyut, mücerred varlıklar

"Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki küfredenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar?" (Tevbe-30)

Ömer kardeşimiz ilk bölümdeki sözlerini Hz. Ömer'in cahiliyye çağındaki "Bizler yeri gelir helvadan yapılmış putlara tapardık, acıkınca da yerdik" ifadesiyle tamamladıktan sonra, oturum başkanı Sefa Eroğlu, diğer bir terim "Rabb'e" Adıyy Bin Hatem'in Tevbe suresi 31. ayete olan itirazını anlatarak giriş yaptı ve sözü Berker Işık kardeşimize verdi. Berker kardeşimiz kavramı kısaca şöyle açıkladı: Rab kelimesinin asıl anlamı "terbiye" manasındadır. Fakat sadece terbiye ile sınırlı değil, pek çok anlam ifade ediyor. Kur'an'ı ilk

açtığımızda(Fatiha-2), ilk inen ayetlerde (Alak-1), ilk insanın yaratılışında, ilk misak almada Allah Teala Rab ismini kullanıyor. Kur'an'ı Kerim'de çoğulu olan erbab, rabbaniyyun, ribbiyyun ile birlikte toplamda 976 defa kullanıyor. İfade edilmeden, yani tamlama içinde kullanılmadan bu kelime Allah'tan başkası için kullanılamaz. Allah Teala ayetlerini açıkladıktan sonra en son 8 farklı yerde "zalikümullahu rabbiküm" diyor. Yani sizin Rabbiniz Allah'tır, benim diyor. Acaba Allah bizi nasıl terbiye ediyor; Bir kere Kur'an ile terbiye ediyor. Peygamberler gönderdi, emrediyor, yasaklıyor, sakındırıyor bizi. Cahiliyyede ya Allah'la birlikte başka Rabler ediniyorlar, ya da Allah'ın Rabliğine teoride inanıyorlar, fakat pratik hayatta bunu kabul etmiyorlar. Tabiri caizse Allah'ı sadece göğe sıkıştırmaya çalışıyorlar, tamam Allah yağmuru yağdırsın, bir takım doğa olaylarını kontrol etsin. Ama yeryüzüne hiç müdahale etmesin. Hâlbuki Allah defalarca göklerin ve yerin Rabbi olduğunu söylüyor. Kur'an-ı Kerim'de Rab terimi kabaca 6 anlamda kullanılıyor;

1- Allah'ın özel ismi olarak

2- Kendisine yönelinen

3- Karşı gelinemeyen otorite (Ali İmran-64)

4- Efendi, yönetici

5- Sahip, Malik

6- Islah eden, koruyup gözetken

Aristo'dan etkilenen bazı filozoflar Allah'ın 'Muharrik-i Evvel' olduğunu iddia ediyorlar. Hâlbuki biliyoruz ki Allah'ın yaratması sürekli değildir. Ki insan istediği kadar dilesin Allah kendisine o kudreti vermediği sürece insan bunu yapamaz.

"İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolaşısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yapmakta olduklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır." (Rum-41)

Berker kardeşimiz sözlerini Hadisi şeriflerden örnekler vererek tamamladı. Sefa kardeşimiz ise sonraki konuya iki ayetle örnek vererek, "İbadet" konusunu anlatmak üzere mikrofonu Mustafa İnce arkadaşımıza verdi.

Mustafa kardeşimiz sözlerine İbadet teriminin kelime anlamını inceleyerek başladı. Kişinin ibadet ettiği şeye(mabud), ona karşı, onun bütün yüceliğini bilerek, karşısında tevazu göstererek, kendi hiçliğini gösterip ona en iyi şekilde hizmet etmesi manasındadır. Birçok anlamının yanı sıra Kur'an'da genelde şu üç manada kullanıldığını görüyoruz;

- 1- Kul edinmek, köle edinmek(Şuara-22)
- 2- İtaat etmek
- 3- Saygı ve tazim göstermek(Müminun-47/ Nahl-36)

Allah'a olan sevgimizin bizim kendi hiçliğimizi ve acziyetimizi de içermesi lazımdır. İbadet, bize yollamış olduğu vahiy mektubuna cevap olarak yazdığımız mektup olarak nitelendirilebilir. Yarın Allah katında karşımıza bu gönderdiğimiz mektuplar çıkacaktır. İnsanın yaratılış gayesini Zariyat-56'dan öğreniyoruz aslında. Peygamberimiz bize Allah'a nasıl ibadet edeceğimizi gösteriyor. Bana üç şey sevdirdi derken bunlardan biri namazdır. Yine Hz. Aişe annemizin (r.a) sorusuna cevap olarak da "Rabbime şükreden bir kul olmayayım mı, bana ne kadar nimet vermiş". Bedir savaşı öncesinde geceleyin çadırda gündüzünde ağaç altında dua ederken görüyoruz.

Onun haricinde Mekke şehrine girerken şükrederek girdiğini görüyoruz. Bir Müslüman'ın hayatta yaptığı her şey ibadet hükmünde geçer. Tabi eğer Allah rızasını güdüyorsa. Örneğin, bir aile reisinin helal kazanç için evden çıkıp, dönene kadar yaptığı bütün şeyler ibadet hükmünde geçer. Son olarak da Müslüman kardeşlerimi biraz rahatsız etmek isterim. Günümüzde parayı, malı, mülkü mabud edinenler var.

"Ben, cinleri de, insanları da, yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat-56)

Mustafa kardeşimiz futbola karşı olan aşırı tutkuyla ilgili örnekler verip, dinleyici kardeşlerini dikkatli olmaya çağırdıktan sonra sözü Sefa kardeşimize bıraktı. Sefa ise dini ve ibadetlerimizi yalnız Allah'a has kılmamız gerektiğini vurguladıktan sonra ilk bölümün son konuşmasını yapması için mikrofonu Muhammed Tarık kardeşimize verdi. Muhammed kardeşimiz dinin önemini vurgulayıp, Türkçe ve Arapça lügat karşılıklarını verdikten sonra şöyle devam etti. Kur'an'da "Din" kelimesi şu dört unsurda toplanmıştır.

- 1- Hâkimiyet ve yüce egemenlik
- 2- Boyun eğip, itaat etmek
- 3- Hâkimiyetin otoritesi altında meydana gelen fikri ve ameli nizam
- 4- Nizama uyup, ihlâsla bağlanmaya karşı yüce egemenliğin verdiği mükâfat veya karşı gelmek suretiyle isyan etmeye verdiği ceza

Dinin amacı kula kulluğu önlemek ve kulluğu sadece ona has kılmaktır. Yahudiler Üzeyr Allah'ın oğlu dedikleri için ve Hristiyanlar teslise inandıkları için sınıfta kalmışlardır. Sadece İslam bu bağlamda karşımıza çıkıyor. Peki dinin kaynağı nedir? İlk başta materyalist ve pozitivistler kendilerince dinin kaynağını açıklıyorlar. İkinci olarak da bizim dini öğrenirken beslendiğimiz kaynaklar. Dinin kaynağı Allah'tır, bize gönderdiği mesajdır. Mesaj kelimesi Arapça'da risale olarak geçer. Bu bağlamda bize gelen risale Kur'an'dır. Bunu ileten kişi de resul'dür. Öyleyse bizim dinimizi öğreneceğimiz iki kaynak vardır. Bunlar Kur'an ve Resulullah'tır. Biz sadece Kur'an'la amel edip, sünnetle amel etmezsek, dinin iki kaynağından birini reddedip, sapıklığa düşmüş oluruz. Peki, hak din nedir? Rabbimiz bize Allah indinde hak din İslam'dır buyuruyor. İslam dışında insanların gittiği bütün yollar, başka bir din olur. Diğer bütün ideolojilerde insan kula kulluktan kurtulamıyor. Dini Allah'a has kılmak hüküm ve emir konusunda Allah'ın rızasını gözetmek. Peki, hayatımızda dinin yeri ve önemi nedir? Din günlük hayatta beş vakit namaz, haftada bir Cuma'ya gitmek veya ayda bir oruç tutmak, hacca gitmekle mi sınırlıdır? Yani bunları yapınca dindar olunur mu? Sorularıyla bizleri dinin gerçek anlamını düşünmeye teşvik eden Muhammed kardeşimiz ilk bölümdeki sözlerini tamamladı.

"Hiç şüphesiz din, Allah katında İslâm'dır. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki 'kıskançlık ve hakka başkaldırma' (buğuz) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerine küfrederse, gerçekten Allah, he-sabı pek çabuk görendir." (Ali İmran-19)

Oturum başkanı Sefa kardeşimiz iş, okul gibi uğraşların bizim dini yaşantımızın önüne geçmemesi gerektiğini vurgulayarak, sunumlarını tamamlamaları için arkadaşlara 5'er dakika daha verdi.

Biz yazımızı 4 panelist arkadaşımızın son bölümde söylediği sözlerden birini seçip aktararak tamamlıyoruz. Allah'a emanet olun..

"Hâlâ şunu diyen arkadaşlar olabilir: Tamam da, ne yapmalıyız? İnşallah şu ayete kulak verelim: **"Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellekle davranın. Çünkü Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez."** (Nisa-36) (Ömer Engin Karakaş)

"Vahiyden bihaber olan, vahyin yön vermediği akıl sahibi insanlar, bizim, çocuklarımızın eğitim sistemini düzenlemeye kalkışıyor. Daha kendini bile tanımamış olan, Allah'la arasında kopukluk olan insanın, bunu yapması mümkün değildir." (Berker Işık)

"Nasıl rotası şaşmış bir taşıtın hedefine ulaşamayacağını söylüyorsak, temel kavramları bozuk olan Müslümanların da kendi iddialarını gerçekleştiremeyeceğini söyleyebiliriz." (Mustafa İnce)

"Hayatımızda dini en önemli yere oturtmamız gerekiyor. Tabiri caizse din bizim için gözlük olmalı, o gözlükle hayata bakmamız lazım." (Muhammed Tarık Ünalı)

Ne Kadar Dindarız?

Cefai DEMİREL

Diyaret İşleri Başkanlığı "Vatandaş Memnuniyet Anketi" başlıklı bir anket yaptırmış ve bu ankete göre halkın dindarlık düzeylerini de diyanet dergisinde yayınlamış, yakında kamuoyuyla da paylaşacakmış. Anket TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) tarafından yapılmıştır. Ankette sorulan iki soru ve sonuçlarını sizlerle paylaşmak istedim. Bunlar "*dini bilgileriniz açısından kendinizi nasıl değerlendirirsiniz ve kendinizi ne kadar dindar buluyorsunuz?*".

Katılımcılardan %9'u "*çok dindarım*", %63'ü "*dindarım*" demiş. Buna göre Türkiye toplumunun %72'si kendisini dindar olarak nitelendiriyor. %21,6 oranında "*Ne dindarım ne değilim*" diyen kararsız bir kitle var. %4,7 oranında katılımcı "*Dindar değilim*" demiş. "*Hiç dindar değilim*" diyen %1,1 oranında bir katılımcı var. "*Herhangi bir dine inanmıyorum*" diyenler ise %0,5'te kalmış...

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın anketinde başka ilginç sonuçlar da var. Evliler bekârlardan, gençler yaşlılardan, liseliler üniversitelilerden daha dindarmış. Dini bilgi seviyesi de katılımcıların yüzde %92'si dini bilgisinin çok iyi, iyi veya orta seviyede olduğunu söylemiş. Dini bilgilerini çok iyi bulanların, yüzde %27'lik oranı ilköğretim mezunu, iyi bulanların oranı, %30'luk oranla lise mezunu, kalan yüzde %35'lik oran da yüksek okul mezunu olarak görünüyor.

Bir başka anket sonucu Bahçeşehir Üniversitesi'nin 2012 Değerler Araştırması'nda

üzerinde çok durulması gereken bir sonuç. Halkımızın **yüzde %85'i kendisini "dindar"** olarak tarif ediyor, fakat **yüzde %29'u** Ramazan orucunu tutuyor ve 5 vakit namazını kılıyor.

Anket sonuçlarını değerlendirecek olursak, 90 yıldır halkımız üzerinde dinden uzaklaştırma çabaları fayda vermemiştir iki farklı ankete göre. (% 72-85) Halkımız kendini dindar kabul etmektedir. Dindar olmadığını söyleyen veya herhangi bir dine inanmıyorum diyenlerin oranı %6,3 de kalmıştır.

Buna rağmen Bahçeşehir Üniversitesi'nin anketinde kendisini dindar olarak tarif eden %85'lik halkın %29'u namazını kılıp, orucunu tutuyor. Burada bir tezatlık gözümüze çarpıyor. Kur'an-ı Kerim'de Allah(cc) "*Namaz bütün aşırılık, hayâsızlık ve kötülüklerden alıkoyar.*" (Ankebut 45) buyururken, Allah Resulü "*Namaz dinin direğidir, terk eden dinini yıkmış olur.*" (Beyhâki) buyurmaktadır. Namaz ve Oruç İslam'ın beş şartından biri olup, olmazsa olmazlarındandır. Halkımızın %85'inin kendini dindar olarak ifade edip, namaz ve oruç tutmamaları İslami ve İslam'ın gereklerini bilmediklerini fakat kendimizi dindar olarak görmek istediğimizi ortaya koymaktadır.

Bir başka açıdan bakarsak, İslam'ın günlük yaşantıdan çıkarılması amacına ulaşmıştır. Halkımız laik yaşamı benimsemiş, düşünce ve yaşamış olarak kabul görmüştür. İslam'ın bazı ayetlerini uygulayıp bazı ayetlerini uygulamamayı kabul etmiştir.

Sosyal problemlerimizin en büyük kaynağı budur. Gerçekten dindar olmamamızdır. Ayrıca ibadetlerimizin de hayatımıza yeterli tesir etmemesidir. Böyle bir toplumdan az namazlı, az oruçlu, kimseye güven vermeyen, Müslüman olduğunu zanneden, kendisini çarşı pazarda aldatılmaktan, yaşadığı evde ve sokakta sürekli rahatsız edilmekten korkan, emniyette hissetmeyen, birbirine güvenmeyen bir toplum oluşmuştur. Bahçeşehir Üniversitesi Değerler Araştırması Derneği (WVSA) 2012 anketine göre, Türkiye insanların birbirine en az güvenebildikleri ülkelerden biri. 22 yıldır bu durumda bir değişiklik gözlenmiyor. Türkiye’de insanların yaklaşık %10’u insanlara güvenebileceğini söylerken, İskandinav ülkelerinde bu oran %80’lere yaklaşıyor. Biraz İslam’dan, biraz laiklikten, ceza oradan, hukuk buradan çıkan sonuç hiçbir yaramıza derman olmuyor.

Anketten çıkan bir başka sonuç dini bilgi seviyemiz. Katılımcılardan dini bilgilerim çok iyi (%27) ve iyi diyenler (%30) %57’lik oranla ilkokul veya lise mezunu. Orta seviyede diyenler %35’lik oranla yüksek okul mezunu. Anket sonucuna göre eğitim seviyesi düştükçe halkın dindarlığında artış gözüküyor. Eğitim seviyesi yükseldikçe modern yaşama uyumuş, dini hassasiyetleri ikinci plana itmiş, bu dünyaya meyletmiş görüntüsü veriyor.

Dini bilgilerim çok iyi diyen %27’lik oran, acaba dini bilgileri gerçekten iyi biliyor mu? Bunu gerçek kabul edersek (halkın %29’u namaz kılıyor, oruç tutuyor) Dini bilgilerini çok iyi bulan kimsenin mutlaka namaz kılıp oruç tutması lazımdır. Buda lise ve yüksek okul mezunlarından %2’lik oran namaz kılıp oruç tutuyor demektir. Bununda gerçeği yansıtmadığı ortadadır. Bu anket sonucuna göre dini bilgilerinin çok iyi olduğunu söyleyen yüzde %27’lik oran ve iyi olduğunu söyleyen %30’luk oranın dini bilgileri yetersiz, fakat dini çok iyi bildiğini veya iyi bildiğini zannediyor. Eğitim seviyesi düştükçe halkımızın bilgisizliği artıyor.

Dönemin Başbakanı Turgut Özal zamanında gerçekleşmiş bir olay anlatılır: Japon eğitim uzmanları gelmiş ve ülkemizin eğitim sistemini incelemiş, Sayın Özal’ın bürokratlarının da hazır bulunduğu bir ortamda raporlarını sunmuş ve sonuç olarak şunu söylemişlerdi: **“Sizin eğitim sisteminizde milli ruh yok!”** Turgut Özal’ın **“Nasıl?”** sorusu üzerine şunu anlatmışlardı: *“Biz Japonya’da okula başlayacak çocuklarımıza milli ruh şoklaması yaparız. Onları önce toplu halde*

hızlı trenlere bindirir, dev fabrikalarımızı, teknoloji merkezlerimizi gezdirir ülkemizin gücünü gösteririz. Sonra da bu yavrularımızı alır Hiroşima ve Nagazaki’ye götürür, orada atom bombası atılan ve yıllardır ot dahi bitmeyen alanları gösterir deriz ki: Eğer siz çalışmaz, bilinçlenmez ve az önce gördüğünüz teknolojiye sahip olmak için çalışmazsanız sonunuz böyle olur.” Bürokratlardan biri atılır: **“Ama bizim Hiroşima’mız yok ki!”** Japon uzmanın cevabı tokat gibidir: **“Sizin Çanakkale’niz on Hiroşima eder!”**

Çanakkale savaşı ne için yapılmıştı, kimlere karşı yapılmıştı. (genelkurmay verilerine göre şehit, yaralı toplam 250 bin kişi) 250 bin zayıat ne için verilmişti? Vatan ve din için verilmişti. Gelinek noktada nüfus cüzdanlarımızda İslam yazıyor fakat günlük hayatımızda İslam ne kadar var? Dinimizi ne kadar biliyoruz? 250 bin şehit ve gazi bu savaşı ne için yapmışlardı? Yedi düvel’in (yedi devlet) yapmak istediklerini 300 000 zayıat vererek yapamadıklarını bizler kendi ellerimizle yaptık. Osmanlı devletini 624 yıl Osmanlı yapan İslam kültürü idi. Osmanlı’yı cihan devleti yapan İslam idi. Bizler kendi kültürümüzü, İslam’ı hor görüp arkamıza attık. Yabancı-lardan devşirme kanunlar da bize ilaç olmadı, derdimize derman olmadı.

Eğitim sistemimizin yabancı milletlerin hukuk, yasa, ceza, değer ve yargılarını bırakıp, yeniden milli ve İslami değerlerimize dönmesi, Kur’an ve sünnetin yeniden hayatımıza yön vermesi dileğiyle.

Kaynaklar:

Cumhuriyet’ten Ataol BEHRAMOĞLU

Haddi Bilmek

Bekir TOK

Tıp camiasında çokça anlatılır. Tıp fakültelerinden birinde öğle yemeği esnasında bir kişi bayılır ve yere düşer. Yemekhanede hazırlık öğrencisinden Tıp profesörüne kadar birçok kimse bulunmaktadır. Bu olaya ilk müdahale eden ve "Açılın ben doktorum" diyen ise o sene o okulu kazanan ve bunun gururuyla ilk gün okula giden bir hazırlık öğrencisi olur yüzlerce doktorun şaşkın bakışları arasında.

Bugün bir yaşından beri televizyon kültürü ile yetişen, altı-yedi yaşından itibaren "eritim sistemlerinin" öğütüm makinalarında yoğrulmaya başlayan, İslam'la alâkası haftada bir veya birkaç kere gittiği sohbeti ve kıldığı namazları olan, İslami ilmi okuduğu üç beş kitapla sınırlı olan büyük bir kitle var çevremizde. Aslında çoğumuz da öyleyiz. Bu durumda pek bir anormallik görünmüyor. Ama anormallik, böyle kimselerin ettikleri boylarından büyük laflarla ortaya çıkıyor. Kimi asırlardır yolları takip edilen imamlara laf ediyor, kimileri hadislerin günümüze kadar sağlam gelemeyeceğini anlatıyor, bazıları biraz daha ileri giderek sünnetin günümüz için belirleyici hükme sahip olmadığını söylüyor. Kimisi de hayatında ayağına Allah rızası için bir mazluma yardım ederken toz zerreciği bulaşmadığı halde Allah yolunda saflar halinde zalimlere karşı onurlu mücadelesini sürdüren ve biz korkakların yapamadığını yapan mücahidler hakkında atıp tutuyor, yöntemlerini eleştiriyorlar.

Bu kimselerin takip ettikleri, fetva aldıkları makamlara şöyle bir baktığımızda aslında durumun çok da farklı olmadığını görüyoruz. Aynı eğitim sisteminin çarklarında öğütülen, hayatı haramın kol gezdiği, her türlü pisliğin yaygınlaştığı bir memlekette geçen ama bu eğitimlerinin sonunu "ilahiyat" adı verilen ve sanki görevleri "dini tebliğ" değil de "dine fesat karıştırma" olan kurumlardan mezun olan, (bazılarının da) adlarının başına akademik unvanlarını eklediği kimselerden oluşuyor bu zevat.

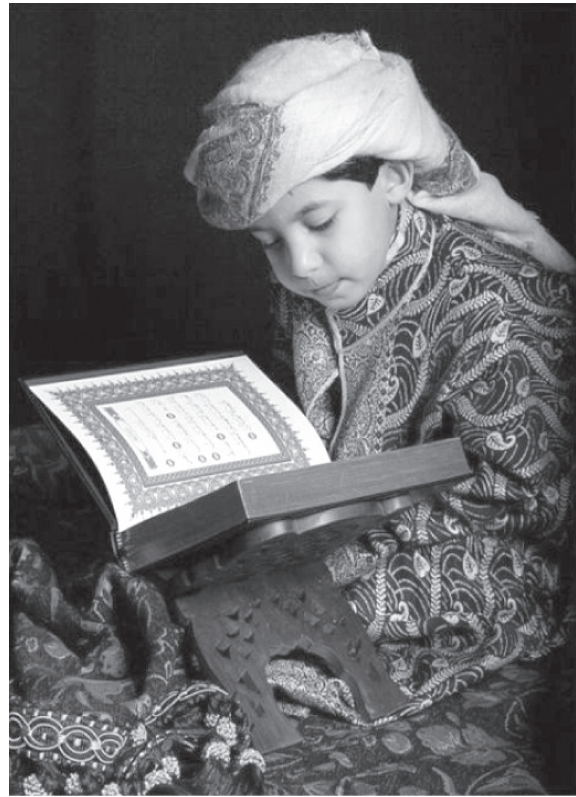
Elbette kimseyi küçümsemek gibi bir amacımız yok. Böyle ilmin kıt olduğu bir devirde İslami ilimlerden en küçük kırıntılara sahip olanlar bile ne kadar da değerli. 3-4 yaşlarında İslami eğitimlerine başlayan, şu çağda altını temizlemekten mahrum yaştaki çocukların yanında Kur'an hafızı olan, onbeşli yaşlarda onbinlerce hadis ezberleyen âlimler bir yanda dururken ilmi onların yanında beş para etmez kimselerin giriştikleri cesaret dolu söylemleridir, bahis konumuz.

Sürpriz olmayan durum ise bu tür faaliyetlerin yeni olmaması. Her dönemde olmuş böyle sivri akıllılar. Az ilimleri ile ümmetin üzerinde ittifak ettiği hususların önüne kendi mantıklarını koyan böyle kimselerin itirazlarına cevaplar ise ilmi az olan ama "haddi aşmak"tan korkan Müslümanları bilgilendirmek için değerli âlimlerimiz tarafından dile getirilmiş. Mesela ebu'l Ala el-Mevdudi, "Sünnetin Anayasal Niteliği" kitabında kendi döneminde yaşayan bir şaklabanın dini

terimleri kullanarak insanları nasıl aldattığını ilmi delillerle çürütürken aslında bu tür "haddi aşan" yorumların ne kadar "ilmi kıt" yorumlar olduğunu gözlerimiz önüne seriyor. Buradan anlıyoruz ki her dönemde Müslümanların akıllarını karıştırmak için bu şekilde şüpheler ortaya atılmaya çalışılmış, ancak bu fitneler mesela bu yüzyılda daha çok etkili olmuş. Bunun nedeni ise hakiki âlimleri asılan, öldürülen, sindirilen, medya ile karalanan ahir zaman Müslümanlarının bu şer odaklar hakkında yeterince bilgilendirilememesinden başka bir şey değil. Ya değilse aslında ilim sahibi birisi için "çok komik" olan bu iddiaların yanlış olduğu ilmi olmayan insanlara anlatılsaydı insanlar bu denli haddi aşanların yolunda gitmezlerdi.

Müslümanlar, elbette eğer ilim sahibi değillerse takip edecekleri birilerine ihtiyaçları var. İlim öğrenecekleri ya da İslami ilimleri harmanlayıp en doğru şekliyle önlerine uygulanacak haplar haline getiren âlimlere ihtiyaçları var. Ancak takip edilen şahıslardaki yanlış seçimler hem dünya hayatını hem de ahiret hayatını mahvediyor. En küçük bir tıbbi operasyon için kapı kapı "en iyi doktor"u arayan, dünya hayatında en fazla bir asır emanet edilen vücuduna bu kadar değer veren insanlar, hem bu hayatını hem de ahiretini ilgilendiren, kendilerine verilen hayatın sebebi olan bu kadar önemli bir meselede önlerine çıkan ilk "âlim" kılıklı sahtekârların peşlerine gönül rahatlığıyla takılabilirler. Küçük bir ameliyat kadar da mı değerli değil ebedi hayat?

Elbette bu dinin günümüz insanlarını farklı şekillerde etkilediğini görmekteyiz. Kimisi aklını başkalarının cebine koyarak, en ufak "Allah ne demiş", "Rasulü ne demiş" merak etmeyerek tüm hayatını hangi uğurda olduğu ya da kullanılan yöntemlerin hangi dinde önerildiği belli olmayan "hizmet"i ile gönlünü rahatlatmakta, kimisi günde beş vakit kıldığı namazını ve haftada bir gittiği sohbetini yeterli görmekte, kimisi dünyalıklar peşinde bir ömür tüketirken Allah rızası için en ufak zaman ayırmayı bile çok görmekte, kimisi kendisine verilen zekâyı "bilim putu" için adamakta, dini beş vakit namaz ve Ramazan orucundan ibaret görüp bu putuna dini kondurmamakta. Bu tür ve daha sayılacak şekilde "dünya"yı ahiret hedeflerinin önüne geçiren günümüz insanları; yatırım yaparken bir bankacıya ya da ekonomiste danışıp tamamen ona güvenmezler de az çok kendileri de kandırılıp kandırılmadıklarını anlayacak kadar o ko-

nuda bilgi sahibi olurlar. Araştırırlar, günlerini harcarlar, işi bilenleri teker teker dolaşıp en iyi yatırımı yapmak isterler. Kimsenin cebine bu konuda akıllarını teslim etmezler. Yada bir doktora başvuracakları zaman "en iyi"sini soruştururlar etraftan. İşte dünya yatırımları hakkında bu kadar titiz olan bizler, iş ahirete geldi mi kendimize ve karşımızdakine o kadar güveniriz ki, "Allah" ile başlayan her cümleye inanırız. Söylenen cümleleri araştıran, gerçekten öyle bir söz söylenmiş mi bakan, yada en azından başkalarından da bu konuyu dinleyip hakkı aramaya çalışan kimse çok azdır. Böyle olunca da "hakiki âlimler"in olmadığı bir toplumda "Allah" diye cümleye başlayan şaklabanlar bu konular da çok güzel prim yapmaktadırlar.

Ne âlimler gelmiş geçmiş arzda. Onlar hiçbir zaman zalime boyun eğmemişler. İslam halifesi Mansur'un kadılık teklifini reddeden İmam Ebu Hanife'nin dik duruşunu bugün hangisi örnek alabiliyor? Oysaki bir İslam devletinde bile hüküm merciini, vereceği şer'i hükümlere halifenin nefsi istekleri karışır korkusuyla reddeden ve devlet başkanına yaptığı bu reddiye üzerine işkencelerle şehid edilen İmam-ı Azam'ın yolundan gittiğini iddia eden bu insanların zalim güçlerle olan ilişkilerine baktığımızda vaziyetin

aslında çok farklı olduğuna şahid oluyoruz. En azından söylemler hiçbir zaman tağutlara dokunmuyor. Ancak âlim, hiçbir İslami hükmü sakınmaz, isterse karşısında devlet başkanı olsun. Özellikle günümüzde gayr-ı İslami hükümlerle hâkimiyet süren tağutlara iyilik-sağlık mesajları verecek kadar alçalmazlar, aksine onları işkence pahasına da olsa İslam'a çağırırlar. "Belam" olarak da adlandırdığımız, kendilerindeki ilmi menfaatleri ya da başkalarının menfaatleri için kullananları Allah şöyle nitelendiriyor:

"Allah'ın indirdiği Kiptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır." (Bakara 174)

Velhasıl-ı kelim, gerçek âlim; Allah'dan ve Rasul'ünden kendisine ulaşan hiçbir ilmi insanlardan gizlemez. Devlet başkanları ile arasına mesafe koyar ve gerekli hususlarda çekinmeden onları uyarır. Allah yolunda cihad edenleri asla karalamaz, halkı bunun için teşvik eder, mücahidler için dua eder. Onlar; bilmedikleri hakkında "bilmiyorum" demeyi bilirler, nitekim en ufak ilimleri olmadıkları noktada verecekleri yanlış bir fetvanın sorumluluğundan korkarlar. Bu özellikleri öne çıkarmamızın nedeni, bugün İslam âlimi (!) geçinen nice şahısları teraziye koyabilmemiz içindir. Takip etmek elbette ilmi eksik olan bizler için olmazsa olmaz bir yöntemdir. Ama bizler takip edeceğimiz kişiyi aynen yukarıdaki örneklerde olduğu gibi ölçerek, tartarak seçmeliyiz. Neye göre mi, tabi ki İslam'ın ana kaynaklarına göre.

Bugünlerde bir başka tartışma da ayakları Allah yolunda toza bulanmamış şahısların, ömürlerini cihad meydanlarında ahiret için rızık edinenlere cihad'ın yöntemini öğretmeye

Gerçek âlim; Allah'dan ve Rasul'ünden kendisine ulaşan hiçbir ilmi insanlardan gizlemez. Devlet başkanları ile arasına mesafe koyar ve gerekli hususlarda çekinmeden onları uyarır. Allah yolunda cihad edenleri asla karalamaz, halkı bunun için teşvik eder, mücahidler için dua eder. Onlar; bilmedikleri hakkında "bilmiyorum" demeyi bilirler, nitekim en ufak ilimleri olmadıkları noktada verecekleri yanlış bir fetvanın sorumluluğundan korkarlar.

kalkmaları hakkında meydana geliyor. Bu konuda diğerinden farklı değil aslında. İslami ilimlerden mahrum kalmış ve dini akıl-mantık genellemeleri ile açıklamaya çalışan bu zavallılar nereden bilsinler ki İslam'da normal düzen ve cihad düzeni arasında fıkıh farklılıkları vardır. Fıkıh bilmeyen bu insanların duygusal yaklaşımları, elbette bu konuda aydınlatacak âlimler olmayınca, takipçileri tarafından da aynı duygusallıkla ve akıl-mantık ile cihadi meseleleri ölçüp tartmaktadır. Oysaki bir fıkıh kitabını açıp da mezheplerini takip ettiğimiz imamların cihad meydanlarında verdikleri fetvalara baksak duygusallıkla, akılla ve mantıkla bu işlerin yürümeyeceğini bir çırpıda anlayıvereceğiz. Ancak akıllar, din ko-

nusunda işte böylece ehil olmayan, dini ilimler konusunda en ufak icazeti olmadan rahatça konuşabilen kimselere devredilince ve üstüne üstlük bu durum işlerine iyi gelen tağuti güçler tarafından da en güzel bir şekilde desteklenip de medya aracılığıyla insanların olaylara sadece belli açılardan bakmaları sağlanınca olay daha vahim noktalara ulaşmaktadır.

Sözün özü, günümüzde Müslümanlar arasında "orijinal fikir"ler ile ümmetin on üç asırdır düşünemediği yanlışlarını (!) bulduğunu iddia edenler, on üç asırdır Rasulullah'ın cihad fıkıhı ile hareket ederek ömürlerini cihada adanmış neferele rahat koltuklarında, klavyeleri başında yöntem öğretenler, bunları gözleri kapalı takip ederek ve her fırsatta Müslümanların arasında sözcülüğünü yaparak Kur'an ve Sünnet temelli değil de hep başkalarının yorumlarını baz alarak değerlendirmede bulunanlar ve bu işi de Allah'dan korkmadan, iftira endişesi taşımadan yada İslam'a ait şiarların fonksiyonlarına zarar verdiğinin farkında olmadan "olmayan" ilimleri ile gündeme getirenler, profesörlerin arasında "açılın ben doktorum" diyen zavallı hazırlık öğrencisinden farklı değiller.

Zaman Yolcusu

Cihad BATMAZ

Bir varmış bir yokmuş, geçmiş zaman-
dan bir kıssa ihmal
edilmiş anlatılmamış. Hatta
bu hikâyede peygamberin sa-
habesi varmış ama siyerlerde
rastlanmamış bu kıssaya. Bel-
ki gözden kaçmış, belki İbn-i
İshak atlamış, belki İbn-i Ha-
şim, belki de her ikisi...

Peygamberin vefatından
birkaç ay evveli imiş. Saha-
bilerden bazıları cepheden
cepheye koşarak İslam top-
raklarını genişletmeye çalı-
şıyorlar, bazıları hak yolunu
geç buldukları için kalan ömürlerini iyi işlerle
geçirmeye çalışıyor, bazıları peygamberi göl-
gesi gibi takip edip her davranışını ve sözünü
öğrenmeye ve kaydetmeye uğraşıyor. Tabi
bazıları da artan İslam hazinesinden pay ve
saygınlardan makamlardan paye almaya çalışı-
yorlarmış. Peygamberin arkadaşlarından birisi
varmış ki aylardır ortalarda gözüküyor ve ka-
pandığı zula mekânında kimsenin bilmediği bir
şeylerle uğraşıyor. Arkadaşları onu uzun
bir ticaret yolculuğunda sandığı için yokluğunu
pek yadırgamamışlar. Sahabi uzun çalışmaları
sonucu zaman dilimleri arasında yolculuk yap-
mayı öğrenmiş. Ne var ki bu yöntemi peygam-
berimize açıklamadan evvel kendisi denemek
istemiş. İlk denemesinde 20. Yüzyılın ortaların-
da dünyanın belli bir coğrafyasına ışınlanmış.
Geldiği yer bir limanmış. Dev gemiler, denize

doğru karaya dik uzanan köprüye benzer ya-
pıların yanına yanaşıyor ve bu gemilerden bir
şeyler indiriliyormuş. Sahabi gördüğü gemilerin
büyüklüğü karşısında az daha şaşkınlıktan dilini
yutacaktı. Uzunca bir süre etrafı incelemiş,
olup biteni anlamaya çalışmış. Dikkatini celbe-
den nokta ise iş dağılımının ten rengine göre
yapılması imiş. Hamalların tamamı siyah tenli
insanlardan oluşuyormuş. Beyaz tenliler ise;
kiminin ağzında düdük kiminin elinde ince bir
sopa işleri idare eder bir vaziyetteymiş. Hat-
ta bir ara ellerinden ve boyunlarından birbirine
zincirlenmiş halde sıra sıra dizilmiş siyah tenli
insanlar bağırtilar ve küfürler arasında gemiler-
den inmeye başlamış. Bu manzaraya şahit olan
sahabi daha fazla dayanamamış ve eli kırbaçlı
adamlardan birine yaklaşıp burada neler olup
bittiğini sormuş. Fakat adam onu hiç duymamış

o vakit anlamış ki sahabi bu zaman yolculuğunu sadece ruhsal olarak yapıyor, bedeni ise geçmiş zamanda kalıyormuş.

Çaresizlik içinde kalan sahabi başını ellerinin arasına alıp, gözyaşları içerisinde olup bitenleri izlemiş. Bir anda tepeden tırnağa kendisini sarsan bir ürpertiyle baş başa kalmış: Acaba peygamberimizin ayaklar altına aldığı asabiyet tekrar mı hortlamış? Yoksa adaleti esas alan yeni din uzak coğrafyalara hiç mi ulaşmamış? İleriki zamanlarda yaşayan Müslümanlar bu mirası sahipti mi bırakmış? Aklına hemen iki sahabi arkadaşı arasında cereyan eden hadise gelmiş ve gözyaşları hıçkırıklara dönüşmüş: Mekke'li arkadaşlarından biri siyah tenli başka bir arkadaşına mensup olduğu ırktan dolayı alaylı imalarda bulunmuştu ve bunun akabinde duyduğu pişmanlık o denli şiddetli olmuş ki, mescidin kapısına kafasını koyarak siyah tenli arkadaşının onu çignemeden buradan kalkmayacağını söylemişti. Keşke şuradaki adamlar sesimi duyabilselerdi de bu anımı anlatarak asabiyetten nasıl gözlerinin döndüğünü onlara anlatabilseydim diye düşünmüş. Çaresizliği sadece üzüntüsünü arttırmaya yetmiş.

Sahabi kendi zamanına döndükten sonra birkaç gün gördüklerini düşünüp tekrar zaman yolculuğuna çıkmış. Bu kez 21. Yüzyılın başlarına ve başka bir coğrafyaya yolu düşmüş. Bu yerde büyükçe ve birbirine benzer yapılar varmış. Bazılarının devasa minareleri ve kubbeleri olduğunu fark etmiş. Bu minareli binalardan ezan sesini işitince bunların cami olduğuna kanaat getirmiş ve sayılarının fazla olduğu görünce çok sevinmiş. Ancak ezan okunduğu esnada kimsenin camiye doğru hareketlenmemesini yadırgamış. Hatta binlerce kişi için yapıldığı çok belli olan bu mescitlerin cemaatlerinin, kapılarında bekleyen dilencilerden sadece biraz fazla olduğunu fark edince çok

üzülmüş. Burada yaşayan Müslümanların geleneklerinde evde veya iş yerinde ibadet etmek daha makul galiba diye düşünerek onları uzun uzun incelemeye koyulmuş. Bir süre sonra etrafta kimsenin ibadetle meşgul olmadığını ve zamanlarının çoğunu belirsiz bir koşturmacıya harcadıklarını gözlemlemiş. Etrafta herkesin boyuna tıktığı da gözlemlerinden kaçmamış. İnsanlar yolda yürürken bile ellerinde yiyecek, içecek tüketir haldelermiş. Bu İslam toprağı inançsız toplumlar tarafından işgal altında galiba diye düşünse de bu fikir uzun sürmemiş. Çünkü herkesin ağzından bismillah, selamün aleyküm, elhamdülillah gibi kelimeler dökülüyor ve birbirlerine peygamberimizin ya da ehlibeytinin adıyla hitap ediyorlarmış. İnsanlar bir yerden bir yere değişik sesler çıkaran kocaman araçlarla gidiyor ve ellerinde, koltuklarının altlarında çeşit çeşit aletler taşıyorlarmış. Kendi zamanı ile karşılaştıracak olursa, Müslüman bir toplumun bu kadar müreffeh bir seviyeye ulaşmış olması sahabiye mutlu etse de, şehirdeki dilencilerin çokluğu, çöp yığınlarından bir şeyler toplayan insanlara gösterilen kayıtsızlık, kendi evlerini andıran mahalleler ile adlarını henüz

bilmediği gökdelenlerin birbirinden habersizce durması onu yaralamış. Aklına hemen o kutsal kardeşlik günü gelmiş: Mekke'li Müslümanlar kendi topraklarına tabiri caizse dimdızlak geldiklerinde onlarla bütün mallarını 'kardeşçe' paylaşmışlardı. Hiç birinin eli titrememişti. Kardeşlerinin yoksulluğuna ağıladıkları kadar, mallarının arkasından ağlamamışlardı. O zamanlar zenginlik soğan ve hurma ile sınırlı idi. Şimdi ise gördüğü yiyeceklerinin adlarını bilmiyordu sahabi. Acaba mal çoğaldıkça paylaşmak zorlaşmış mıydı? Biz toprak zeminli hurma yaprağından yapılmış çatılı küçük mescitlerde namaz kılarken, bu Müslümanlar devasa camiler inşa etmişlerdi. Bizim isimlerimiz hâlâ cahiliyeden kalma isimlerken bu Müslümanlar peygamberimizin ve ehli beytin isimlerini vermişlerdi. Peki, ismini taşıdıkları peygamberimizin öğretilerini hiç mi duymamışlardı? Bu zaman dilimine İslam'ın sadece sembolleri mi ulaşmıştı? Bu düşünceler sahabinin kafasını allak bullak etmiş. Bu sorulara cevap aramak için camilerin içini dolaşmış, görmüş ki camiler Kur'an-ı Kerim ve efendimizin sözlerini içeren kitaplar ile doluymuş. Onun hayatını anlatan, siyer adı verilen kitaplar her yerde bulunabiliyormuş. Hatta İslam'ı tebliğ etsin diye devletin maaşlı görevliler atadığını bile işitmiş. Düşünceleri iyice çetrefilleşmiş, işin içinden bir türlü çıkamıyormuş. Boynu bükük bir şekilde tekrar kendi zamanına dönmüş.

Gördükleri ile çeşitli duygulara duçar olan sahabinin içi içini yiyormuş. Bir taraftan bu icat ettiği zaman makinesini peygambere gösterip gösterememekten, diğer taraftan tekrar geleceğe gidip gitmemek düşüncesinden ikilemler yaşıyormuş. En çok da son gittiği zaman dilimi dikkatini celp etmiş. Aynı zamana tekrar yolculuk yapmamak için kendisine daha fazla engel olmamış. Bu kez geldiği yer yine aynı ülkede devasa bir binanın önüymüş. Öyle ki binanın demir işlemeli kapısı bile metrelerce yükseklikteymiş. Dev kapının üzerindeki yazıyı okuyunca gözlerinin içi gülmüş: 'ADALET SARAYI'. Vay be demiş içinden, işte Müslümanların muhakeme binası böyle olmalı. İranlılar şahları için dev saraylar debdebeli konaklar yaptırırken bizim ümmetimiz ise kadılar için saray yaptırmış. İşte hakka hukuka saygı böyle olur diye düşünürken binanın içerisinden elleri arkalarında, yüzleri kıyafetle kapatılmış sıra sıra adamlar çıkmaya başlamış ve akabinde bir gürültü kopmuş. Etrafta şekere üşüşen karıncalar misali toplanan

kalabalık ritmik bir şekilde bağırmaya başlamış. Sahabi olan biteni anlamak için hararetilce konuşan iki kişiye yaklaşmış, konuşanlardan birincisi: Böyle adalet mi olur kardeşim, yirmi küsur kişi el kadar sabiye tecavüz ediyor, hiçbir ceza almadan paçayı kurtarıyor. Öteki adam: Hepsi de kelli felli adamlar üstelik.

Sahabi duyduklarına inanmamış, Müslüman bir ahalide yaşanan, böyle bir faciaya mı yoksa bunun cezasız kalmasına mı üzüleceğini bilememiş. Tepeden tırnağa sarsılmış ve duydukları onu sarsmaya devam etmiş: birinci konuşan: Yahu kardeşim zaten zina suç kapsamından çıkarıldıktan sonra, bu tür sapıklar işi kılıfına uydurmaya başladı. Mahkemede diyorlar ki 'zorla tecavüz etmedik parasını verdik'. Rızası varsa suç da yok. Öteki adam: Sorma abi, batıda bu tür olaylarda dudak uçuklatan cezalar veriyorlar, güya adamlar gavur biz ehli İslam'ız!

Sahabi neye uğradığını şaşırılmıştı. Müslümanlar 'gâvur' dedikleri kişilerin adaletini kısıkanıyorlardı. Bu durumun mantıklı izahatı zaman gezgini sahabinin kafasında yoktu. Onun kafasında İslam'ın karşılığı adalet demekti. Hz. Muhammed (s.a.v) gelmeden önce ve o geldikten sonraki süreçte topraklarında değişen yegâne şey adaletti. O, horlanan kölelere, haksız yere katledilen kızlara ve ezilen kadınlara, nesebi geniş olmadığı için hakkı yenilen garibana, malı gasp edilen tüccara, dışlanan siyah tenli adama tek şey vaat etmişti: Adalet. Onlar küffar üzerine adil olmadıkları için at sürmüştü. Onlar Kâbe'deki putları Mekke'li zalim kodamanların manevi koruyucusu oldukları için yıkmıştı. Onlar adaletten nasip alamadıkları için eski dinlerini terk etmişlerdi. Onlar düşman bildikleri kâfirlerin bile aralarında sağlayamadıkları adaleti sağlaması için Hz. Muhammed'in (s.a.v) kapısını aşındırdıklarına şahit olmuştu. Oysa şimdi duydukları... Müslümanlar elindeki en önemli hazineleri, adaleti kaybetmişler, yani kendilerini dünyada halife yapan tek şeyi...

Sahabi Medine'ye döndükten sonra günlerce evden çıkacak takati kendinde bulamadı. Günlerce düşündü, ağladı. Yaptığı zaman makinesinden kimseye bahsetmedi. İleride olabilecek görmesi onu üzse de müdahale etmenin yanlış olacağına karar verdi bunu yapmak kader inancına ters düşecekti. Kim bilir belki de asırlar sonra birisi bu aleti buldu da bu kıssa böylece gün yüzüne çıktı.

Müslümanlar'ı İslam'a Davet

Sinan OĞUZ

"Yine onlar Allah'a ve ahirete yürekten inanırlar, iyiliği teşvik edip kötülüğe engel olmaya çalışırlar ve hep hayırlı işlerde koşarlar. İşte bunlar gerçekten fazilet sahibi kimselerdir." (3/114)

Davetçi kimdir sorusuna güzel bir cevap veren Allah Teala bu gibi ayetleri Kur'an'ın birçok yerinde zikretmiştir. Yukarıdaki ayet de en

büyük tebliğin yaşamak olduğunu gözler önüne seriyor.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) cahiliye toplumunu bir İslam medeniyeti haline 23 yıl gibi kısa bir sürede getirdi, bunu gerçekleştirirken de herhangi bir formül, sosyoloji bilgisiyle yapmadı. Allah (c.c) ona vahyi indirdi kendisini ve toplumu bu vahiyle inşa etmesini emretti. "Oku! Yaradan Rabbinin adıyla..." diyerek hakikatin arasındaki bağı kurmasını, kendisini ve varlığı Allah merkezli bir "okumaya" tabi tutmasını istedi. Yapılan bir işin merkezinde Allah varsa muhakkak ki başarılı olur. Bu şekilde verilen vahiyleri aldı, anladı, anladılar, anlattı, anlattılar, uyguladı, uyguladılar ve temelinde Kur'an olan muhteşem bir medeniyet kurdular.

İlk dönemin eşsiz nesli Kur'an-ı bilgilerini, görgülerini artırmak, müziksel bir zevk almak ya da dünyevi bir çıkar sağlamak amacıyla okumuyorlardı. Onlar kendilerinin ve içinde yaşadıkları toplumun yaşamlarının her boyutunu düzenleyen, Allah buyruğu olarak algılıyorlardı Kur'an-ı.

İşte bu tür bir algılama onları buyrukları eyleme geçirmelerini kolaylaştırıyordu.

Kur'an mushaf sayfaları arasında yazılı veya zihinlerinde ezberlenmiş bir halde kalmayıp adeta yaşanan bir kültür haline geliyordu. Uygulanarak eyleme geçirmek için Kur'an okumak ilk neslin yöntemi idi. Onların ardından gelen nesillerin yöntemleri araştırma yapmak, deneysel ve psikolojik yarar sağlamak amacıyla Kur'an okumak oldu. Davet ahlakı da böylelikle

le bozulmuş oldu. Sözde davetçiler dilleriyle ikrar ettikleri şeyi, uygulamalı olarak yapmadıkları için davet aksamaya uğradı. Bu ilk nesli sonraki nesillerden ayıran temel özelliklerdir.

Toplumumuzdaki bu gibi İslami algıdaki değişiklikler günümüze kadar birikerek gelmiştir. Günümüz "Müslümanları" -aralarında üzücü ki çok az bir kısmı- dini sadece namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek zekât vermek olarak algılamakta kendi sinelelerine çekilmektedirler. Ne yazık ki bu saydıklarımızda "Müslüman" denen toplumun çok çok az kısmıdır. Bunların dışında kalanlar zaten Müslümanlığın M'sini üzerinde taşımaya layık insanlar değildir. Böyle söylüyorum çünkü Allah Teala Kur'an'da Müslümanların özelliklerinden çokça bahsetmiştir. Başlık olarak bakarsak: Yalnızca Allah'tan korkup, sakınırlar. Yalnızca Allah'a ibadet ederler. Allah'ı her şeyin üstünde tutarlar. Allah'tan başka ilah aramazlar. Allah'ı hiç bir şeye ortak koşmazlar. Hiç bir kuşkuya kapılmadan iman ederler. Gayba iman ederler. Her şeyin Allah'tan olduğunu bilirler. Asıl hedefleri Allah'ın rızasıdır. Gizli ya da açık infak ederler. Allah'ın dinini tebliğ ederler. Ve bu liste onlarca ile devam edebilir. Ayrıca bunlar davetçinin temel özellikleridir. Evet! Her Müslüman bir davetçidir.

Allah Teala şöyle buyuruyor:

"Yemin olsun ki asra insanoğlu büsbütün zarar ve ziyandadır. Fakat iman edip imanlarına yarasır güzel işler yapan, birbirlerine hep Allah yolunda yürümeyi ve bu yolda sebat etmeyi öğütleyenler asla zarar ve ziyana uğramayacaklardır."(103)

Ne yazık ki bizler başkalarını İslam'a davet edelim derken kendimizi ve çevremizi unutmuş haldeyiz, kendi benliğimizde davet ruhunu

Ne yazık ki bizler başkalarını İslam'a davet edelim derken kendimizi ve çevremizi unutmuş haldeyiz, kendi benliğimizde davet ruhunu yerleştirememiş bulunmaktayız. Çoğu yerde düşündüklerimiz farklıyken, uygulamalarımız farklı oluyor, hüsrana uğrayanlardan oluyoruz. Davet edeceğimiz kesim de bu çarpıklıkları görünce içi hiç ısınmıyor İslam'a. Eğer İslam buysa, ben bunları zaten yapıyorum diyor. Bunların haricinde bir toplum daha var, bunlarda Allah'a değil, İslam'a değil, kendilerine çağırılar, cemaatlerine çağırılar.

yerleştirememiş bulunmaktayız. Çoğu yerde düşündüklerimiz farklıyken, uygulamalarımız farklı oluyor, hüsrana uğrayanlardan oluyoruz. Davet edeceğimiz kesim de bu çarpıklıkları görünce içi hiç ısınmıyor İslam'a. Eğer İslam buysa, ben bunları zaten yapıyorum diyor. Bunların haricinde bir toplum daha var, bunlarda Allah'a değil, İslam'a değil, kendilerine çağırılar, cemaatlerine çağırılar.

"Allah'a çağırın, sâlih amel işleyen ve 'Kuşkusuz ben Müslümanlarıdanım' diyenden daha güzel sözlü kim olabilir."(41/33)

Mezhebine değil, ırkına değil, cemaatine değil sadece Allah'a davet

edenden bahsediyor yüce Yaradan. Peygamberler bile kendine davet etmezken, bana gelin demezken, biz kim oluyoruz da Allah adına kendimize davet ediyoruz.

"Ey peygamber! Elbet Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik, yine O'nun izniyle Allah'a çağırın bir davetçi ve etrafını aydınlatan bir kandil olarak..."(33/45-46)

Sonuç olarak İslam'ın bütünü ve davet açısından önemli unsurun davet edilen değil davetçi olduğu aşikârdır bu yüzden biz Müslümanlar kendimize çeki düzen vermeliyiz. Şu an dayandığımız cahiliyenin bütün etkilerinden sıyrılmalıyız, ilk neslin dayandığı davetçilik ahlakına, yani hayatımızın bir davet haline dönüşümünü başarmalıyız. Bu da Kur'an ve peygamber sünneti ile olmalıdır.

Bu bilgi, bu yolda yürümek isteyen kimsenin kesin hayrına olacaktır.

"Bir toplum kendi durumunu değiştirmedikçe Allah o toplumun durumunu değiştirmez."(13/11)

Kulluk

Serkan ÇAYCI

İnsan bazen, konumunu, durumunu, duracağı yeri unuttur, iyi bir iş yaptığı zannıyla, haddini aşan, emrolunmadığı, kendisinden istenmeyen bir mücadele, bir koş-turmaca içerisine girer, enerjisini, gençliğini, vaktini, ömrünü davası uğruna harcar fakat bu yorgunluğun sonunda eline geçen, kaybedilmiş bir imtihan ve boşa harcanan bir ömürdür.

İslami mücadele içerisinde hareket eden, bütün derdi ilahi rıza olan ve Allah'ın nizamını yeryüzünün her tarafına, her karış toprağına ulaştırmanın kaygısını güden Müslümanlar olarak, her şeyin başında kendimize sormamız gereken bazı sorularımız olacaktır.

a- Ben kimim?

b- Amacım ne?

c- Referansım ne veya kim? vs.

Bu sorular sürüp gider ama biz birinci sorunun cevabında mutabık olursak diğerlerinde anlaşabileceğimizi umuyorum.

Birinci soru bu kadar önemli mi? Hem de çok önemli, insanlık tarihi boyunca insanların yoldan çıkmalarının, firkalara ayrılmasının ve her fırkanın kendi yanındakiyle övünüp diğerlerini yok saymasının, çatışmalarının özünde bu soruya tam bir cevap verilememesi yatıyor.

Evet, neydi birinci sorumuz? Ben kimim? Bu soruya tek kelimelik bir cevap verelim; KUL, evet ben kulum, sadece bir kul, yaratılan bütün insanlar gibi bende bir kulum, sorumuza bu ekseninde devam edelim, pekâlâ kul ne yapar? Cevap; Kul, ma'budunun emirlerine harfiyen itaat

eder, bir soru daha; Kul ma'budunun emirleri karşısında itiraz etme, akıl yürütme, ma'buduna akıl vermeye kalkma, ona emrettiği işin öyle değil de şöyle olacağını hem de daha iyi ve daha kolay olacağını düşünmeye ve o ekseninde hareket etmeye hakkı var mıdır? Cevap; kesinlikle hayır, sorularımız devam ediyor, o halde kul böyle yaparsa ne olur? İşte kritik cevap; O zaman kul, haddini aşmış, kulluğunun görevini yerine getirmemiş olur.

Biz Müslümanız, yani Allah'a teslim olmuş insanlarız, bizim referansımız ancak Kur'an ve Sünnet olmak zorundadır, aramızdaki anlaşmazlıklarda Allah ve rasulünü hakem tayin etmedikçe(Nisa-59), onların verdiği hükümleri kalbimizde hiçbir sıkıntı ve tereddüt göstermeden kabul etmedikçe(Nisa-65), Allah ve Rasulü bir konuda hüküm verince konu hakkında tercih etme hakkımızın olduğunu düşününce(Ahzab-36) imanımızın yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını unutmamalıyız.

Bugün aşağı yukarı bütün İslami cemaatler aynı hedefe kilitlenmiş durumdadır, Allah'ın rızasını kazanmak ve yeryüzünde Allah'ın dinini hâkim kılmak, buraya kadar problem yok, asıl problem bu yola ulaşmak için edinilen vasıtalarla başlıyor, bu merhaleden sonra bazıları kendilerinin bir kul olduğunu unutup hâsâ ma'budlarına akıl vermeye kalkıyorlar, yapılarını, cemaatlerini ve kendilerine tabi olanları o ekseninde yetiştiriyorlar.

Şimdi bu kardeşlerimize aynı soruyu sormak istiyorum, siz sadece bir kul değil misiniz? Amacınız ma'budunuzu razı etmek mi, yoksa O'na

bilmediği şeyleri öğretmek mi (yoksa O'na dinde bilmediğini öğretecek ortakları mı var? (Şuara-21)

Yaratılmışların en hayırlısı Hz. Muhammed değil midir? Rabbimiz O'nu bile Kitabında kul olarak tasvir etmiyor mu? (İsra Suresi) O'na ve tüm ümmete "emrolunduğun gibi dosdoğru ol, haddini aşma" buyurmuyor mu? (Hud-112), Peygambere bile haddini aşma derken biz kimiz ki, İslami faaliyetlerde bulunurken haddimizi aşabiliyoruz? Kul olduğumuzu unutabiliyoruz? Şimdi vereceğim örneği dikkatle takip edelim.

Mekkeli müşrikler, davetin ilk zamanlarında, Peygamber Efendimize gelip, seni dinleriz fakat yanından şu fakirleri, köleleri, ayak takımını kov diye şart sürmüşlerdi, Peygamber Efendimiz bir an için, İslam'ın ve Müslümanların yararına olması ve davanın muzafferiyeti için onların isteklerini kabul etmeye meyletti, fakat bu devreden sonra gidişata bu dinin sahibi olan Yüce Allah müdahil oldu ve yaratılmışların en değerlisine şu ağır ikazlarda bulundu; Eğer Allah'ın rahmeti olmasaydı onlara meyledecektin, o takdirde sana dünyanın da ahiretin de azabını kata kat gösterecektik ve bize karşı yanında hiçbir yardımcı bulamayacaktın. (İsra 74-75)

Evet, şu tehdide bakar mısınız, kime? Hz. Muhammed'e, niçin? Allah'ın emretmediği bir şeye meylettiği için, peki Hz. Muhammed bunu yaparken kastı neydi? İslam'ın daha erken ve daha hızlı galibiyeti.

Ama olmadı, bu dinin sahibi bunu kabul etmedi, bu din benimse ancak benim istediğim tarzda muzaffer olmak zorundadır dedi ve öyle de oldu, bu din zorluklarla, sıkıntılarla, şehitlerle muzaffer oldu, ama dinden sapmadan, kimse kulluk konumundan çıkmadan, haddini aşmadan.

Şimdi bize dönmek istiyorum, bir cemaat kalkıyor, İslami devlet kurmak için mücadele ettiğini söylüyor, sonra da laik düzenle işbirliği yapıyor, bayramlarına katılıyor, ibadetgâhlarında bulunuyor, onlardan olduğunu söylüyor, sonra onu takip edenler de, efendim öyle yapmazsa onu barındırmazlar, öyle yapmaya mecbur diyor, kardeşim sen kul değil misin? Sen emrolunduğun şeyi yap gerisini bu dinin sahibine bırak, Allah için, Kur'an'ın neresinde, Peygamberin hangi metodunda böyle bir hareketten bahsediliyor, bu haddi aşmak değil de nedir? Bu hâşâ Allah'a akıl vermek değil de nedir? Sahabe soruyor, bana öyle bir öğüt ver ki; bana yetsin başkasına bir şey sormayayım, ne diyor bu dinin Yüce Nebisi;

"iman ettim de sonra dosdoğru ol", işte bu kadar basit, sonra diğer cemaat kalkıyor, insanları ıslah etmek için garip garip hikâyeler anlatıyor, tevbe almayı, rabita yapmayı şart koyuyor, sebebini de insan Allah'ı her an hatırlayamaz ama şeyhini, hocasını hatırlayınca günahattan vazgeçer diyor. Pekâlâ, bununla alâkalı bana bir belge göster diyorsun, işte şu ayetlerde buna işaret var gibi diyor. Subhanallah bu din işaret dinimdir, bu din kemale ermemiş midir, bu dinde eksiklik var da onu siz mi tamamlıyorsunuz. Biz emrolunduğumuz kulluğu yapalım, kalpler Allah'ın elindedir ve o kime hidayet vereceğini çok iyi bilendir. Yine bir cemaat kalkıyor, Hristiyan'la, Yahudi'yle Allah'ın pislik dediği müşriklerle ittifak kuruyor, sevgisini onlara kinini Allah'ın dini galip olsun diye uğraşan, malından, evladından, hayatından feragat edip Müslümanların izzeti için savaşıyor. Mücahitlere yöneltiyor; İsraili bir çocuk ölünce içim yanıyor deyip, ölen milyonlarca yavrumuzu görmezden geliyor. Sonra birileri çıkıp böyle yapmaya mecbur, dünya çok değişti, artık 7. yy' da yaşamıyoruz diyor.

Hayır kardeşim. Biz 21. yy'ın ufkuyla bakıyoruz, fakat 7. yy'ın prensipleriyle yaşıyoruz, ondan da zerre taviz vermiyoruz ve bundan da gurur duyuyoruz, bu din galip gelecektir bunda şüphe yok fakat bu din ancak Allah'ın istediği tarzda gelecektir, gerçekleri eğip bükmeden, birimiz birilerini Allah'tan başka rabler edinmeden gelecektir, bizim yolumuz budur, metodumuz budur.

Yazımızı imam Malik'in sözüyle bitirmek istiyorum; "Bu ümmetin başı neyle ıslah olduysa sonu da ancak onunla ıslah olacaktır", âlemlerin rabbine emanet olun...

Haşim

(Peygamber Efendimizin Büyük Dedesi)

Mehmet SILAY

Kaynaklara göre Nur-u Muhammedi ile defalarca Ankara'ya ve Anadolu'ya kervanlarla gelen Haşim bin Abdulmenaf, Kureys kervanlarının Bizans şehirlerinde serbestçe ticaret ve ticari seyahatler yapmasını sağladı.

Haşim, Abdulmuttalib'in babasıdır. Asıl adı Şeybe olan Abdulmuttalip Resulullah'ın çocukluğunda kendisine şefkatle bakan, koruyan ve yetiştiren dünyanın en mükemmel ve en şefkatli dedelerinden biridir. Resulullah'ın babası Abdullah ile Hz. Ali Efendimizin babası Ebu Talib'in de dedeleri olan Abdulmenafın oğlu Haşim, çok çalışan, çok kazanan, üretken ve cömert bir tüccardır. Daha önemlisi Haşim aynı zamanda Kâbe'nin muhafızıdır.

Haşim'in asıl adı hükümdar anlamına gelen Amr'dır. Amr yani emreden.

Soyu İsmail peygambere, dolayısıyla İbrahim aleyhisselam'a kadar uzanır. Babası Abdulmenaf'ın altı kızı ve dört oğlu vardır. Haşim Abdulmenaf'ın büyük oğludur.

Arabistan'da kıtlığın hüküm sürdüğü yılda Suriye'den getirdiği ekmekleri kırarak, kırıp ufalayarak tirit ve çorba yapıp uzak ülkelerden gelen Hacılara ikram ettiği için Haşim unvanıyla anılmaya başlanmış. Haşim kıran, ufalayan, avam tabiriyle haşat eden demektir.

Çok gezen, uzak ülkelerin ticari ve siyasi otoriteleriyle temas kurup, anlaşmalar yapan güvenilir bir diplomattır. Hac ibadetiyle ilgili düzenlemeler yapmıştır.

Hacıların ve Kureys kabilesinin su ihtiyacını karşılamak için Mekke'de iki büyük kuyu kazdırdı. Haşim, Hac mevsiminde Mekke kuyularından develerle tuluklar içinde su taşıtmış, zezem kuyusunun yanında deriden yaptırdığı bir havuza doldurup hacıların su ihtiyaçlarını karşılamıştı.

Haşim bu gayretleriyle hem kendi kabilesi, hem de komşu ülkeler nezdinde büyük itibar ve güven kazandı.

Haşim'den önce Kureys'in ticareti Mekke ve yakın çevresiyle sınırlı idi ve bütün gelirleri Kâbe'yi tavafa gelenlerin getirdiklerinden ibaret idi.

Kureys kervanları bir ticari deha olan Haşim'le birlikte tarihi bir atılım ve açılım yaparak dünyanın en zengin ülkelerine kadar uzanabilmiş.

İran'a kadar giden Haşim, Kureys adına Sasanilerle, Yemen'de Himyerilerle, Kızıl denizi aşarak Habeşilerle ve yol boyunca yurtlarından geçmek zorunda olduğu aşiret ve kabilelerle kurduğu ticari ve diplomatik ilişkilerle güven içinde ticaret yapmayı başlatmış ve sürdürmüştü.

Anadolu ve Suriye hâkimi Bizans İmparatoru 1. Leon ve Busra merkezli Gassani melikiyle anlaşmalar yaparak Kureys kervanlarının Anadolu içlerine kadar serbestçe ticari seyahatler yapmalarını sağlamış.

Kureys suresinde vurgulandığı gibi Kureys kabilesinin yaz ve kış yılda iki defa kervanlarla

ticari seyahat yapmalarını gelenek haline getiren Haşim olmuştur.

Haşim'in ölümünden bir asır sonra Mekke'de nazil olan Kureyş suresi bu olayı örnek verir.

"Kureyş kabilesi güvenliği sağlanıp, kışın Yemen ve yazın Şam seferine alıştırıldığı ve başkalarıyla uzlaştırıldığı için, şu beytin Rabbine kulluk etsinler. O Rab ki, onları Kâbe hürmetine aç iken doyurdu ve kendilerini güvene kavuşturarak korkudan emin kıldı."

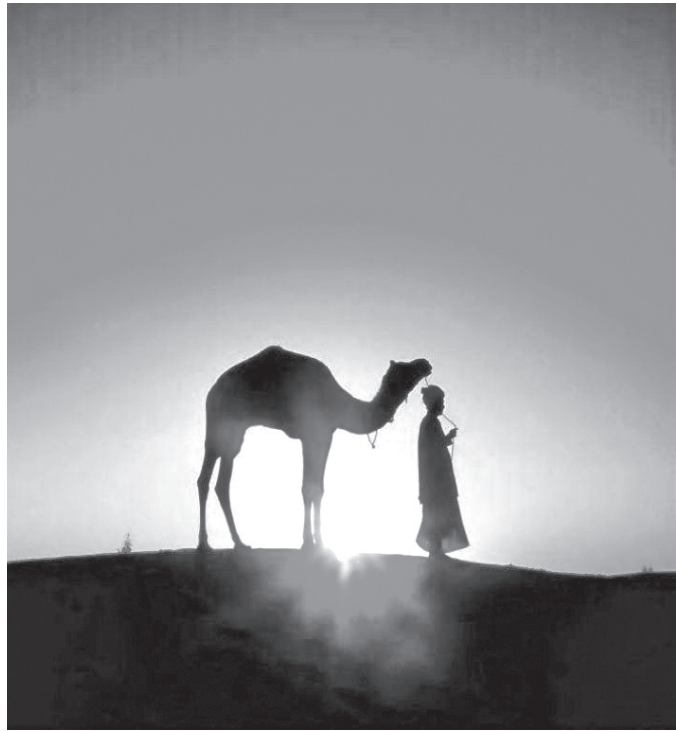
Haşim hazırladığı kervanlarla kışın Yemen'e ve deniz aşırı bir yolculuk olan Habeşistan'a kadar giderdi. Yazın ise Suriye ve Anadolu'nun kalbi olan Ankara'ya gelip ticaret yapardı.

Haşim Mekke'de doğmuş, Medine'de evlenmiş ve 497 yılında Filistin'in Gazze şehrinde vefat etmiş. Mezarı Gazze'dedir. Haşim'in Arabistan çevresindeki ülkelere seyahatleriyle, neredeyse ziyaret etmediği memleket kalmamış.

Haşim, o günkü adı Yesrib olan Medine'de baba dostu ve şehrin en itibarlı ailesi Neccaroğullarından Selma hanım ile evlendi. Anadan öksüz, babadan yetim kalan Muhammed ibni Abdullah'a şefkatle bakan dedesi Abdulmuttalib, Haşim ile Selma'nın oğullarıdır. Daha sonra Selma hamile kaldığı takdirde doğumun kendi ailesinin yanında olmasını nikâh esnasında şart koştuğu için çocuğunu Yesrib'de dünyaya getirdi.

Haşim'in Abdulmuttalib'den başka üç oğlu ve dört kızı daha vardı. Abdulmuttalip babası Haşim'in Gazze'de ölümünden sonra sekiz yaşına kadar Medine'de kalmış. Ancak amcası Muttalib tarafından Mekke'ye getirildi. Devesinin terkinde şehre girerken ona Muttalib'in kulu anlamında Mekkeliler Abdulmuttalib dediler. Onun esas adı Şeybe'dir.

Haşim, Habeşistan'ın büyük panayırlarında serbestçe ticaret yapabilmeleri için de Necaşi'ye bir mektup gönderdi. Afrika'da Kervan yolu üzerinde yaşayan kabilelerle ticari anlaşmalar yaptı. Kureyşliler bu kabilelere ait malları Bizans ülkesine götürüp satarlardı. Parasını masraf almadan kendilerine teslim ederler, buna mukabil kendileri de Kureyş kervanlarının yol emniyetini sağlardı.

Haşim bir ticari dehadır. Hem Arabistan'daki aşiretler arasında, hem de komşu ülkeler nezdinde büyük itibar sahibidir. Uzak yakın demeden ekonominin canlı olduğu her ülkeye kervanbaşı olarak bizzat gitmiş, sosyal ve ekonomik yapıları incelemiş, yetkililerle görüşmüş ve anlaşmalar yapmış.

Bizans İmparatoru, Habeş Kralı, İskenderiye Patriği, İran, Yemen, Körfez ülkeleri, Suriye ve defalarca Ankara'ya gelmiş. Maksudı Kureyş kervanlarının vergi muafiyeti, serbest dolaşım ve güvenliklerinin anlaşmalarla garanti altına alınması olmuş.

Ümeyye bin Abdüşşems, amcası Haşim'in Kâbe muhafızı oluşunu kıskandı. Hatta Haşim'i nüfuzunu kıskanarak onu müsabakaya çağır-
dı. Araplarda neseb, şan ve şeref konusunda övünmeye Münafere denirdi.

İşte Münafere denilen yarışta Ümeyye kaybetti, yenildi. Kararlaştırılan şarta göre Haşim'e elli deve verdi ve on yıl Mekke'den uzak bir şehir olan Şam'da ikamete mecbur edildi. Şarkiyatçılara göre bu olay amcazade olan Haşimilerle Emeviler arasındaki mücadelenin ilk safhasıdır.

Haşim, Resulullah'ın doğumundan 74 yıl önce Mısır ile Suriye arasında seyreden ticari seyahat sırasında Gazze'de 497 yılında vefat etti. Mezarı Gazze'dedir.

Kur'an'ın Dört Temel Terimi

Okumaları - 3: İbadet

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Üstad Ebu'l-A'la el-Mevdûdi'nin Kur'an'ın Dört Temel Terimi isimli eserine yönelik okumalarımızı üçüncü terim olan **İbadet** ile sürdürüyoruz. Her bir terim kendi anlam dünyası içerisinde ayrı bir önem arz ediyor. Tek tek ele almanın yanında, birleştirerek okumanın faydası da var elbette. Lakin biz bu ayrı ayrı değerlendirmemizle terimleri kavrama yönünde biraz daha anlam genişliği ve duruluğu oluşturacağımızı düşünüyoruz. Bu düşünüşümüzden dolayı da, böylesi bir çalışmayı sizlerin dikkatlerine sunuyoruz. Rabbimizden, tesirini hâlk etmesini diliyoruz.

Pek çok anlamı içinde barındıran ibadet kavramı/terimi, genel olarak özgür olmanın zıddı olan kul-köle olmak, boyun eğip itaat etmek, tapınma eylemini gerçekleştirmek, bir şeye veya kişiye sıkı sıkıya bağlı kalmak ve gözü, gönü ondan başka bir şeyi görmemek gibi manalar taşır.

Genel anlamda ise, bir kimsenin yüceliğini, üstünlüğünü kabul edip onun için özgürlüğünden vazgeçerek asla ona karşı durmamak, itaat için hazır ve nazır olmaktır. İşte böylece köle ya da kul olma durumu hâsıl oluyor. Bu itaat, daha ileri bir seviyeye götürülerek o kişiye ya da şeye karşı tapınma eylemi gerçekleştirilmiş oluyor. Bu hal ile hayatını idame ettirenler, karşısındaki kişiye, şeye belirgin şekilde kulluklarını ibraz etmiş oluyorlar. Bu mahiyetteki ibadet anlayışı, tabi ki Kur'an'ın bildirdiği ve öğrettiği değil, toplumun genel geçer kabulüdür. Biraz daha bu çerçeveye Arap insanı için geçerlidir, diyebiliriz.

Kölelik, itaatte bulunma ve tapınma üçlüsünün ördüğü bir anlam hiyerarşisi çıkıyor karşı-

mıza ibadet deyince. Hayatımıza hayat ve değer katan yüce Kitabımız Kur'an, hangi anlamda kullanılırsa kullanılsın, herhangi birisi bile Allah'tan gayrisine atfedildiğinde, bunun asla o kimselerden kabul görülmeyeceğini işler beynimize ve tüm benliğimize. Hiçbir şey ve hiçbir kimse, hiçbir şekilde bu terimin içerdiği anlamı üzerinde taşımaya layık değildir ve hiç kimsenin haddine de düşmez.

Kerim Kitabımızın pek çok yerinde Rabbimiz, bizlere, tağuta ibadet/kulluk etmekten sakınip yalnızca kendisine kulluk yapmamızı, ibadet etmemizi emrediyor. Eğer böyle yapmazsa kullar; Allah'ın arzında ve mülkünde O'nun emir ve kanunlarına rağmen, emir ve kanunlarına karşı hoyratça devlet, düzen, hükümet vs. oluşturmaya kalkışan nankör ve zalimlere, yani tağutlara ve tağutî sistemlere, düzenlere yol verilmiş, önleri açılmış olacaktır. Bu da demek oluyor ki, bu türlü Allah düşmanlarına kullukta bulunma, onlara ibadeti hasretme sapkınlığının bayrağı yükseltilecektir. Buna ister bilerek, ister farkında olmadan sebep ve vesile olmak, Allah'a yapılacak en büyük haksızlıktır. İnsanları kullara, yani yaratılmışlara boyun eğmekten, ibadet etmekten azat etmek için gönderilen yüce İslam varken; nasipsizler, hâlâ fitratlarının özünden kaymaya, uzaklaşmaya meyyal bir vaziyette kayboluşun ve hüsrânın tam ortasına doğru yuvarlanmayı tercih ediyorlar.

Âlemlerin Rabbine ibadet ve itaat etmek için var edilen, dünyaya misafir olarak gönderilen insan, nasıl olur da O'ndan ve O'nun hükümlerinden ayrı durma yoluna giderek başkalarına itaati seçebilir; gerçekten bu, tefekkür ehlini cevapsız

hale koyan bir durum! Hayatlarının rotasını neye ve kime göre çizdiklerinden habersiz olarak ömür tüketenlerin benliklerine, sadece ve sadece Yaratan ve Yaşatan Allah azze ve celle'ye itaat etmeleri gerçeğini yerleştirmeye adına dur-durak bilmeyen bir gayret sarf edilmelidir, mücadeleye girilmelidir. Şuurlu her bir mü'min, Peygamber varisi olmaya adaydır. Bu adaylığın hakkını verebilmeliyiz.

Yüceler yücesine kulluk ederken, bütün dâhili ve harici artçı unsurları bertaraf edebilmelidir iman ettiğini itiraf edenler. Gerek aile yapısından, gerek toplumsal yapıdan ve gerekse hâkim kültürden kaynaklanan cahilî ve tağutî tortuları; yani Hocalarını, şeyhlerini, cemaatlerini, hiziplerini, mezheplerini dinlerinin önüne geçirme; türbe ve yatırlardan, oralardaki mevtalardan medet umma, yardım bekleme; cin, melek vb. varlıklara güç atfedip işlerine müdahil olmalarını isteme gibi paslanmışlıkları, imanın berrak ve parlak iksiriyle doğru ve hak düzleme çevirmek gerek. Hiçbir haklı gerekçe ve dayanak olmaksızın fütursuzca uygulanan bu gariplikler, nedendir bilinmez, çokça da taraftar toplamaktadır. Anlaşılan o ki, şeytan aleyhille ve dostları olan şeytanî güçler görevlerini eksiksiz ve kusursuz ifa ediyorlar. Peki ya Rabbanîler ne âlemde?

Allah'tan başkasına itaat ve kulluk bedbahtlığına düşenlerin hali nicedir? Rabbul alemin olan Allah Teâlâ'nın dışında bir itaat edilen, kulluk yapılan kişi veyahut ta nesne peyda eylemek nankörlüğün hiç görülmemiş ve asla affedilmez halidir. Zira Allah dışındakilerin tümü, yani kâinattaki zerreden kürreye tüm varlıklar yaratılmış olanlardır. Allah'tan gelip yine Allah'a dönmüşlerdir. Onlara, yalnızca Rablerine boyun eğmek düşer. Allah'a ibadet etmenin dışında onlar için başka bir yol ve çıkış yoktur. Tüm insanlar ve varlıklar, bir tarağın dişleri gibi eşittirler Allah indinde. Yaratmak da, hükmetmek de ancak Allah'ın hakkıdır, Allah'ın işidir, Allah'ın elindedir.

Nefsine, şeytana, insanlara ve güçlere tapınmaya, itaat edip boyun eğmeye yeltenenlerin, yakıtı insanlar ve taşlar olan şiddetli cehennem azabını tatmaktan başka akıbetleri yoktur. Ya-

raticılarından gayrisini kendileri hakkında söz sahibi olarak görenler, -hâşâ- Allah'ta bir eksiklik ve kusur icat etmiş olanlardır. Onlar, bu denli tavır ve yaklaşımlarıyla aslında şunu demek isterler: **Biz, Senin ilahlığını ve Rabliğini kabul ediyoruz, Sana ibadet etmekten kaçınmıyoruz. Lakin Seninle birlikte büyüklerimize, önderlerimize, başkanlarımıza, şeyhlerimize, hocalarımıza, şeytana ve nefsimize itaat etmekte de bir beis görmüyoruz. Ama yine bizim için en büyük, en yüce, en ulvi olan Sensin.** Bunların yaptığına, meşhur deyimle 'ne yardan geçiyorlar ne de serden' denilir ancak.

Kul-köle olunmaya layık tek merci olma vasfında olan şanı pek yüce Rabbimiz'e böylesi cahilane ve zalimane sesleniş, yapılacak ve sunulacak en lanetli ve melanetli iştir. Bu sözleri söylemekten ve bu sözlerin kastını yaşamaktan, yine sahibimiz olan Allah'ımıza sığınmak gerek.

Her şekilde ve her halimizle ibadetimizi, ancak ve ancak Yaratıcımıza yaparız. İster şekli, ister fikrî olsun, yüzümüz ve gönlümüz, günümüz ve tüm ömrümüz yüce Rabbimize armağan olsun. O'ndan başkasını boyun eğilmeye, itaat edilmeye, yardım beklenilmeye layık görmeyiz. O'ndan geldik ve yine dönüşümüz O'nadır. O'ndan başkasını tanımaz, bilmez ve ondan başkasına el açmayız. Bütün yaratılmışlar ona muhtaçtır; O, hiç bir şeye muhtaç olmamasına rağmen her şey ama her şey O'na muhtaçtır. Yaratılanların tümü eksiktir, hatalıdır, kusurludur ve kendinden daha yüce bir güce tapınmakla mes'uldür.

Kendisine ibadet etmekle şeref bulduğumuz Allah -subhanehu ve teala- yücedir ve her bir şeyden münezzehtir, uludur. O'na sunduğumuz ibadetlerimiz, bizim en kıymetli hazinemizdir. Değerimizi boyun eğişimizde buluruz. Eğildikçe yükseliriz, büyürüz O'nun nazarında.

Bir diğer ve son terimimiz olan **Din** ile muhatap olmak için gelecek sayıda buluşmak, alışmak duası ve ümidiyle Hakkın eman'ında kalam.

Temizlenmek Güzeldir!

Gülümser ADEMOĞLU

"Biz büyüdük ve kirlendi dünya" diyor, Murathan Mungan bir şiirinde. Gülümsüyorum bu mısraı her duyduğumda. Çünkü ben de öyle düşünüyorum, Çocukluğumun parlak dünyası ile şimdiki kokuşmuş kirli dünyayı yan yana getirince. Ve bir ah daha yolluyorum geçmişe. İşin düşündürücü tarafı ise M. Mungan bu şiiri muhtemelen ben çocukken yazmıştır. Benim parlak dünyama o, kirli demiş. Oysa dünya aynı dünya değil mi? Güneş'in etrafında dönen, elips şeklindeki mavi gezegen... Böyle düşünürken, "Annesinden doğan her insan fitrat üzere tertemiz doğar" buyrulan hadis-i şerif geliyor aklıma. Kirlenenin ne olduğunu anlıyorum. Kirlenen bizim kendi dünyamız; dünyamızın başkenti kalbimiz.

Öyle ya evlerin, arabaların, düşüncelerin, kelimelerin, ellerin kirlendiğini görüyoruz her gün. Bir kere dönüp de kalbimize bakmıyoruz. (Sahi "Benim kalbim temiz" diyenler nasıl temiz tutuyorlar kalplerini) Peki ne oluyor da kirleniyor kalbimiz, toz toprak mı onu kirleten?

Şimdi Peygamberimizin bir hadisine kulak verelim. Verelim de bu konuya İslam'ın pence-resinden bakalım: "Mü'min bir günah işlediğinde kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer tevbe edip günahı bırakır ve Allah'tan mağfiret dilerse kalbi cilalanır. Eğer günaha günah eklerse siyah noktalar çoğalır ve sonunda kalbini kaplar. Yüce Allah'ın 'Hayır, onların işleyip kazandıkları şeyler, kalplerinin üzerine pas olmuştur.(Mutaffifin 14)' ayetinde bahsettiği pas işte budur. "Başka bir hadis-i şerif'te ise Peygamberimiz(sav) şöyle buyuruyor: "Makam ve mal kalpteki nifakı suyun tere otunu büyüttüğü gibi büyütür." İbn-i Kayyum da Kalbin İlacı adlı eserinde bu konuya temas ediyor ve şöyle bir yorum yapıyor bu konuda: "Günah ve masiyetler yeryüzünde su, hava, tahıl, meyve gibi nimetlerin kirlenmesine ve obalarda türlü türlü bozguncular, fesatlar doğmasına sebep olur. Yüce Allah'ın 'İnsanların

elleriyle kazandıkları (günahları) yüzünden karada ve denizde fesat çıktı. Belki dönerler diye Allah onlara yaptıklarının bir kısmını bildiriyor. (Rum 41)' ayeti kerimesi buna işaret eder.

Peygamberimizin başka bir hadis-i şerifinde ise konuya farklı bir açıdan yaklaşıyor: «Bir kimse uzun bir yolculuğa çıkar, saçı başı dağınık, toz toprak içerisinde ellerini semaya kaldırır, 'Ey Rabbim, Ey Rabbim' der. Ama onun içtiği haram, giydiği haramdır. Böyle haramla beslenmiş olduğu halde artık onun duası nasıl kabul olunsun».

Günah ve masiyetler, haramlar, makam ve mal sevgisi ile kirleniyor kalbimiz. «Temizlik imanın yarısıdır» hadis-i şerifini kaç defa okuyup da üstümüze başımıza çekidüzen verdik kim bilir? Ama Allah başka bir şey istiyor bizden: «Muhakkak Allah'ın küfür ve isyandan temizlediği nefis kurtulmuştur. Uzaklaştırılacaktır ondan(cehennemden), takva sahibi olan, malını (hayra) veren, (gösteriş yapmaktan) temizlenen.(Leyl 17-18)

Şimdi haftalık temizliklerin, bahar temizliklerinin, bayram temizliklerinin üstesinden gelen hanımların ilgisini çekecek bir temizlik maddesinden bahsedeceğim: Nasuh tevbe! Her türlü kirliliğin bir numaralı düşmanı, lekeleri derinlemesine temizlerken beyazları daha beyaz yapar. Peki, ey Müslümanlar var mısınız şöyle bir silkelenmeye, kalplerimizi mıntıka temizliğinden geçirip gönül gözümüzü parlatmaya? Bir klişe ile bitirelim sözü: Herkes kendi kalbini temizlerse tüm dünya tertemiz olur.

KAYNAKLAR:

Kimyayı Saadet-Gazali

Kalbin İlacı-İbn Kayyim

Güzel Ahlak-Muhsin Toprak